

ผลของการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจ
ในการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้
ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

**IMPLEMENTATION OF COOPERATIVE LEARNING
STRATEGIES TO ENHANCE ENGLISH READING
COMPREHENSION AND RETENTION
OF PRATHOMSUKSA VI
STUDENTS**

วิทยานิพนธ์

ของ

ดวงจินดา เย็นจะบก

เลขทะเบียนหนังสือ.....	178343
Bib - Id.....	54501
Barcode.....	1000 106620
เลขเรียกหนังสือ.....	วท 410.704
	01634
	2550

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน

ธันวาคม 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ผลของการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจ
ในการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้
ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

IMPLEMENTATION OF COOPERATIVE LEARNING
STRATEGIES TO ENHANCE ENGLISH READING
COMPREHENSION AND RETENTION
OF PRATHOMSUKSA VI
STUDENTS

วิทยานิพนธ์

ของ

ดวงจินดา เย็นจะบก

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน

ธันวาคม 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ชื่อเรื่อง	ผลของการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6		
ผู้วิจัย	นางสาวดวงจินดา เย็นจะบก		
กรรมการควบคุม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง	ประธานกรรมการ	
	รองศาสตราจารย์ ดร.สมมาตร ผลเกิด	กรรมการ	
	ดร.สุรัชย์ ปิยานุกูล	กรรมการ	
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา	หลักสูตรและการสอน (ภาษาอังกฤษ)	
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2550

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือและ 2) เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ซึ่งกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 24 คน โดยการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีรูปแบบการวิจัยเป็นการทดลองกลุ่มเดียว ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest-Posttest Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 8 แผน 2) แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และ 3) แบบทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและใช้ค่า t -test (Dependent Samples) ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านความเข้าใจในการอ่านก่อนเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 จำนวน 1 คน และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านความเข้าใจในการอ่านหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 จำนวน 23 คน

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3) ผลสัมฤทธิ์ความคงทนในการเรียนรู้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกับผลสัมฤทธิ์หลังเรียนไม่แตกต่างกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

TITLE Implementation of Cooperative Learning Strategies to Enhance English Reading Comprehension and Retention of Prathomsuksa VI Students

AUTHOR Duangchinda Yenchabok

ADVISORS Assistant Professor Dr. Suthiap La-ongthong, Thesis Advisor
Associate Professor Dr. Sommatra Pholkerd Co – advisor
Dr. Surachai Piyanukool Co – advisor

DEGREE Master of Education **MAJOR** Curriculum and Instruction (English)

SCHOOL Buriram Rajabhat University **YEAR** 2007

ABSTRACT

The purposes of this research were : 1) to study the English reading comprehension achievement of Prathomsuksa 6 students learning through the cooperative learning strategies; and 2) to investigate the retention of English reading comprehension of Prathomsuksa 6 learning through cooperative learning strategies. The sample was one class of 24 Prathomsuksa 6 students studying in the second semester of academic year 2006 at Watnongkrathum School, Lamplaimat District, Office of Buriram Educational Service Area 1. A one group pretest-posttest design of experimental research was employed in this study.

The instruments for this study were : 1) 8 cooperative learning strategies lesson plans; 2) an English reading comprehension achievement test; and 3) a retention test of English reading comprehension of Prathomsuksa 6 students learning through the cooperative learning strategies. The data were analyzed by using mean, percentage, standard deviation, and *t*-test dependent samples was used to test the hypotheses.

The results of research were as follows :

1) One student met the fifty percentage achievement criteria before learning the English reading comprehension through cooperative learning strategies and twenty - three students met the fifty percentage criteria after learning the English reading comprehension achievement through cooperative learning strategies.

2) The posttest scores of the English reading comprehension achievement of Prathomsuksa VI students learning through cooperative learning strategies were higher than the pretest scores at the significant difference of .01.

3) The scores of the learning retention of English reading comprehension of Prathomsuksa 6 students learning through cooperative learning strategies and the posttest scores were not different.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้โดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง ประธานกรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สมมาตร ผลเกิด และดร.สุรัชย์ ปิยานุกุล กรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุ ยอดพรหมมินทร์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ ลิ้มอำไพ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาช่วยเหลือให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย และขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้อำนวยความสะดวกในการประสานงาน จัดทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน คือ ดร.ชัชวาลย์ คัมภีราวัฒน์ ศึกษาพิเศษ (ชำนาญการพิเศษ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 นายธัญวิษณุ ไตรรัตน์ ผู้อำนวยการ (ชำนาญการ) โรงเรียนวัดหนองครก สำนักงานเขตพื้นที่บุรีรัมย์ เขต 1 และนายมงคลชัย สารรัมย์ ครู โรงเรียนธารทองพิทยาคม ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือและแก้ไข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยอย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณนายถวิล เต็มรัมย์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดหนองกระทุ่มและคณะครู ทุกท่านที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิจัยครั้งนี้ และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ละมุล เข็นจะบก และญาติพี่น้องทุกคนที่เป็นกำลังใจให้ การสนับสนุนและช่วยเหลืออย่างดียิ่งแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาระดับปริญญาโทสาขาหลักสูตรและการสอน (ภาษาอังกฤษ) รุ่นที่ 1 ทุกท่านที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือและเป็นกำลังใจโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแต่ บิดา มารดา และบูรพาจารย์ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

ดวงจินดา เข็นจะบก

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดกับการอ่าน.....	9
ความหมายของการอ่าน.....	9
ความสำคัญของการอ่าน.....	10
ความเข้าใจในการอ่าน.....	11
ระดับความเข้าใจในการอ่าน.....	13
องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน.....	15
องค์ประกอบสำคัญของการอ่าน.....	17
การวัดและประเมินผลทักษะการอ่าน.....	19
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน.....	21
ทฤษฎีการสอนอ่าน.....	21
กระบวนการของการสอนอ่าน.....	26
ทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวกับการอ่าน.....	28
แนวคิดของทฤษฎีประสบการณ์เดิม.....	29
บทบาทของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในทักษะการอ่าน.....	30
การทดสอบความสามารถในทักษะการอ่าน.....	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

แนวคิดเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ	32
ความหมายของกลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ	32
แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ	34
แนวคิดในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ	38
ขั้นตอนการจัดกิจกรรม โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ	38
บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน	45
ประโยชน์ของกลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ	46
แนวคิดเกี่ยวกับความคงทนในการเรียนรู้	47
ความหมายของความคงทนในการเรียนรู้	47
ชนิดของความคงทนในการเรียนรู้	48
วิธีวัดความคงทนในการเรียนรู้	49
ระยะเวลาที่ใช้ในการวัดความคงทนในการเรียนรู้	50
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	51
งานวิจัยในประเทศ	51
งานวิจัยต่างประเทศ	54
3 วิธีดำเนินการวิจัย	57
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	57
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	58
การเก็บรวบรวมข้อมูล	59
การวิเคราะห์ข้อมูล	60
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	60

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	64
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	79
ความมุ่งหมายของการวิจัย	79
สมมติฐานการวิจัย	79
วิธีดำเนินการวิจัย	80
สรุปผลการวิจัย	84
อภิปรายผล	86
ข้อเสนอแนะ	88
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	88
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	89
บรรณานุกรม	91
ภาคผนวก	100
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	101
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	105
ภาคผนวก ค แผนการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบกลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	108
ภาคผนวก ง แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	216
ภาคผนวก จ แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ	224
ภาคผนวก ฉ การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	239

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

ประวัติย่อของผู้วิจัย

248

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนแบบดั้งเดิม.....	37
2. คะแนนการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน.....	66
3. คะแนนการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน.....	68
4. เปรียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นรายบุคคล.....	70
5. เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยรวม.....	72
6. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน.....	73
7. แสดงผลการทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	74
8. เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนและคะแนนทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	76
9. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างคะแนนหลังเรียนและคะแนนทดสอบความคงทนในการเรียนรู้โดยใช้ t -test (Dependent Samples) ของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	78
10. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549.....	82
11. แสดงการปฏิบัติงานในการเก็บรวบรวมข้อมูลของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	84
12. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	240
13. ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	242
14. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	244
15. แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ.....	246

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1. รูปแบบการอ่านภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ.....	18
2. รูปแบบการอ่านตามแนวทฤษฎีของทราบาสโซ.....	22
3. รูปแบบการอ่านตามแนวทฤษฎีของเซสและคลาร์ก.....	23
4. รูปแบบการอ่านตามแนวทฤษฎีของรูเมลล์ฮาร์ท.....	23
5. รูปแบบการอ่านตามแนวทฤษฎีของฟรีคิริเกรน.....	25
6. แผนการเขียนชนิดการเปรียบเทียบความแตกต่าง.....	38

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบัน ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทย การรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นที่เลี่ยงไม่ได้ เพราะภาษามีใช้เป็นเพียงเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลที่ต้องการและเพื่อประกอบอาชีพเท่านั้น ยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การเจรจาต่อรอง การแข่งขัน และเจรจาเพื่อความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ การรู้ภาษาอังกฤษยังช่วยสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้คน เพราะทำให้เข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลก (กรมวิชาการ : 2544 ค. : 1-2)

ในปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าทางการสื่อสาร โทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Communication Technology) ทำให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเชื่อมโยงถึงกันได้ อย่างสะดวกและรวดเร็ว ดังนั้นทุกคนจึงควรมีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ เป็นอย่างดี จึงจะเห็นว่า รัฐบาลไทยและหน่วยงานทางการศึกษาดังกล่าวต่างก็พยายามปรับปรุงระบบ การศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดเพื่อให้ สอดคล้องกับความต้องการของสภาพสังคมในปัจจุบัน เพื่อให้ผู้เรียนมีศักยภาพในการแข่งขันและ ร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในสังคมโลกแห่งการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการ ทำงานได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ (กรมวิชาการ. 2544 ค. : 4) เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

กระทรวงศึกษาธิการ ได้เล็งเห็นความสำคัญในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และศักยภาพในการ คิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ จึงได้มีการปรับปรุงหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและ เหมาะสมกับเจ้าของภาษา (กรมวิชาการ. 2539 : 32) มาเป็นหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เน้นการพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของ

คนไทยให้ถูกต้อง คล่องแคล่วและเหมาะสมกับทักษะการใช้ภาษาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ผู้เรียนให้รู้จักการเรียนภาษาด้วยตัวเองควบคู่กันไปได้ (Learner-Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Life Long Learning) ในด้านภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นจุดหมายของการปฏิรูปการเรียนรู้ (กรมวิชาการ. 2544 ข. : 2)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารภายในชุมชน และนอกจากนั้นยังเน้นให้ใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ที่สัมพันธ์กับกลุ่มสาระอื่น เข้าใจความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ การอยู่ร่วมกันในสังคม และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเฉพาะทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญยิ่งในการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากการอ่านทำให้ความรู้แตกฉานก่อให้เกิดทักษะทางการคิด เพิ่มพูนสติปัญญา สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง สร้างบุคคลแห่งการเรียนรู้ และเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาศักยภาพปัญญาของมนุษย์ จึงนับได้ว่าการอ่านเป็นหัวใจสำคัญในการศึกษาหาความรู้ให้มีประสิทธิภาพ ที่จะทำให้เข้าใจในเนื้อหา บทความ และเอกสารที่ปรากฏในชีวิตประจำวันของเรา ดังนั้นผู้ที่มีความสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ดีจึงเข้าถึงวิทยาการต่างๆ ได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบัน ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจำนวนมากจะต้องสอบในระดับสูงขึ้น ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาหาความรู้และติดตามความก้าวหน้าทางวิทยาการ การสอนภาษาโดยเน้นเพียงการสื่อสารในชีวิตประจำวันจึงไม่สามารถเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาหาความรู้ต่อไป (จันทร์หา ดันติพงศานุรักษ์. 2543 : 12) ดังนั้นทักษะการอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการศึกษาค้นคว้าและนับเป็นทักษะสำคัญที่สมควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเป็นอย่างยิ่ง และจะเห็นได้ว่าการอ่านเป็นกิจกรรมในการเตรียมความพร้อมในกระบวนการรับรู้และการฝึกทักษะด้านการคิด (Duran and Eric Pearse. 2002 : Introduction) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในการอ่านและการเขียนที่พบว่า การอ่านเป็นพื้นฐานที่ดีของการเขียนอันเนื่องมาจากประสบการณ์โดยตรงจากคำศัพท์ โครงสร้างของประโยคจากการเขียน เข้าใจสัญลักษณ์และนำมาพัฒนาการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การอ่านเป็นทักษะที่ช่วยในการพัฒนาการเรียนภาษาไปสู่ทักษะอื่น จนสามารถกล่าวได้ว่า การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ และเป็นพื้นฐานความรู้ในการคิด วิเคราะห์ วิจัยสิ่งที่ปรากฏในบทอ่านเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปที่สมเหตุสมผล ผู้คนในสังคมโลก

ปัจจุบันจะเห็นได้ว่าไม่ว่าโลกจะเปลี่ยนไปในทิศทางใดก็ตาม การอ่านก็ยังคงมีความสำคัญอยู่ตลอดเวลาและเป็นปัจจัยเกื้อหนุนที่สำคัญที่จะส่งผลให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาประสบผลสำเร็จ ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้คิดเป็น ทำเป็น เกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องและมีนิสัยรักการอ่านซึ่งผู้เรียนจะได้พัฒนาความรู้ สามารถพัฒนาทักษะการเขียนได้ดีจากการมีทักษะการอ่านที่ดีด้วยจะเห็นว่าทั้งการอ่านและการเขียนต้องได้รับการพัฒนาไปพร้อมกัน เพราะผู้ที่มีความสามารถในการอ่านที่ดีจะมีความสามารถในการเขียนได้ดี (Krashen. 1982 :4)

ปัจจุบันนี้การอ่านถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญต่อการพัฒนาคนอย่างยิ่ง การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต ดังนั้นในชั้นประถมศึกษาจึงเป็นจุดเริ่มต้นของการวางรากฐานในการอ่านของนักเรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ หากนักเรียนมีทักษะการอ่านที่ดีแล้ว การเรียนวิชาอื่น ๆ จะเกิดผลดีเช่นกัน แต่การอ่านมีปัญหาและอุปสรรคหลายอย่างที่ทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร คือ ครูผู้สอนขาดเทคนิคการสอนที่น่าสนใจและเหมาะสมเพราะครูส่วนมากไม่เคยสอนภาษาอังกฤษ ไม่ได้เรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษและยังสอนหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้เพราะเป็นครูประจำชั้น อีกทั้งยังใช้สื่อการสอนน้อย จึงทำให้เกิดปัญหาด้านการสอนภาษาอังกฤษ จึงเป็นสาเหตุทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ซึ่งจากผลการศึกษาการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ดังที่นิรันดร์ ตั้งเมธิกุล (2546 : 2 ; อ้างถึง กรมวิชาการ. 2544 : 12) ได้ศึกษาถึงปัญหาของการอ่านพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ เพราะนักเรียนไม่สามารถเข้าใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน อีกทั้งไม่สามารถอ่านโอนสื่อสารและวิเคราะห์วิจารณ์บทอ่านซึ่งเป็นระดับการอ่านที่ต้องอาศัยความเข้าใจได้และผลการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนของ เรวัตติ หิรัญ (2540 : 151) พบว่า เด็กไทยส่วนใหญ่ยังมีระดับความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจและผู้เรียนส่วนมากยังขาดความสามารถในทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

จากปัญหาดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยได้ศึกษาหาวิธีการสอน เทคนิควิธีการสอน ที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น และการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เน้นความสำคัญของการสร้างความรู้โดยกลุ่มคนในสังคม (กาญจนา ไชยพันธุ์. 2542 : 33) นอกจากนั้นเร็นชอว์ (Renshaw) ได้สรุปเน้นหัวใจสำคัญของการเรียนการสอนว่าควรให้เกิดขึ้นในช่วงที่ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนและมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันกับครู การเรียนรู้จะเกิดในช่วงการปฏิบัติในรูปของการแลกเปลี่ยนในกลุ่มเพื่อน (กาญจนา ไชยพันธุ์. 2542 : 34) อีกทั้งนักการศึกษาของมหาวิทยาลัย John Hopkins คือ สลาวิน(Slavin และคณะ อ้างถึง ใน สุถัดดา ลอยฟ้า, 2538) ได้ทำการศึกษาและพัฒนาวิธีการเรียน

การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ และพบว่ารูปแบบการร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน

(CIRC : Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับการสอน วิชาภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับผลการวิจัยของเบรมเลท (Bramlett. 1994) ที่ได้ศึกษาการใช้วิธีการ ร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน ในการสอนอ่านและการใช้ภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

จากผลวิจัยของ วรณารด เดือนคำ (2539:26) เรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยวิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบ ผสมผสาน (CIRC) และการสอนตามคู่มือครู พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอน โดยวิธี ร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอน ตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวรุณี อุ่นบุญ (2540:4) ที่พบว่าในการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการสอนแบบ ร่วมมือกันเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็น ร้อยละ 88.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 นอกจากนี้นักเรียนยังมีความตระหนัก ในคุณค่าของตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก มีระเบียบวินัย และมีความรับผิดชอบ ต่อตนเองและต่อกลุ่มอีกด้วย

จากผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2547 ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 68 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านทักษะการอ่าน มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 41 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง เนื่องจากผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วไม่สามารถทำความเข้าใจ กับเรื่องที่อ่านได้

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะทดลองการเรียนการสอนโดยใช้ กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นทำให้เกิดประสบการณ์และมีการนำมาสัมพันธ์กับสิ่งเรียนใหม่ ครูเป็นผู้จัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง นอกจากนั้นยังทำให้ผู้เรียนเกิด ความกระตือรือร้นและความคงทนต่อการเรียนรู้ ดังที่กล่าวมานั้น ผู้วิจัยจึงใช้กลวิธีการเรียนรู้ แบบร่วมมือมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เพื่อช่วย แก้ไขปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้น้อยลง และเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนมากขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีคะแนนเฉลี่ยความคงทนในการเรียนรู้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษกับคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนไม่แตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนแก่ครูภาษาอังกฤษ หน่วยงานทางการศึกษา และผู้ที่สนใจ
2. เป็นแนวทางในการทำวิจัยเกี่ยวกับการสอนการอ่านภาษาอังกฤษครั้งต่อไป
3. เป็นแนวทางให้แก่ครู ในการเลือกใช้เทคนิคการสอนการอ่าน เพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนการอ่านให้มีประโยชน์ยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ตำบลบ้านยาง อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งกำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 5 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 110 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม ตำบลบ้านยาง อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ซึ่งกำลังเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ที่สุ่มแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) ได้ 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 24 คน

2. ตัวแปรในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.2.2 ความคงทนในการเรียนรู้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ใช้
กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3. ระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เป็นเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 4 คน โดยให้นักเรียนทำงานและช่วยเหลือกันในกลุ่ม นักเรียนจะค้นหาความรู้ต่อตนเองและต่อเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม ผู้เรียนจะมีการแลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกัน สนับสนุนกัน โดยความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับความร่วมมือของสมาชิกทุกคนภายในกลุ่ม

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความเข้าใจตั้งแต่ระดับพื้นผิวไปจนถึงระดับลึกซึ่ง ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับประกอบด้วยระดับตรงตามอักษร ระดับตีความและระดับวิเคราะห์วิจารณ์ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของผู้อ่าน

3. ความคงทนในการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการระลึกถึงความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากแบบวัดความคงทนในการเรียนรู้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยทำการทดสอบเมื่อทำการทดลองเสร็จสิ้นแล้ว 14 วัน ตามแนวคิดของแอตคินสัน และชิฟฟริน (Atkinson & Shiffrin. 1968 : 89-195)

4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม ตำบลบ้านยาง อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ซึ่งกำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549

5. ผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ผลของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง โดยได้จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนระหว่างการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และการทดสอบหลังเรียน (Post-test)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลของการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน

- 1.1 ความหมายของการอ่าน
- 1.2 ความสำคัญของการอ่าน
- 1.3 ความเข้าใจในการอ่าน
- 1.4 ระดับความเข้าใจในการอ่าน
- 1.5 องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน
- 1.6 องค์ประกอบสำคัญของการอ่าน
- 1.7 การวัดและประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน

- 2.1 ทฤษฎีการสอนอ่าน
- 2.2 กระบวนการของการสอนอ่าน
- 2.3 ทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
- 2.4 แนวคิดของทฤษฎีประสบการณ์เดิม
- 2.5 บทบาทของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในทักษะการอ่าน
- 2.6 การทดสอบความสามารถในทักษะการอ่าน
- 2.7 วิธีการและการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการอ่าน

3. แนวคิดเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

- 3.1 ความหมายของกลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 3.2 แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 3.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 3.4 บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน
- 3.5 ประโยชน์ของกลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

- 3.6 แนวคิดเกี่ยวกับความคงทนในการเรียนรู้
- 3.7 ความหมายของความคงทนในการเรียนรู้
- 3.8 ระยะเวลาที่ใช้ในการวัดความคงทนในการเรียนรู้
- 4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญมากอย่างหนึ่งในการแสวงหาความรู้ การอ่านช่วยให้มนุษย์เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม การพัฒนาทักษะการอ่านจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดกิจกรรมให้มีความสอดคล้องกับผู้เรียน และเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน

1. ความหมายของการอ่าน

เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการอ่าน และได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

สมุทฺร เช่น เซาวิช (2530 : 92) ได้ให้ความหมายการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า คือ ความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

กู๊ดแมน และคนอื่น ๆ (Goodman and others. 1982 : 25 อ้างถึงใน เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ. 2536 : 84) ให้ความหมายของการอ่าน คือ การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด และเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนในด้านของความรู้และมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ผู้เขียนย่อขยายมาใช้สัญลักษณ์หรือตัวอักษรสื่อความหมาย หรือให้ข้อมูลที่ตนต้องการสื่อสารแก่ผู้อ่าน และผู้อ่านต้องสื่อความหมายจากสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายแก่ตน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ เดชองด์ (Dechant .1982 :15) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นปฏิริยาระหว่างการมองเห็น กับองค์ประกอบในการแปลความหมาย โดยผู้อ่านจะเคลื่อนสายตาไปตามบรรทัดของตัวอักษรจากซ้าย ไปขวา และจะหยุดทำความเข้าใจ เพื่อรวบรวมเข้าเป็นหน่วยความคิด (Thought Unit) ผู้อ่านจะตีความหมายในสิ่งที่อ่านโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิม ประมวลเป็นความคิด การพิจารณา ส่วนรูปเปอร์ และคนอื่น ๆ (Cooper and others. 1988 : 3) กล่าวถึงการอ่านว่าเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับสิ่งที่อ่าน เพื่อให้ได้ความหมายและจุดมุ่งหมายของผู้เขียน โดยผู้อ่านต้องอาศัย

ว่าเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับสิ่งที่อ่าน เพื่อให้ได้ความหมายและจุดมุ่งหมายของผู้เขียน โดยผู้อ่านต้องอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เดิม ซึ่งนำมาช่วยในการสร้างความหมาย กัลลาฮัน และคลาร์ก (Callahan & Clark, 1982 : 245) ได้กล่าวว่าการอ่านเป็นกระบวนการคิด เริ่มจากจตุรรวมของปัญหา ซึ่งคือความหมายมาจากสิ่งพิมพ์ หน่วยของความหมายคือความคิด มโนคติ การไตร่ตรอง การจินตนาการโดยความหมายจะมีความสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ และจำนวนของคำต่างๆ จะสร้างขึ้นเป็นเนื้อหาของกรอ่าน ทำให้คำเหล่านี้มีความหมายในที่สุดทำให้การอ่านเป็นการพัฒนากระบวนการเปลี่ยนความคิด มโนคติ หรือการปฏิบัติ การเพิ่มประสบการณ์ให้แก่ผู้อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ เอสเคย์ (Eskey, 1986 : 3 - 23) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสติปัญญาซึ่งสมองจะทำหน้าที่ในการที่จะตีความหมายของข้อความที่อ่าน และนำความรู้เดิมที่สะสมไว้มาช่วยในการตีความข้อมูลที่อ่าน ซึ่งข้อมูลใหม่ที่ได้ นั้นจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของความรู้ที่เพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ วิดโดว์สัน และชอว์ (Widdowson, & Shaw : 1979 : 174) ได้กล่าวว่าการอ่าน คือการมีปฏิริยาโต้ตอบระหว่างผู้เขียน และผู้อ่านโดยผู้เขียนพยายามที่จะถ่ายทอดความคิด อารมณ์ ความรู้สึกต่างๆ ไปยังผู้อ่าน ซึ่งพยายามที่จะรับรู้ด้วยความสามารถของตนเอง ในการที่จะถอดข้อความจากตัวอักษรมาเป็นความหมาย ซึ่งได้มีความสอดคล้องกับแนวความคิดของ สมุทรา เชนเชาวิช (2539 : 9 -11) ที่ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียน กับผู้อ่าน ซึ่งผู้เขียนกับผู้อ่านจะได้แสดงปฏิริยาโต้ตอบ และอาจมีการได้โต้ตอบกับผู้อื่นด้วย

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการ ได้ตอบระหว่างผู้เขียน และผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านนั้นจะต้องแปลความหมายและสร้างความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน โดยผ่านกระบวนการทางความคิดของสมอง ความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย และประสบการณ์เดิมของการอ่านในการจับใจความสำคัญ การบอกรายละเอียดของเรื่อง แปลความ ตีความ ขยายความ สรุปความและถอดความหมายจากสัญลักษณ์ เพื่อให้เข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมาย

2. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีบทบาทสำคัญมากต่อการดำรงชีวิต ในสถานการณ์สังคมปัจจุบันซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการทำให้บุคคลพัฒนาตนเอง และสังคม จึงมีนักการศึกษากล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

ฟินอคเชียโร (Finocchiaro, 1974 : 41-46) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านว่า การอ่านเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่สุดของการแสวงหาความรู้ เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของชีวิตและการอยู่ร่วมกันในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันโลกมีความเจริญ

ก้าวหน้าทางวิทยาการอย่างมาก การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำหรับทำให้บุคคลได้ทันต่อเหตุการณ์ และทันต่อความเจริญก้าวหน้าของโลก ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ชูติมา สัจจามันท์ (2537 : 10) ที่กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านว่าการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญของชีวิต ทั้งด้าน ส่วนตัวและการงาน ซึ่งจะเห็นได้ว่าในแต่ละวันบุคคลจะได้ใช้เวลาเพื่อการอ่านอยู่ตลอดเวลา ซึ่ง กิจกรรมการอ่านนั้นเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ประมาณร้อยละ 80 ที่เกี่ยวข้องกับ การอ่าน บุคคลยิ่งอ่านมากเท่าไรก็จะยิ่งประสบความสำเร็จในการศึกษามากขึ้น เท่านั้น ทักษะการอ่านนี้จะคงอยู่ติดตัวผู้เรียนตลอดไป และสามารถที่จะทำให้ได้ศึกษาหาความรู้ เพิ่มเติมได้ด้วยตนเองได้ตลอดเวลาตามที่ คูบิน (Dubin.1982 :14) ได้กล่าวว่าการอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับการค้นคว้าหาความรู้ต่าง ๆ บุคคลที่มีความสามารถทางการอ่านสูง จะประสบความสำเร็จในการศึกษา และสามารถที่จะนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษา และในชีวิตประจำวัน

นอกจากนี้ สุขุม เฉลยทรัพย์ (2531 : 14-15) กล่าวถึงการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม คือ การอ่านจะทำให้ประชาชนเปลี่ยนแปลงทันต่อเหตุการณ์ ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเพื่อให้บุคคลสามารถช่วยเหลือตนเองรวมทั้งช่วยเหลือผู้อื่นได้อีกด้วย
2. ด้านของความเป็นชาติที่มีอารยธรรม คือ ถ้าประชาชนของประเทศใดมีความสนใจในการอ่าน และมีเปอร์เซ็นต์ในการอ่านหนังสือออกสูง แสดงว่าพลเมืองของประเทศนั้นมีอารยธรรมสูง
3. ด้านการดำรงชีวิต การอ่านเป็นการสร้างพื้นฐานประสบการณ์ และเป็นการเตรียมตัวเพื่อที่จะไปประกอบอาชีพ

กล่าวโดยสรุป การอ่านมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต ใช้ในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ต่าง ๆ ความเพลิดเพลิน ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ ทันต่อเหตุการณ์ ทำให้เกิดการพัฒนากิจทางด้านคุณภาพชีวิตของบุคคล สังคม และการศึกษา การอ่านยังเป็นทักษะหนึ่ง ที่ควร ใ้จะรับการปลูกฝัง และส่งเสริมให้เกิดขึ้นในตัวบุคคล เพื่อทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

3. ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านเป็นจุดประสงค์หลักของกระบวนการอ่านซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านมีนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านมีดังต่อไปนี้คือ

เกรย์ (Gray.1984 : 35 - 37) ได้กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่าน (Comprehension) เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับการศึกษา และประสบการณ์หลายๆ ด้านของแต่ละคน และความเข้าใจในการอ่าน ถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจ ก็อาจกล่าวได้ว่าการอ่านที่แท้จริงนั้นยังไม่เกิดขึ้น และได้แบ่งความเข้าใจในการอ่าน ออกเป็น 2 ประเภท

1. ความเข้าใจความหมายของสารขั้นต้น (Receptive Comprehension) เป็นความเข้าใจที่ต้องอาศัยทั้งความรู้ และเข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆ ที่ผู้เขียนใช้เป็นส่วนใหญ่ และจะต้องมีความเข้าใจในความหมายที่สำคัญๆ ของสำนวนในประโยคนั้นด้วย

2. ความเข้าใจแบบใคร่ครวญ (Reflective Comprehension) เป็นความเข้าใจที่ต้องอาศัยความรู้ ทักษะและความสามารถในหลายๆ ด้านเป็นหลักใหญ่ เพื่อที่จะได้นำมาใช้เป็นเครื่องมือทำความเข้าใจด้านต่างๆ ได้ถูกต้อง ตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียนว่าต้องการจะให้อธิบาย ชี้แจง สั่งสอน ชักจูง หรือให้ความเพลิดเพลิน นอกจากนี้ครูต้องสามารถห็นิจพิจารณาใคร่ครวญข้อสรุปความหมาย (Conclusion) ให้เป็นไปตามความนึกคิดที่ผู้เขียนต้องการ ความเข้าใจแบบนี้จะต้องพึงเหตุผล และจำเป็นต้องอาศัยการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์ต่างๆ หรือสิ่งที่ได้เคยพบเห็นมาแล้วในชีวิตเป็นสำคัญ

กนกรัตน์ ศรีวิจิตร (2531 : 41) ได้กล่าวสรุปเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน ว่าการอ่านคือการที่ผู้อ่านได้รู้ และมีความเข้าใจในความหมายจากสิ่งที่ผู้เขียน สื่อความคิดออกมาเป็นตัวอักษร และในการอ่านนั้น ถ้าผู้อ่านจะต้องอ่านด้วยความเข้าใจในข้อความระดับต่างๆ เริ่มจากคำ วลี ประโยค อนุเจต และเรื่องราวที่มีความหมายต่อเนื่องกัน ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร จึงจะสามารถจับใจความสำคัญได้

นอกจากนี้ สุริพร ปาละคี (2531 : 15) ได้กล่าวว่า การที่ผู้อ่านมีความเข้าใจใคร่ครวญ การอ่าน หมายถึง ผู้อ่านต้องมีความรู้ในเรื่องความหมายของกลุ่มคำ การเรียบเรียงประโยคและการมองเห็นความสัมพันธ์ของแต่ละประโยค ซึ่งได้มีความสอดคล้องกับความเห็นของจنگลณี รูปพงษ์ (2536 : 12) ซึ่งได้กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่าน คือการที่ผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง สามารถที่จะสรุปใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์ สรุปความคิดเห็น และทัศนคติของผู้เขียนได้ นอกจากนั้นยังต้องมีความสามารถในการนำความคิด ความรู้สึกจินตนาการ ตลอดจนภูมิหลังและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาผสมผสานเข้าด้วยกันในขณะที่อ่าน จึงจะนับได้ว่าเป็นการอ่านที่สมบูรณ์

จากที่กล่าวข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นสิ่งที่สำคัญ อ่านแล้วสามารถที่จะหาความสัมพันธ์ของใจความในเรื่องที่อ่านได้ สามารถเข้าใจลำดับของเรื่อง และสามารถที่จะทำนาย คาดการณ์ สามารถเล่าเรื่องสรุป และเขียนเรื่องออกมาเป็นคำพูดของตนเองได้

4. ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านของแต่ละบุคคล มีความแตกต่างกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับทางสติปัญญา ความรู้ทางด้านภาษาและประสบการณ์การเรียนรู้ ในการสอนอ่านผู้สอนต้องมีความรู้ในระดับของความเข้าใจ เพื่อที่จะสามารถจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมแก่ผู้เรียน และมีนักการศึกษา ได้จัดระดับความเข้าใจไว้ ต่าง ๆ กัน ดังนี้

โรบินสัน และกู๊ด (Robinson & Good . 1987 : 145) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่าน สามารถแบ่งได้ 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจความหมายตรงตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นระดับความเข้าใจเบื้องต้น ซึ่งผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้ได้โดยตรง
2. ระดับความเข้าใจในชั้นแปลความ (Interpretative Understanding) หมายถึงการที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้ลึกซึ้งกว่าระดับแรก เป็นการแปลความหมายในสิ่งที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้โดยตรง แต่เป็นความหมายที่แฝงอยู่ในเนื้อความ
3. ระดับความเข้าใจในชั้นวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Level) หมายถึง การที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถที่จะใช้ความคิดของตนเองวิเคราะห์ในการ ตัดสิน และประเมินสิ่งที่อ่านได้ซึ่งผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในระดับขั้นพื้นฐาน และในระดับการตีความมาก่อนแล้วเป็นอย่างดี

พาทร์ ฟิงส์คคี.(2534 : 31; อ้างจาก Burmeister.1974 :147 - 148) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านโดยอาศัยแนวความคิดพื้นฐานจาก นอร์ริส แซนเดอร์ (Norris Sander) ซึ่งดัดแปลงมาจาก Bloom's Taxonomy ไว้ดังนี้

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับความจำในสิ่งที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้ เช่น การจำหรือ การเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญ และลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

2. ระดับการแปลความ (Translation) เป็นการแปลข้อความหรือเรื่องราวที่อ่าน เช่น การแปลภาษาหนึ่งให้เป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญของเรื่องแปลให้เป็นแผนภูมิ เป็นต้น

3. ระดับการตีความ (Interpretation) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง เช่น หาสาเหตุเมื่อกำหนดผลมาให้ การคาดคะเนหรือทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป

4. ระดับประยุกต์ใช้ (Application) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถมองเห็นหลักการ และนำไปประยุกต์ใช้จนประสบผลสำเร็จ

5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นระดับความเข้าใจที่ ผู้อ่านสามารถแยกแยะส่วนย่อย ที่ประกอบกันเข้าเป็นส่วนใหญ่ เช่น การวิเคราะห์โฆษณาชวนเชื่อ การวิเคราะห์คำประพันธ์ การรู้ถึงความไม่สมเหตุสมผลของเรื่องที่เขียน และการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการนำความคิดเห็นที่ได้จากการอ่าน และนำมาผสมผสาน และเรียบเรียงใหม่

คอลแมน และ คนอื่นๆ (Dallman and others. 1974 : 166) มีความเห็นสอดคล้องกับ แฮร์ริส และ ซิเพย์ (Harris & Sipay. 1979 : 583 - 586) และเพ็ญศรี รังสิยากุล (2538 : 123) ได้จัดแบ่งความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ความเข้าใจในระดับข้อเท็จจริง (Factual Level) คือ ความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน จากตัวอักษรที่เขียนไว้

2. ความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretation Level) คือ ความเข้าใจโดยอาศัย การสรุปความ ตีความ และแปลความหมายจากเรื่องที่อ่าน

3. ความเข้าใจขั้นประเมินค่า (Evaluation Level) ความสามารถในการประเมินค่าในสิ่งที่อ่าน โดยอาศัยความรู้ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาพิจารณา และนำมาตัดสินใจ

เบอร์ไมสเตอร์ (Burnmeister. 1974 : 59; อ้างถึงใน วนิดา เหล่าเทิดพงษ์ . 2541 : 12) มีความเห็นที่สอดคล้องกันกับบลูม และคณะ (Bloom and others. 1976; อ้างถึงใน นิตยา ชัยสวัสดิ์. 2538 : 18) ซึ่งได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่าน ออกเป็น 7 ระดับ ได้แก่

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถจำข้อเท็จจริง ที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ เช่น วันที่ คำจำกัดความ และใจความสำคัญ

2. ระดับการแปลความหมาย (Translator) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านนำเรื่องราวที่อ่านไปแปลเป็นรูปแบบอื่น เช่น การแปลจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่ง การนำข้อมูลไปแปลเป็นแผนภูมิ

3. ระดับการตีความ (Interpretation) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่าน สามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง เช่น ให้จับใจความสำคัญ คาดการณ์ล่วงหน้าและหาเหตุและผล

4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นระดับความเข้าใจ ที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจในหลักการและนำไปประยุกต์ใช้จนประสบผลสำเร็จ

5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถแยกแยะส่วนย่อยที่ประกอบเข้าเป็นส่วนใหญ่

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการนำเอาความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านมารวบรวมและเรียบเรียงใหม่

7. ระดับการประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถในการกำหนดเกณฑ์ตัดสินเรื่อง และประเมินเรื่องที่อ่าน โดยอาศัยเกณฑ์จากประสบการณ์ของตน

จากความหมายของระดับความเข้าใจในการอ่านพอสรุปได้ว่าระดับความเข้าใจในการอ่านหมายถึง ความเข้าใจตั้งแต่ระดับพื้นผิวไปจนถึงระดับลึกซึ้ง ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ประกอบด้วยระดับตรงตามตัวอักษร ระดับตีความ และระดับวิเคราะห์วิจารณ์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของผู้อ่าน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในมาตรฐานการเรียนรู้ 1.1 ว่า "เข้าใจกระบวนการฟัง และการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้ได้อย่างมีวิจารณญาณ" ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงกำหนดระดับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษว่า นักเรียนอ่านเรื่องที่อ่านแล้วสามารถหาความสัมพันธ์ของใจความในเรื่องที่อ่านได้ และเข้าใจลำดับของเรื่อง สามารถทำนายคาดเดาเหตุการณ์ ซึ่งสามารถเล่าเรื่องสรุป และเขียนออกมาเป็นคำพูดของตนเองได้

5. องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน

ผู้อ่านจำเป็นต้องรู้องค์ประกอบของการอ่าน เพื่อช่วยให้การอ่านบรรลุเป้าหมาย คือ มีประสิทธิภาพ และมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

เพียร์สัน และจอห์นสัน (Pearson & Johnson.1978 : 9) ได้รวบรวมองค์ประกอบทั้งภายในและภายนอกตัวผู้อ่านที่จะทำให้การอ่านประสบผลสำเร็จ ดังนี้

1. องค์ประกอบภายในตัวผู้อ่าน ได้แก่
 - 1.1 ความรู้ด้านภาษา คือ เสียง โครงสร้าง ศัพท์
 - 1.2 ความสนใจ
 - 1.3 แรงจูงใจ
 - 1.4 ความสามารถในการอ่าน หมายถึง สามารถจับใจความจากสิ่งที่อ่านได้
2. องค์ประกอบภายนอกตัวผู้อ่าน ได้แก่ ลักษณะของสิ่งที่อ่าน เช่น ความยากง่าย

ของศัพท์ ประโยคและโครงเรื่องสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น บ้านและโรงเรียน ซึ่งมีพ่อแม่ เพื่อนและครู นอกจากนี้ สมุทฺร เชนฺชาวนิช (2539 : 16) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน ไว้ดังต่อไปนี้

1. ภูมิหลังของประสบการณ์เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการอ่าน เพราะจะช่วยให้อ่านและให้ความหมายแก่สัญลักษณ์ที่อ่าน และสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ ซึ่งความแตกต่างในทางด้านประสบการณ์ของผู้อ่าน จะทำให้สัมฤทธิ์ผลในการอ่านที่มีความแตกต่างกัน
2. วุฒิภาวะที่จะประสบผลสำเร็จในการอ่านได้นั้น ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความพร้อมอยู่ระดับหนึ่ง วุฒิภาวะของผู้อ่านจะเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ถึงความพร้อมในการเรียนรู้และการอ่าน
3. พัฒนาการด้านสติปัญญา สติปัญญา ซึ่งจะมีส่วนสำคัญต่อความพร้อมและผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน เพราะการอ่านจะต้องใช้ความคิดในระดับนามธรรม จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยทางด้านสติปัญญาเป็นอย่างมาก
4. พัฒนาการด้านร่างกาย สุขภาพที่ดีก็จะช่วยการอ่านได้ดี สุขภาพที่ไม่สมบูรณ์จะทำให้ขาดสมรรถภาพในการอ่านตามมา ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย และขาดความสนใจในการที่จะอ่าน
5. พัฒนาการด้านอารมณ์และสังคม การปรับตัวทางด้านอารมณ์ และสังคมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการอ่าน ความล้มเหลวในการอ่านอาจนำไปสู่การปรับตัวที่ไม่ดี และการปรับตัวที่ไม่ดี อาจนำไปสู่ความด้อยสมรรถภาพในการอ่านได้
6. พัฒนาการด้านความสนใจ เป็นเหตุสำคัญที่ทำให้อ่านได้ดี หรืออ่านได้ไม่ดี การที่จะประสบผลสำเร็จในการอ่าน ผู้อ่านจะต้องมีความรู้สึกรักอยากเรียนรู้ และมีความอยากอ่านด้วยจึงจะมีผลทำให้การอ่านประสบผลสำเร็จสูงขึ้น
7. พัฒนาการด้านการเรียนการสอนอ่านในระยะเริ่มแรก การเรียนการสอนอ่านที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้อ่าน โดยเฉพาะในระยะเริ่มเรียน การอ่าน จะช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่านในระดับสูงต่อไปด้วย

ฟินอคเชียโร (Finocchiaro. อ้างถึงใน วิณา สังข์ทองจีน. 2540 : 3) ได้รวบรวมองค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน ดังนี้

1. ความสามารถในการหาใจความสำคัญหรือจุดประสงค์ของเรื่องที่อ่าน
2. ความสามารถในการเห็นความสัมพันธ์ระหว่างข้อเท็จจริงต่างๆ ในเรื่องที่อ่าน
3. ความสามารถในการรวบรวมลำดับความคิดและทำนายสิ่งที่ปรากฏต่อไปได้
4. ความสามารถในการสรุปสิ่งที่อ่านได้

ส่วน เตือนใจ ดันงามตรง (2534 : 7) กล่าวว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวทางการอ่านของนักเรียน ได้แก่

1. ตัวผู้อ่านซึ่งในตัวผู้อ่านจะประกอบไปด้วย ภูมิหลัง ศัพท์ ความรู้เกี่ยวกับแรงจูงใจ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อการสร้างความหมายในการอ่าน ดังนั้นผู้อ่านคนใดที่มีคุณสมบัติดังกล่าวไว้มากก็ย่อมได้เปรียบ และมีโอกาสที่จะประสบผลสำเร็จในการอ่านได้มากกว่า

2. คำราหรือข้อเขียน สิ่งพิมพ์ สิ่งเหล่านี้จะมีความแตกต่างกันในด้านเนื้อหาสาระและแนวความคิดรูปแบบการจัดระเบียบ การเขียน และจุดมุ่งหมายของผู้แต่ง แต่อย่างไรก็ตามข้อเขียนมิได้ ส่งความหมายออกมาอย่างเด่นชัดเสมอไป ผู้อ่านต้องใช้ในการตีความ ซึ่งในการตีความนั้นต้องอาศัยความรู้เดิมหรือภูมิหลัง รวมกับข้อความจากบทอ่านนั้น ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าความหมายมาจากข้อเขียนรวมกับความรู้เดิมของผู้อ่าน

3. บริบทหรือสภาพ และเงื่อนไขในการอ่านย่อมแตกต่างกัน เช่น อ่านในสภาพของงานประจำ หรือสภาพที่ครูสั่งให้อ่าน การตั้งจุดประสงค์ของผู้อ่านย่อมแตกต่างกันไป และวิธีการอ่านก็จะแปรไปตามจุดประสงค์นั้นด้วย กล่าวคือการอ่านงานประจำนั้น ผู้อ่านมีภูมิหลังมาก่อนและรู้ว่าต้องการอ่านข้อความอะไรบ้าง และบางทีอาจเป็นเพียงการอ่านเพื่อเลือกหยิบเอาข้อความบางประการเท่านั้น ส่วนการอ่านงานอีกประเภทหนึ่งนั้น ต้องอ่านแบบเข้มและเรียนรู้ทั้งข้อความและรายละเอียด

4. กลวิธีการอ่าน (Strategies) ผู้อ่านจะต้องเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสม กับบทที่จะอ่านเพื่อที่จะเก็บความหมายจากการอ่านนั้น และยังเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้อ่านทำการประมวลเนื้อหาสาระ เพื่อความเข้าใจเช่น การทำกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading) ขณะอ่าน (While-Reading) และกิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading) เป็นต้น

สรุปได้ว่า การอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ได้แก่ ความรู้ในด้านภาษา คำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ วัฒนธรรม ความรู้ทั่วไป ความสามารถในการแปลความ การตีความ การขยายความ การจับใจความที่มีความสำคัญในการสรุปได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำไปอ้างอิงได้ ความรู้และประสบการณ์เดิมที่จะสามารถเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องที่อ่านได้ นอกจากนี้ผู้อ่านควรเลือกวิธีการอ่านให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายในการอ่าน เพื่อที่จะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้น

6. องค์ประกอบสำคัญของการอ่าน

การอ่าน เป็นกระบวนการใช้ความคิดเพื่อทำความเข้าใจความหมายของสิ่งที่จะอ่าน การที่จะอ่านข้อความ และเนื้อเรื่องต่างๆ ได้คืออย่างมีประสิทธิภาพนั้น ซึ่งจะต้องอาศัยองค์ประกอบ

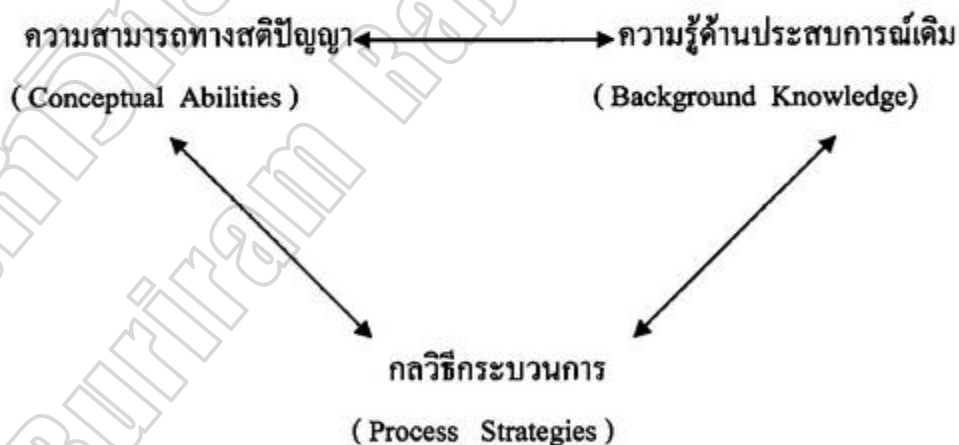
หลายประการ เช่น ความรู้ความสามารถทางภาษาและประสบการณ์เดิม เป็นต้น ได้มีนักการศึกษาเสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการอ่านไว้ดังนี้

กู๊ดแมน (Goodman, 1971 : 25) กล่าวถึง องค์ประกอบสำคัญซึ่งจะทำให้การอ่านประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับปัจจัย 4 ประการ ดังนี้

1. ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ได้แก่ ความรู้ในด้านคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ และสำนวนในการใช้ภาษา ตลอดจนความสัมพันธ์ของข้อความอีกด้วย
2. โลกทัศน์ ความเชื่อ ความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ (Schema)
3. ความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่อง หรือข้อเขียน (Conceptual or Semantic Completeness)
4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของข้อเขียน (Text Schema) การวิเคราะห์ภาษาในระดับสูงกว่าประโยค (Discourse Analysis) ที่จะทำให้ทราบเกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างของข้อเขียนและประเภท มีลักษณะโครงสร้างแตกต่างกัน ข้อเขียนของแต่ละบุคคลยังสะท้อนถึงความเชื่อ ตลอดจนวัฒนธรรมของผู้เขียนด้วย

โคดี (Coady, 1979: 5 – 18) ได้กล่าวถึงการอ่านไว้ว่า การอ่านจะเกิดขึ้นได้ด้วยปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในด้านสติปัญญา หรือความคิดรวบยอด (Conceptual Abilities)
2. ความรู้ด้านประสบการณ์เดิม (Background Knowledge)
3. กลวิธีกระบวนการ (Process Strategies)

ภาพประกอบ 1 รูปแบบการอ่านภาษาศาสตร์ เชิงจิตวิทยาสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ (Coady, 1979 : 7)

วิลเลียมส์ (Williams.1997 : 3 - 7) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่จะทำให้การอ่านนั้นมีประสิทธิภาพไว้ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับระบบการเขียน (Knowledge of the Writing System) เป็นความรู้ด้านการสะกดคำ และการผสมคำ
2. ความรู้เกี่ยวกับภาษา (Knowledge of the Language) เป็นความรู้ในเรื่องของลักษณะของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้างทางไวยากรณ์ และสำนวนการใช้ภาษา
3. ความสามารถในการตีความ (Ability of Interpretation) เป็นความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประโยค และวิธีการเรียบเรียงเนื้อหาทำให้สามารถตีความหมายซึ่งผู้เขียนต้องการที่จะสื่อได้
4. ความรู้รอบตัว เป็นความรู้ทั่วไปหรืออาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง กีฬา และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้อ่านนำมาสัมพันธ์กับการอ่านได้ เพื่อที่จะสร้างความเข้าใจในการอ่าน
5. เหตุผลในการอ่าน และวิธีการอ่าน (Reason for Reading and Reading Styles) ผู้อ่านแต่ละบุคคลมีเหตุผล และความต้องการในการอ่านแตกต่างกัน ดังนั้นผู้อ่านจะต้องทราบถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน และเลือกวิธีอ่านให้เหมาะสม

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่สำคัญในการอ่าน ต้องอาศัยองค์ประกอบทางภาษาในด้านคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ ของประโยค และความสัมพันธ์ของข้อความ นอกจากนี้ต้องใช้ความรู้ความสามารถในการจับใจความสำคัญ ตีความ แปลความ ขยายความ และสรุปความ อันจะนำไปสู่จุดหมายของการอ่านให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

7. การวัดและประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2537 : 91 - 93) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะการอ่านสามารถที่จะวัด และประเมินผลโดยให้ผู้เรียนอ่านและแสดงความเข้าใจจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้ทักษะการฟัง การพูด หรือการเขียน ดังนี้

1. การหาความหมายของคำศัพท์หรือประโยคที่กำหนดให้
2. การบอกความสัมพันธ์ระหว่างประโยค
3. การเรียงลำดับเหตุการณ์
4. การเติมคำลงในช่องว่างโดยใช้วิธีโคลง
5. การตอบคำถามโดยการเลือกคำตอบที่กำหนดให้
6. การแสดงความคิดเห็น
7. การตั้งชื่อเรื่อง

นอกจากนี้ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538: 54 – 55) ได้กล่าวว่า การประเมินการอ่านสามารถใช้เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบย่อย และเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถรวบรวมในการที่จะรับสาร หรืออาจใช้เกณฑ์ทั้งสองประยুক্তเข้าด้วยกันโดยใช้น้ำหนักเกณฑ์แบบรวม มากกว่าเกณฑ์แบบย่อย

1. เกณฑ์กำหนดความสามารถของการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย มีดังนี้

1.1 ความรู้ศัพท์ ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำศัพท์ ส่วนวนที่ใช้อยู่ในระดับใด

1.2 ความรู้ทางไวยากรณ์ ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำ ความเข้าใจ และการเชื่อมโยงของเนื้อความโดยใช้คำในลักษณะต่าง ๆ กัน ที่จะกำหนดหน้าที่ทางภาษา

2. เกณฑ์กำหนดความสามารถของการอ่านแบบรวม มีดังนี้

2.1 ความสามารถเรียบเรียงความ ได้แก่ การอ่านแล้วเข้าใจความหมาย และสามารถแสดงความเข้าใจโดยการตอบคำถาม ที่ให้เรียบเรียงด้วยคำใหม่โดยให้ได้ใจความเดิม หรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียงข้อความ

2.2 ความสามารถอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด ผู้เรียนสามารถโยงรายละเอียด ที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุน หรือเป็นรายละเอียดที่ขัดแย้งกันเพื่อให้ข้อมูลตรงข้าม ตลอดจนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดด้วยกัน

2.3 ความสามารถอ่านจับใจความสำคัญ ผู้เรียนสามารถระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่อง และ ใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

2.4 ความสามารถวิเคราะห์ และประเมินความสัมพันธ์ ของเนื้อความ และ สุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจ ในสิ่งที่อ่าน และความรู้เกี่ยวกับรูปแบบลีลาภาษา ใช้ในบทอ่าน สามารถนำมาวิเคราะห์ ประเมิน และสรุปได้ว่าบทอ่าน ที่อ่านนั้น เป็นบทอ่านประเภทใดได้บ้าง และสามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุ และผลที่เกิดขึ้นตลอดจนสามารถประเมินประสิทธิผลของบทอ่านได้ ซึ่งความสามารถในระดับนี้ เป็นระดับสูงซึ่งจำเป็นที่จะต้องอาศัยความรู้ในระดับเบื้องต้นเป็นพื้นฐาน

สรุปได้ว่า การประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน สามารถประเมินในด้านต่างๆ ได้ เช่น ด้านความหมายของคำศัพท์ในบริบท ด้านโครงสร้างและความหมายของประโยค ใจความ สำคัญและรายละเอียดของเรื่อง ตลอดจนความสัมพันธ์ของข้อความ และสามารถประเมิน และ สรุปตีความของเรื่องได้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนการอ่าน

1. ทฤษฎีการสอนอ่าน (Teaching Reading Approach)

เป้าหมายของการสอนอ่าน คือต้องการที่จะให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแปลความคิด ความ ขยายความ จับใจความสำคัญ หารายละเอียดของเรื่อง และมีเจตคติที่ดีในการอ่าน รักการอ่านและสนใจในการอ่าน ดังนั้นทฤษฎีการสอนอ่านในปัจจุบันจึงได้ยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) เป็นสำคัญ ซึ่งทฤษฎีดังกล่าว จะเน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสำคัญ นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยามีได้มองการอ่านเป็นเพียงการแสวงหาความหมาย เพื่อความเข้าใจในสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรเพียงอย่างเดียว แต่จะคำนึงถึงในหลักการทางจิตวิทยาในการรักการอ่าน การถ่ายโยงความคิดรวบยอด รวมทั้งองค์ประกอบอื่นๆที่ทำให้การอ่านสมบูรณ์ขึ้น เช่นความสนใจประสบการณ์เดิม และการระลึกสิ่งที่อ่านได้(เสาวลักษณ์รัตน์วิรัช.2536 :23-24)

การสอนอ่านที่มีลักษณะผสมผสาน ระหว่างทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ และทฤษฎีทางจิตวิทยา ที่นิยมใช้ในการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ได้แก่การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา การสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด วิธีการสอน R.S.M (Reader Selected Miscues) การสอนอ่านแบบโคลซ เป็นต้น วิธีการสอนอ่านดังกล่าวนี้จะคำนึงถึงลักษณะทางธรรมชาติของภาษาศาสตร์ที่มนุษย์พึงรับรู้ และกระบวนการอ่านของมนุษย์โดยธรรมชาติ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2540 : 58 – 65) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อน ซึ่งจะใช้เป็นพื้นฐานที่จะนำมากำหนดแนวทางในการสร้างรูปแบบการอ่าน ทฤษฎีการอ่านซึ่งโดยทั่วไปจะมีลักษณะบางอย่างที่คล้ายกัน แต่บางอย่างก็มีส่วนที่แตกต่างกัน ดังนั้นการที่จะศึกษาทฤษฎีและ รูปแบบการอ่านก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะทำให้ เข้าใจในกระบวนการอ่านเพื่อจับใจความ ซึ่งรูปแบบการอ่านจะหมายถึง คำอธิบายที่มีความชัดเจนที่จะสามารถเข้าใจในวิธีการอ่าน และเทคนิคการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้มีรายละเอียดดังนี้

1. ทฤษฎีเน้นความสัมพันธ์ของข้อความ

ทฤษฎีเน้นความสัมพันธ์ของข้อความ เป็นทฤษฎีที่เน้นใจความสำคัญของสาร หรือเน้นที่ข้อมูลเป็นหลัก ในข้อความหนึ่งจะมีใจความสำคัญ ซึ่งเมื่อผู้อ่านได้อ่านข้อมูลแล้วก็จะนำใจความสำคัญ ในแต่ละข้อความมารวมกันโดยให้มีความต่อเนื่องกัน แล้วทำความเข้าใจในข้อความนั้นอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งจะแบ่งได้อีกคือทฤษฎีของทราบาโซ (Trabasso) ทฤษฎีของเชส (Chase) กับคลาร์ก (Clark) และทฤษฎีของรูเมลฮาร์ท (Rumelhart)

1.1 ทฤษฎีของทราบาสโซ (Trabasso) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้อง และมีความสัมพันธ์กัน 2 ประการคือ ผู้อ่านรับรู้อารมณ์ ต่อจากนั้นจะทำการเปรียบเทียบ โดยอาศัยประสบการณ์เดิม ทฤษฎีนี้ได้เน้นว่าระดับการอ่านของผู้อ่านจะไม่คงที่ ในขณะที่อ่านข้อความผู้อ่านจะควบคุมเพียงโครงสร้างผิวเผิน จนกว่าสารที่รับรู้จะได้รับการเปลี่ยนแปลงเปรียบเทียบ เช่นเมื่อเด็กอ่านประโยค “ฉันเห็นลูกบอลสีแดง” เมื่ออ่านเสร็จแล้ว หากยังไม่เคยมีประสบการณ์ก่อนว่าแดงเป็นอย่างไรก็จำเป็นต้องอาศัยผู้รู้แนะนำช่วยแยกแยะความแตกต่าง เมื่อเด็กได้พบสิ่งของที่มีสีแดงก็จะใช้ประสบการณ์ที่เคยมีมาก่อนพิจารณาและระบุได้ ดังนั้น ลำดับขั้นของการอ่านตามพื้นฐานทางทฤษฎีนี้จึงแบ่งเป็น 3 ขั้น ดังแผนภูมิดังนี้

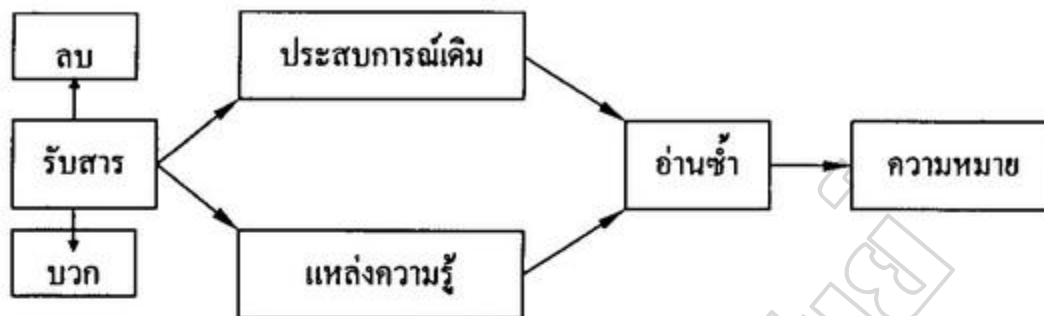

ภาพประกอบ 2 รูปแบบการอ่านตามแนวทฤษฎีของทราบาสโซ (Trabasso)

จากแผนภูมินี้มีลำดับขั้นดังนี้

1. การรับสาร โดยใช้สายตารับรู้
2. การใช้ประสบการณ์เดิม ความจริงและภาพ ทำการเปรียบเทียบกับสารที่ได้รับว่าแตกต่างไปจากประสบการณ์เดิมหรือไม่ ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่รู้จัก ผู้อ่านจะอ่านทบทวน 2-3 ครั้ง จนกว่าจะตัดสินใจว่าอะไรคือคำตอบที่แท้จริง
3. คำตอบที่ได้จากการเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิม หรือโดยอาศัยความรู้จากแหล่งอื่นมาช่วยตัดสินใจนั้น ถือว่าเป็นความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่าน

1.2 ทฤษฎีของเชส (Chase) และคลาร์ค (Clark) เป็นทฤษฎีที่เน้นถึงความสัมพันธ์ของใจความที่อ่าน กับประสบการณ์เดิม โดยมีขั้นตอนของการอ่าน ดังแผนภูมิดังนี้

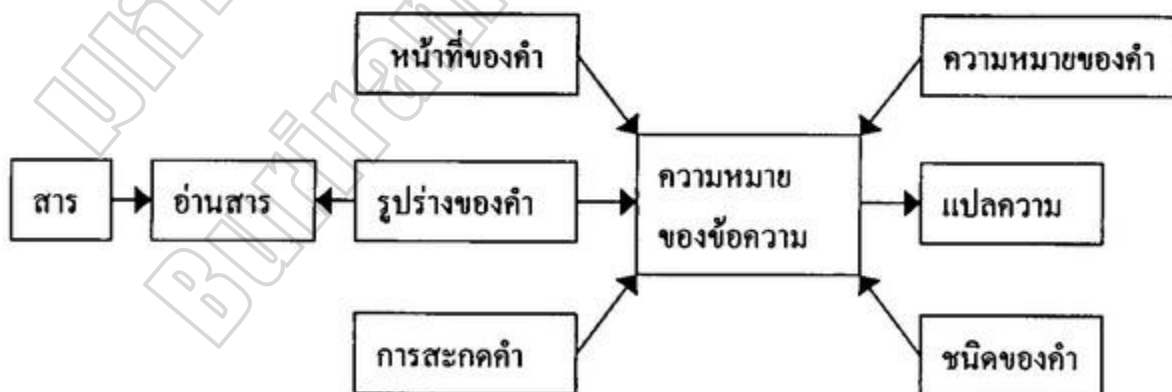
ภาพประกอบ 3 รูปแบบการอ่านตามแนวทฤษฎีของเซสและคลาร์ค (Chase and Clark)

1.2.1 ผู้อ่านจะรับสารแล้วทำการเปรียบเทียบกับประสบการณ์ของจริง และภาพ
ถ้าไม่ตรงกับข้อมูลดังกล่าว หรือยังไม่มีความแน่ใจ ก็จะใช้วิธีการอ่านซ้ำข้อความนั้น

1.2.2 สารที่ให้ความรู้สึกในทางลบ จะใช้เวลาในการรับรู้ไวและนาน หมายความว่า
เมื่อรับรู้แล้วจะเก็บไว้นานกว่าสารที่ให้ความรู้สึกทางบวก ซึ่งระยะเวลาในการเก็บจะสั้นกว่า หรือ
อาจลืมได้เร็วกว่าสารที่ให้ความรู้สึกทางลบ เช่น มาลีเป็นเด็กดี เธอจึงได้รับคำชมเชยจากครู (บวก)
นิดไม่ทำการบ้าน จึงถูกอาจารย์ตี 3 ที (ลบ)

1.2.3 ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปร่างลักษณะและความหมายของคำจะได้รับการ
บันทึกไว้ในสมอง

1.3 ทฤษฎีของรูเมลฮาร์ท (Rumelhart) ได้กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นกระบวนการที่
ทำงานคล้ายกับเครื่องคอมพิวเตอร์ มีความซับซ้อน แต่ละขั้นตอนจะมีความสัมพันธ์กัน ถ้าขาด
อย่างใดอย่างหนึ่งก็จะทำให้การอ่านไม่สมบูรณ์ ดังแผนภูมิ ดังนี้ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. 2540 :
58-65)

ภาพประกอบ 4 รูปแบบการอ่าน ทฤษฎีของรูเมลฮาร์ท (Rumelhart)

ผู้อ่านจะเริ่มค้นด้วยการอ่านสารโดยพิจารณารูปร่างของคำที่รู้จัก เพื่อทำความเข้าใจในความหมาย ต่อจากนั้นจึงทำการเปรียบเทียบความหมายของคำ กับความรู้เดิมที่มีอยู่เป็นการพิสูจน์หาข้อเท็จจริง โดยผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของคำ ความหมาย การสะกดคำ และชนิดของคำ องค์ประกอบเหล่านี้จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถที่จะแปลความหมายของสารได้

หลักสำคัญของทฤษฎีมีอยู่ 4 ประการ คือ

1.3.1 การที่ผู้อ่านจะรับรู้ว่าคำนั้นเป็นคำชนิดใด ต้องสังเกตหน้าที่ของคำที่อยู่ใกล้เคียงในประโยคเดียวกัน หรือในข้อความใกล้เคียงกันว่า คำๆนั้นทำหน้าที่อย่างไร

1.3.2 การที่ผู้อ่านจะรับรู้ความหมายของคำขึ้น อยู่กับความเข้าใจความหมายของคำใกล้เคียง อาจจะเป็นคำที่มีมาก่อนหรือมาหลังก็ได้ ที่จะเป็แนวทางชี้แนะให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำๆใหม่ได้เร็วขึ้น

1.3.3 การที่ผู้อ่านจะรับรู้หน้าที่ของคำนั้นขึ้นอยู่กับความเข้าใจของผู้อ่านเกี่ยวกับหน้าที่ของคำอื่นที่มาก่อนหรือมาหลังคำใหม่ และเป็นแนวทางช่วยชี้แนะหน้าที่ของคำใหม่ให้ผู้อ่านเข้าใจ

1.3.4 การที่ผู้อ่านจะแปลความหมายของคำได้ขึ้นอยู่กับการชี้แนะของคำบางคำ จะเห็นได้ว่าทฤษฎีเหล่านี้เน้นความสัมพันธ์ของคำ ประโยคและข้อความ ซึ่งผู้อ่านจะต้องรู้จักความหมายของคำ ชนิด หน้าที่ รูปร่าง และสะกดได้เพื่อที่จะช่วยให้เข้าใจความหมายของเรื่องราวทั้งหมด นักการศึกษาได้ชี้ให้เห็นการทำงานของกระบวนการอ่านซึ่งคล้ายกับระบบการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ แท้ที่จริงแล้วเป็นการแยกให้เห็นว่าสมอง จะต้องมีความรู้ในเรื่องอะไรบ้าง เป็นการชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างสาร กับสมองของผู้อ่านนั่นเอง

2. ทฤษฎีเน้นการวิเคราะห์ข้อความ

ทฤษฎีเน้นการวิเคราะห์ข้อความ เป็นทฤษฎีที่เน้นความสำคัญขององค์ประกอบย่อยของประโยค ได้แก่ ประธาน กริยา กรรม และส่วนขยาย นอกจากนั้นต้องรู้จักคำชนิดต่างๆ เช่น คำนาม สรรพนาม กริยา ฯลฯ การเข้าใจหน้าที่และความหมายที่แท้จริงจะช่วยให้เข้าใจความหมายของข้อความหรือเรื่องที่อ่าน ผู้สนับสนุนทฤษฎีนี้ ได้แก่ คอวส์ และฟรีเคอริเกน (Dawes และ Frederiken) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ทฤษฎีของคอวส์ (Dawes) ได้กล่าวว่า ข้อความหรือเรื่องราวที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงประโยค ให้มีความเกี่ยวข้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จนเป็นที่เข้าใจของผู้อ่าน ในลักษณะเช่นนี้ถือได้ว่ามีความสัมพันธ์เป็นบวก ความสัมพันธ์ในที่นี้คือความเกี่ยวข้องของความหมาย ในแต่ละประโยคนั้นเอง แม้บางครั้งประโยคแต่ละประโยคไม่ได้เกี่ยวข้อง หรือสัมพันธ์กัน หากผู้อ่านพยายามดึงความหมายให้มาเกี่ยวข้องกัน ก็จะสามารถสร้างความสัมพันธ์ของประโยคได้ เช่น

178343

๑๓
๒๕๐-๗๐๔
๑๑๖๓๔
๒๕๕๐

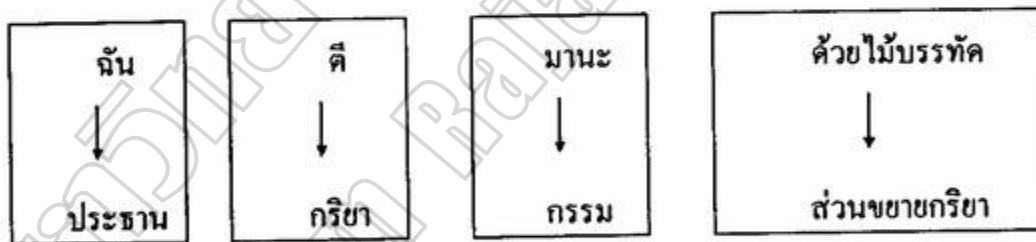
25

ประโยคที่ 1 ผู้ชายทุกคนสวมกางเกงสีน้ำเงิน

ประโยคที่ 2 ผู้หญิงบางคนสวมกางเกงสีน้ำเงิน

จากทั้งสองประโยคทำให้ผู้อ่านรู้ว่าในกลุ่มคนที่ผู้เขียนกล่าวว่ามีผู้ชาย กับผู้หญิง และผู้ชายทุกคนที่อยู่ในกลุ่มนี้สวมกางเกงสีน้ำเงิน ในขณะที่เดียวกันก็มีผู้หญิงบางคนที่อยู่ในกลุ่มนี้สวมกางเกงสีน้ำเงิน ดังนั้นประโยคที่ 1 จึงเป็นประโยคนำให้กับประโยคที่ 2 และอาจกล่าวได้ว่าประโยคที่ 2 เป็นประโยคสรุป ผู้อ่านจะรู้ว่าความหมายที่คล้ายกันของประโยคที่ 1 และ 2 คือ การที่ผู้ชาย และผู้หญิงสวมกางเกงสีน้ำเงิน ส่วนข้อต่างกันก็คือ ผู้ชายทุกคน กับผู้หญิงบางคนสวมกางเกงสีน้ำเงิน คอวส์ (Dawes) เชื่อว่า ผู้อ่านจะเห็นข้อแตกต่าง และคล้ายกันของความหมายในประโยคที่อ่าน คือการที่ประโยคเหล่านี้มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกนั่นเอง สำหรับประโยคที่มีได้รับการปรับปรุงแก้ไข ผู้อ่าน อ่านแล้วไม่สามารถแยกได้ว่าอะไรเหมือนกันและต่างกัน ข้อความที่มีลักษณะเช่นนี้ถือว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงลบ

2.2 ทฤษฎีของฟรีเดริเกน (Frederiken) ทฤษฎีนี้ได้นำโครงสร้างทางหลักภาษาเป็นแกนสำหรับสร้างความเข้าใจในการอ่าน กล่าวคือผู้อ่านจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจความหมายของถ้อยคำในประโยค การเข้าใจหน้าที่ของคำ การนำถ้อยคำมาเชื่อมโยงโดยอาศัยวิธีการทางหลักภาษา ซึ่งโครงสร้างของประโยคจะประกอบด้วย ประธาน กริยา กรรม และส่วนขยาย เช่น

ภาพประกอบ 5 รูปแบบการอ่านตามแนวทฤษฎีของฟรีเดริเกน (Frederiken)

3. ทฤษฎีเน้นชนิดของคำถาม

ทฤษฎีเน้นชนิดของคำถาม เป็นทฤษฎีที่ผู้เขียนได้สร้างขึ้น โดยอาศัยแนวคิด และทฤษฎีการอ่านจากต่างประเทศ แล้ววิเคราะห์ในบริบทของโครงสร้างทางภาษา ซึ่งกล่าวได้ว่าการอ่านจะเกิดประโยชน์เมื่อเป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมาย ซึ่งจะต้องอาศัยคำถามเป็นตัวชี้แนะเพื่อให้ทราบว่าเราต้องการอะไรจากการอ่าน คำถามจะกำหนดทิศทาง และวิธีการอ่าน ซึ่งได้มีรายละเอียดดังนี้คือ

3.1. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญหรือประเด็นหลัก ๆ (Main Idea) เป็นคำถามที่ต้องค้นหาคำตอบอย่างคร่าว ๆ เฉพาะประเด็นที่สำคัญ หรือเรียกว่า เป็นการอ่านเพื่อจับประเด็นสำคัญ (Skimming) จะต้องพิจารณาคำถามว่าเป็นลักษณะที่ต้องการคำตอบเป็นประเด็นสำคัญเท่านั้น เช่น เรื่องที่อ่านเกี่ยวกับอะไร (What is the main idea of the passage?) เป็นต้น และการหาคำตอบก็ต้องพิจารณาว่าในแต่ละ Paragraph ประโยคใดเป็น Main Idea และหลังจากนั้นก็จะต้องวิเคราะห์ต่ออีกว่า ประธาน และกริยาที่สำคัญคืออะไร ก็จะทำได้คำตอบ

3.2. การอ่านเพื่อค้นหารายละเอียด (Details) จะพิจารณาคำถามว่า ถ้าไม่เป็นคำถามเพื่อหาประเด็นหลัก ๆ ก็จะเป็นการถามหารายละเอียดหรือการค้นคว้าเฉพาะเรื่องๆ หรือเฉพาะตอนนั้น ๆ จึงต้องใช้การตรวจสอบแบบการอ่านบทความเพื่อชี้ไปที่ข้อมูลนั้น (Scanning) ก็จะได้คำตอบโดยตรง

3.3 การอ่านเพื่อคิดวิเคราะห์และตีความ (Implied or Inferred) เป็นคำถามที่ต้องการคำตอบที่ไม่มีอยู่ในบทความ ผู้อ่านต้องคิดวิเคราะห์จาก Main idea และ Details เพื่อศึกษาข้อมูลเบื้องต้น แล้วนำมาวินิจฉัยพร้อมสรุปและตัดสินใจอีกครั้งหนึ่ง จึงจะได้คำตอบในลักษณะเช่นนี้ได้

2. กระบวนการของการสอนอ่าน

เป้าหมายที่สำคัญของการสอนอ่าน คือ การได้พัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการแปลความ ตีความ ขยายความ สรุปความ จับใจความสำคัญและบอกรายละเอียดของเรื่อง นักการศึกษา นักจิตวิทยา และนักภาษาศาสตร์ ได้กล่าวถึงกระบวนการของการสอนอ่านไว้ดังนี้

วิสาข์ จิตวิรัช (2537 : 23 – 24) กล่าวไว้ว่าการสอนอ่านในปัจจุบันนั้นมีความจำเป็นต้องอาศัยเทคนิคหลายอย่างที่จะนำมาเป็นองค์ประกอบ เพื่อที่จะทำให้กระบวนการอ่านนั้นมีความสมบูรณ์ และยังคงกล่าวว่าการสอนอ่านที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันมีอยู่ด้วยกัน 2 ชนิด ดังนี้

1. กระบวนการจาก ล่างขึ้นบน (Bottom – Up Process) หมายถึง การสอนอ่านโดยให้ผู้เรียนเข้าใจรายละเอียดของเสียงตัวอักษร ซึ่งได้แก่ สระ และพยัญชนะ ก่อนที่จะทำความเข้าใจในความหมายของคำ และประโยค การสอนจะกระทำเป็นขั้นตอน นับตั้งแต่การแยกเสียงในภาษา และการประสมคำ และตีความจากประโยคพื้นฐาน การสอนแบบนี้จะใช้เวลาในการพัฒนามาก และมีข้อเสียอยู่ที่ตัวผู้เรียน จะเกิดความเบื่อหน่ายในการอ่าน เพราะจะต้องใช้เวลา และ ขัดกับความรู้สึกทางธรรมชาติที่ต้องการ นั่นคือ ความหมายของภาษา ที่ผู้อ่านต้องการได้รับในการสื่อความหมายจากสัญลักษณ์ หรือตัวอักษร นอกจากนี้บางครั้ง คำต่างๆก็ไม่สามารถที่จะอ่าน และออกเสียงได้ ตามพยัญชนะ และสระที่คล้ายคลึงกันด้วย เช่น Cat, Charter, Character, Caesar, etc. และอื่นๆ

การเรียนรู้ด้วยการประสมพยัญชนะ และสระของเสียงจึงไม่ใช่วิธีที่จะช่วยให้การอ่านของผู้เรียน ได้รับความหมายของเสียงในการสื่อสาร ได้อย่างถูกต้อง ข้อดีคือผู้อ่านเข้าใจรายละเอียดขององค์ประกอบภาษาได้ดี เช่น พยัญชนะ สระ ไวยากรณ์ ฯลฯ อย่างไรก็ตามสิ่งที่น่าคิดคือการเรียนภาษานั้นเป้าหมายก็คือ การนำภาษาไปใช้ซึ่งจะนำไปใช้ได้ในชีวิตจริงได้มากกว่า การที่จะเข้าใจว่าภาษานั้นเป็นอย่างไร

2. กระบวนการจากบนลงล่าง (Top-down Process) หมายถึง กระบวนการสอนที่เน้นการให้ความหมาย แก่ผู้เรียนก่อนการให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในความเข้าใจ เกี่ยวกับองค์ประกอบย่อยของภาษาส่วนอื่นซึ่งได้แก่ พยัญชนะ สระ ไวยากรณ์ ฯลฯ ทั้งนี้จากพื้นฐานทางทฤษฎีของจิตวิทยาภาษาศาสตร์ที่ว่า มนุษย์จะสื่อความหมายจากสิ่งที่อ่านเป็นสำคัญ และการอ่านจะเป็นกระบวนการในการตีความหมาย จากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด (Thinking Process) ซึ่งก็จะช่วยให้การเชื่อมโยง ความรู้ระหว่างองค์ประกอบย่อยของภาษาในประโยค และในอนุเขต (Paragraph) หนึ่งๆเป็นที่เข้าใจได้

จากประสบการณ์ของผู้อ่านที่ฝึกตีความหมาย ของสิ่งที่เขียนด้วยความคิดของตนเอง สามารถที่จะระลึกถึงสิ่งที่อ่านได้ดี ซึ่งสมองซีกขวาจะทำงาน และในการจำคำศัพท์ รูปแบบของประโยค และเนื้อเรื่องต่างๆก็จะช่วยให้ผู้อ่านมีประสบการณ์ในตัวอักษรที่พบเห็นได้มากพอที่จะพัฒนาการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพในระยะต่อมาได้ กระบวนการสอนอ่านในปัจจุบันจึงเน้นกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง และเปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้ใช้ประสบการณ์ตรงในการตีความ

3. ทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

3.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike) จะเน้นสติปัญญา กล่าวคือผู้มีสติปัญญาดีจะสามารถรับรู้ และอ่านจับใจความได้ดีกว่าผู้ที่มีสติปัญญาด้อยกว่า

3.2 ทฤษฎีการให้สิ่งเร้าและการตอบสนอง เป็นการกระทำซ้ำๆจนตอบสนองโดยอัตโนมัติ ดังนั้นการจดหาเรื่องที่ตรงกับความสนใจก็จะเป็นสิ่งเร้าที่ช่วยให้เกิดความต้องการ ที่อ่านผลที่ได้ก็คือ การตอบสนองที่ดี

3.3 ทฤษฎีของเกสทอลท์ (Gestalt) เน้นความสำคัญของการจัดเตรียมคือ กฎของการรับรู้ที่จะประยุกต์เข้ามาสู่การอ่านแบ่งออกเป็น (ภิญโญ คล้ายบวร. 2542 : 22)

3.3.1 กฎของความคล้ายกัน เป็นการจัดสิ่งทีคล้ายกันเอาไว้ด้วยกัน เช่นคำที่คล้ายกัน โครงสร้างของประโยค เนื้อเรื่อง รวมทั้งสิ่งอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน หากจัดไว้เป็นหมวดหมู่ก็จะช่วยให้เกิดการรับรู้ได้เร็วขึ้น

3.3.2 กฎของความชอบ เป็นหลักสำคัญของการอ่าน กล่าวคือ ถ้าเราชอบในเรื่องที่อ่านก็จะช่วยให้กิจกรรมการอ่านมีความหมายต่อตัวผู้อ่านยิ่งขึ้น

3.3.3 กฎของความต่อเนื่อง เป็นการพิจารณาโครงสร้างของการอ่านให้มีลักษณะต่อเนื่องกันทั้งการอ่านอยู่บ่อยๆ และการศึกษาเนื้อเรื่องที่อ่าน จะเป็นการช่วยพัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างต่อเนื่อง

ทรงพร อิศโรวุธกุล (2539 : 38-41) ได้กล่าวว่า ในการสอนอ่านและการจัดกิจกรรมการอ่านมีข้อพิจารณาที่ควรคำนึงถึงดังนี้

1. ความเข้าใจระดับประโยค ไม่เพียงพอกล่าวคือ การสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนจะต้องไม่เข้าใจเฉพาะความหมายของประโยคนั้นๆ แต่จะต้องเข้าใจความหมายทั้งหมดในย่อหน้าหรือความหมายของทั้งบทอ่านด้วย

2. ใช้บทอ่านที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน

3. ควรใช้ทักษะสัมพันธ์ในการสอนการอ่าน ไม่ควรแยกออกจากการสอนทักษะอื่นๆ

4. การอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย บุคคลซึ่งสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องรู้ตนเองว่าอ่านข้อเขียนนั้นๆ เพื่อจุดมุ่งหมายใดในการอ่าน เพราะจุดมุ่งหมายจะเป็นตัวกำหนดประเภทของการอ่าน และทักษะในการอ่าน

5. กระบวนการค้นหาคำตอบสำคัญกว่าคำตอบ การอ่านเป็นกิจกรรมที่เต็มไปด้วยการมีทักษะเหล่านั้นอย่างเป็นระบบ

6. การสอนหรือการสอบ ผู้สอนต้องถามตนเองว่ากำลังสอนหรือสอบ เพื่อเลือกตัวบทอ่าน รวมทั้งกิจกรรมการอ่านที่เหมาะสม ถ้าเป็นการสอนต้องมีขั้นตอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถในการอ่าน หรือเป็นการสอนเพื่อครูจะได้ทราบว่าผู้เรียนสามารถนำทักษะการอ่านไปใช้ในการอ่านบทอ่าน ที่ยังไม่เคยพบเห็นได้หรือไม่

7. การอ่านด้วยตนเองหลังจากผู้สอนได้ให้หลักในการอ่านแล้ว ผู้สอนควรสอนคำศัพท์ที่ยาก และแนะนำเรื่องที่จะที่อ่านพร้อมทั้งมอบหมายงานให้ทำ แล้วผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้อ่านด้วยตนเองด้วย

4. แนวคิดของทฤษฎีประสบการณ์เดิม (Schema Theory)

วไลพร ฉายา (2530 : 18) ได้สรุปเกี่ยวกับการนำทฤษฎีประสบการณ์เดิมซึ่งมาใช้ในการอ่าน คือ ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อ ผู้อ่านมีความรู้ทางภาษา และความรู้ทั่วไป ในขณะที่อ่านความรู้เหล่านี้จะถูกกระตุ้นให้ทำงานโดยกระบวนการทางสมองผู้อ่านจะใช้ประสบการณ์เดิม หรือโครงสร้างความรู้เดิมทั้งทางด้านภาษา และความรู้ทั่วไปที่มีอยู่มาช่วย

ในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน เพราะข้อเขียนใดๆ ก็ตามเป็นเพียง ข้อมูลทางภาษาที่ผู้เขียนนำมาเตรียมให้ผู้อ่านเท่านั้น ผู้อ่านจะต้องสร้างความหมายขึ้น โดยการนำโครงสร้างของความรู้เดิมที่มีอยู่มาสัมพันธ์กับโครงสร้างข้อเขียน ความรู้เดิมจะมีช่องว่างอยู่ในขณะที่กระบวนการอ่านดำเนินไป ผู้อ่านจะเริ่มได้ความหมายจากสิ่งที่อ่านมากขึ้น เมื่อช่องว่างนั้นมีสภาพที่เต็มสมบูรณ์ และความเข้าใจจึงจะเกิดขึ้น

นอกจากนี้ คาร์เรล และ ไอสเตอร์โฮลด์ (Carrell & Eisterhold, 1991 : 56) ได้แบ่งโครงสร้างของความรู้ออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1. โครงสร้างความรู้เกี่ยวกับรูปแบบ (Format Schemata) หมายถึง การที่ผู้อ่านมีโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนในลักษณะต่างๆ เช่น การเขียนเชิงสาธกโวหาร นิทาน นิยายวิทยาศาสตร์ หนังสือพิมพ์ ถ้าผู้อ่านมีความรู้สึกรวบรวมต่อลักษณะโครงสร้างของงานเขียน และรู้จักใช้ความรู้เดิมให้เป็นประโยชน์ในขณะที่อ่าน ซึ่งจะช่วยให้มากในด้านของความเข้าใจและความทรงจำ ลักษณะโครงสร้างของข้อเขียนหรือเรื่องราวต่างๆ จะแตกต่างกัน และมีลักษณะโครงสร้างเฉพาะของข้อเขียนแต่ละชนิด เช่น นิทานหรือเรื่องสั้น จะมีโครงสร้างเป็นฉาก (Setting) เริ่มเรื่อง (Beginning) ลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง (Development) และตอนจบ (Ending) ในบรรดาโครงสร้างข้อเขียนทั้งหมด โครงสร้างของข้อเขียนแบบเล่าเรื่องค่อนข้างง่ายและเป็นที่ยอมรับกันมาก อาจนับว่าเป็นโครงสร้างแบบสากล เพราะลักษณะของโครงสร้างข้อเขียนประเภทนี้มีวัฒนธรรม ของแต่ละชาติแทรกซ้อนได้น้อยมาก ต่างกับลักษณะการเขียนประเภทอื่นๆ ผู้อ่านส่วนมากมีโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับ โครงสร้างข้อเขียน ประเภทการเล่าเรื่อง (Narrative Schemata) มาแล้ว

2. โครงสร้างความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา (Content Schemata) หมายถึงการที่ผู้อ่านมีความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่อง ในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง เช่น เศรษฐศาสตร์ แพทย์ ธุรกิจ เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาได้ดีขึ้น ถ้าผู้อ่านมีโครงสร้างความรู้ต่างๆ นี้ดี ก็จะรับเรื่องได้เร็วกว่า ผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ความรู้ทางเนื้อหาเหล่านี้เลย

จากแนวคิดทฤษฎีประสบการณ์เดิมและผลงานวิจัย พอจะสรุปได้ว่า ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิม เป็นปัจจัยหนึ่งของการอ่าน ซึ่งผู้อ่านนำเข้ามาสู่เรื่องที่อ่าน ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่าขณะที่อ่านสมองของผู้อ่าน จะต้องใช้กระบวนการคิด เพื่อที่จะทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านซึ่งจะเกิดขึ้นได้ก็จะต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆ ได้แก่ ความรู้ทางด้านภาษา ความรู้หรือประสบการณ์เดิม โครงสร้างของข้อเขียน และความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่องหรือข้อเขียนนั้น ๆ เป็นต้น

5. บทบาทของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในทักษะการอ่าน

วิริยะจิตรา (Wiriyachitra. 1995 : 43-44) ได้กล่าวถึงเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ ต้องการให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว และบทบาทของครูที่ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถถ่ายโอนความคิดรวบยอดในการอ่านได้ คือ

1. ครูผู้สอนคือนักจัดการหรือนักวางแผนที่ดี หมายถึง ผู้สอนต้องมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ผู้สอนควรหาสื่อ นวัตกรรมในการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และผู้สอนควรจัดกิจกรรมหลากหลาย เช่นการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มเล็ก จับคู่ หรือเรียนรู้แบบเดี่ยว เป็นต้น

2. ครูผู้สอนคือผู้ชี้แนะและเป็นกันเองกับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความไว้วางใจ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ถ้าผู้เรียนเกิดปัญหาในการเรียน ผู้สอนสามารถช่วยเหลือผู้เรียนได้ สิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตัวของผู้สอน และจะทำให้มีผลดีกับการเรียนการสอน

3. ครูผู้สอนคือผู้สนับสนุน ควรส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้สูงขึ้นตลอดเวลา

4. ครูผู้สอนคือผู้กระตุ้น ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน เช่นการพูดคุย การตั้งคำถามผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนรู้ถึงวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ วิธีนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนและสามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้

5. ครูผู้สอนคือผู้ส่งเสริม โดยส่งเสริมกระบวนการคิด โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ในการเรียนรู้ในชั้นเรียน มีการพูดคุยกันระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความคงทนในการเรียนรู้

6. ครูผู้สอนคือผู้ชี้แนะทางคำณภาษา คำศัพท์ หรือยุทธวิธีในการเรียนรู้ ซึ่งแนะข้อผิดพลาดในการใช้ภาษา นอกจากนั้นผู้สอนควรใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน เพราะผู้เรียนจะเกิดการซึมซับทางคำณภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ

7. ครูผู้สอนคือผู้อำนวยความสะดวก มีหน้าที่ดูแลด้านการเรียนการสอน และช่วยเหลือผู้เรียนในขณะที่ทำกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนจะได้ความคิดรวบยอดที่ถูกต้อง

8. ครูผู้สอนคือที่เลี้ยง คอยสังเกตพฤติกรรมในการเรียนรู้และให้คำแนะนำ

9. ครูผู้สอนคือผู้มีส่วนร่วม คือ มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนกับผู้เรียน มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

10. ครูผู้สอนคือผู้ ต้องประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการดูผลสำเร็จของการเรียนการสอน และตัดสินผลการเรียนให้ผู้เรียนได้รู้เพื่อการพัฒนาต่อไป

ถ้าครูผู้สอนทำบทบาทดังนี้ในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ผู้เรียนจะกลายเป็นนักอ่านที่มีประสิทธิภาพ และมีโอกาสในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ถ่ายโอนความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. การทดสอบความสามารถในทักษะการอ่าน

แมคเซ็น (Madsen, 1983 : 85-95) กล่าวถึงเทคนิคในการทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจสำหรับผู้อ่านระดับพื้นฐานและระดับสูงไว้ดังนี้

1. ระดับพื้นฐาน ทดสอบได้ดังนี้

1.1 การใช้รูปภาพ (Pictures Cues) ได้แก่ การนำเสนอรูปภาพแล้วให้ผู้อ่านตอบคำถามจากภาพที่กำหนด อาจตอบในลักษณะการตอบผิดถูก หรือการเลือกตอบจากตัวเลือก

1.2 การใช้วลี หรือประโยค (Phrase and Sentence Cues) ส่วนใหญ่ใช้กับผู้เริ่มเรียนภาษา โดยการกำหนดวลี หรือประโยคที่เป็นความจริงและไม่จริง หรือการจับคู่ระหว่างวลีกับประโยค ซึ่งมีหลักในการตั้งคำถาม คือ

1.2.1 กำหนดคำตอบที่ผู้ตอบสามารถตอบได้ โดยไม่ต้องใช้ทักษะทางภาษา

1.2.2 ไม่ควรใช้คำถามที่มีเนื้อหาที่ทำให้เกิดความลำเอียง เช่น การถามในเรื่องที่ผู้อ่านบางคนมีความรู้ดีและสามารถตอบได้

1.2.3 การกำหนดตัวเลือกใน โจทย์แบบมีตัวเลือกต้องชัดเจนไม่กำกวม

1.3 การทดสอบ โดยการให้ตอบถูกผิด และการจับคู่วลี หรือประโยค

2. เทคนิคการทดสอบการอ่านสำหรับการอ่านขั้นสูง

2.1 การทดสอบ โดยการใช้คำตอบที่มีตัวเลือก (Standard Multiple-Choice) คำถามที่ใช้อาจเป็นทั้งในลักษณะที่ผู้อ่านสามารถหาคำตอบจากเนื้อหาในบทอ่าน และการหาคำตอบที่ต้องบูรณาการความคิดหรือข้อความที่อ่านหลาย ๆ ข้อความมาประกอบกัน เป็นการถามแบบให้สังเคราะห์สิ่งที่ได้จากการอ่าน หรือคำถามที่นักเรียนต้องใช้การสรุปอ้างอิงจากสิ่งที่อ่าน

2.2 การทดสอบ โดยใช้แบบโคลสมิตัวเลือก (Multiple-Choice Cloze) ได้แก่ แบบทดสอบที่มีการตัดคำบางคำออกไป และกำหนดตัวเลือกเป็นคำตอบให้ แบบทดสอบแบบนี้มีข้อจำกัดอยู่ที่ มีบางคนแย้งว่าในการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น แม้จะไม่ได้อ่านคำบางคำ ผู้อ่านก็สามารถเข้าใจเรื่องในภาพรวมได้ แต่บางคนให้เหตุผลว่า การทดสอบแบบนี้ยังใช้ทดสอบได้ดี เพราะในทุก ๆ ประโยคต้องมีข้อมูลที่จะชี้ให้เห็นสิ่งที่กล่าวอย่างเฉพาะเจาะจง

สรุปได้ว่า ผู้สอนควรใช้เทคนิคที่เหมาะสมกับระดับชั้น และเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน เพื่อจะได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตรงตามกับศักยภาพของผู้เรียนเอง

แนวคิดเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. ความหมายของกลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จากแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้ระบุให้หลักสูตรเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ผู้วิจัยเห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงเหมาะกับสภาพการจัดการศึกษาของไทย ในปัจจุบันอีกทั้งให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับปรับปรุง 2545) ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่านดังนี้

สุมณฑา พรหมบุญ และคณะ (2543 : 10) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกลุ่มเล็ก ๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาศักยภาพของตนเองมาเสริมความสำเร็จของกลุ่มและมีปฏิสัมพันธ์กันในเชิงบวก

สนอง อินละคร (2543 : 7) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนการสอน โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละ 4-6 คน ที่มีความสามารถคละกัน คือมีนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2-4 คน และนักเรียนอ่อน 1 คน นักเรียนทุกคนเรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกัน มีการปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม ผลสำเร็จของนักเรียนแต่ละคนคือผลสำเร็จของกลุ่ม

จันทร์ดา ดันดีพงศานุรักษ์ (2543 : 37) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้แตกต่างกัน โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ การเป็นกำลังใจซึ่งกันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่าและจะต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มทุกคน เพื่อความสำเร็จของกลุ่มของกลุ่มร่วมกัน

กรมวิชาการ (2544 ก. :3) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน โดยในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

จันทร์ณี อินทรสูตร (2545 : 59) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า เป็นวิธีการสอนที่จัดสภาพการเรียนการสอนให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อยอันประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน

สลาบิน และ แมคเคิน (Slavin and Madden. 1979 : 1) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ผสมผสานด้วยหลักคุณธรรม และเป็นการทำงานเป็นกลุ่มที่ประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน มีการปรึกษากันในการทำกิจกรรมกลุ่ม และทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ อีกประการหนึ่ง มีความแตกต่างในเรื่องใบงานของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีการยอมรับซึ่งกันและกัน และมีประสิทธิภาพในการทำงาน

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson. 1985. Cited in Woolfolk. 1995 : 375) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยกระตุ้นการเรียนการสอน ซึ่งสามารถส่งผลได้ดังนี้

1. สร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน
2. ผู้เรียนภูมิใจในการได้รับความรู้และได้พัฒนาทักษะการคิด
3. ผู้เรียนได้ประสานความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน
4. ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้พร้อมกัน

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson. 1989 : 2) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า เป็นการทำงานร่วมกันภายในกลุ่มเล็ก ๆ กระตุ้นผู้เรียน สร้างปัญหาที่หลากหลาย มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม และส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมกับผู้เรียน

ฮาราซิม (Harasim. 1997 : 8) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่สนับสนุนให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

สลาบิน (Slavin. 1997 : 8) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยหลักการเรียนรู้ 4 อย่าง คือ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ พัฒนาความคิด และสร้างกระบวนการเรียนรู้ภายในกลุ่ม

สลาบิน (Slavin. 1995 : 4 อ้างถึงใน ขวัญหทัย สมัครคุณ. 2541 : 30) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการสอนที่ให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่มีระดับความสามารถ เพศ เชื้อชาติที่แตกต่างกัน และช่วยเหลือกันในการเรียนรู้

จากความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 4 คน โดยให้นักเรียนทำงานและช่วยเหลือกันในกลุ่ม นักเรียนจะค้นหาความรู้ต่อตนเองและต่อเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม ผู้เรียนจะมีการแลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกัน สนับสนุนกัน ความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับความร่วมมือของสมาชิกทุกคนภายในกลุ่ม

วัตถุประสงค์ของกลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. มุ่งช่วยให้ผู้เรียนรู้เนื้อหาสาระต่างๆ ด้วยตนเอง และด้วยความร่วมมือและความช่วยเหลือจากเพื่อน
2. มุ่งช่วยได้พัฒนาทักษะทางสังคมต่าง ๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงาน ร่วมกันกับผู้อื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ รวมทั้งทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิดการ แก้ปัญหาและอื่น ๆ

2. แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จอห์นสัน และ จอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1986. Cited in Gunter, M.A. and others. 1995 : 223-224) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ให้ ประสพผลสำเร็จเน้นความร่วมมือในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขัน อันเป็นสภาพการณ์ที่ดีทั้งด้าน จิตใจและสติปัญญา และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาสาระต่างๆ ได้กว้างขึ้นและ ลึกซึ้งขึ้นและยังสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้านสังคมและอารมณ์มากขึ้น รวมทั้งได้ฝึกฝน พัฒนาทักษะกระบวนการต่าง ๆ โดยมีหลักการดังนี้

1. การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักการพึ่งพากัน (Positive Interdependence) โดยถือหลัก ที่ว่า ทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ต้องพึ่งพากันเพื่อความสำเร็จร่วมกัน
2. การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์กัน (Face to Face Interaction) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และการเรียนรู้ต่างกัน
3. การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่ สามารถตรวจสอบและวัดประเมินได้ (Individual Accountability)
4. การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม (Social Skills) โดยทักษะใน การทำงานร่วมกัน
5. การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) ที่ใช้ ในการทำงาน

กรมวิชาการ (2544 : 5-6) กล่าวถึงแนวทางที่สำคัญในการจัดการเรียนแบบร่วมมือ คือ

1. มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก (Positive Interdependence) หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มทำงาน อย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกทุกคน มีส่วนร่วมในการทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่าง ๆ ในการทำงาน ทุกคนมีบทบาท หน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน ครูสามารถจัดกิจกรรมใ้หน้าเรียนมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ กันในทางบวกมีหลายวิธี เช่น

- 1.1 การกำหนดเป้าหมายของกลุ่ม (แต่ละคนลงมือเรียนและต้องแน่ใจว่าสมาชิก

คนอื่นเรียนรู้)

1.2 การกำหนดรางวัลร่วมกัน (ถ้าทุกคนทำได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนดให้)

1.3 การกำหนดให้ใช้วัสดุ อุปกรณ์ หรือสื่อการเรียนอื่น ๆ ร่วมกัน(แต่ละคนจะได้วัสดุเพียง 1 ส่วน ของทั้งหมดที่จำเป็นต้องใช้ในการทำงานกลุ่ม)

1.4 การกำหนดบทบาทสมาชิกในกลุ่ม แต่ละคนจะมีบทบาทในกลุ่ม เช่น ผู้อ่าน ผู้ตรวจสอบ ผู้บันทึก ผู้ให้กำลังใจ ผู้จัดหาวัสดุ

2.การมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในระหว่างการทำงานกลุ่ม (Face to Face Promotive Interaction) เปิด โอกาสให้นักเรียน ได้ช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มให้ประสบความสำเร็จ โดยทำกิจกรรมต่อไปนี้

2.1 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

2.2 อธิบายความรู้ในกลุ่มให้เพื่อนในกลุ่มฟัง

3. การตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อให้แน่ใจว่าสมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่อกลุ่มงาน ซึ่งทำได้หลายวิธี เช่น

3.1 กำหนดหน้าที่ของสมาชิกทุกคน ในกลุ่มตามความเหมาะสม

3.2 ทดสอบรายบุคคล

3.3 สุ่มถามปากเปล่าสมาชิกในกลุ่ม หรือสุ่มตรวจงานของสมาชิกในกลุ่ม

3.4 การสังเกตและบันทึกการทำงานกลุ่มของสมาชิก

3.5 กำหนดให้สมาชิก คน ในกลุ่มเป็นผู้ตรวจสอบความเข้าใจของสมาชิก

เกี่ยวกับงานกลุ่ม

3.6 ให้นักเรียนอธิบายสิ่งที่ตนเรียนรู้ให้เพื่อนฟัง

4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานเป็นกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Group Skills) ผู้เรียนควร ได้รับการฝึกทักษะที่จะช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ ได้แก่

4.1 การทำความรู้จักและไว้วางใจผู้อื่น

4.2 การสื่อสาร

4.3 การยอมรับและการช่วยเหลือกัน

4.4 การแก้ปัญหาการขัดแย้ง

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process) ผลงานของกลุ่มที่ได้จากกระบวนการกลุ่ม

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ สมาชิกต่างมีความสัมพันธ์และต้องพึ่งพาอาศัยกันและกันในการที่จะช่วยให้กิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายที่กำหนด

ความแตกต่างระหว่างการเรียนแบบร่วมมือและการเรียนแบบดั้งเดิม

จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson & Johnson. 1986. อ้างถึงใน Gunter, M.A. and Others. 1995 : 224) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มแบบร่วมมือและการเรียนแบบกลุ่มดั้งเดิม ดังนี้

1. การเรียนแบบร่วมมือ สมาชิกกลุ่มมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ร่วมกัน ทุกคนสนใจการทำงานเท่า ๆ กับการทำงานของกลุ่ม การเรียนรู้แบบดั้งเดิมไม่มีความรับผิดชอบร่วมกัน
2. การเรียนแบบร่วมมือ สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย มีการแนะนำ ชมเชยในการทำงาน ในการเรียนแบบดั้งเดิม สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบการทำงานของตัวเองเสมอไป
3. การเรียนแบบร่วมมือ สมาชิกมีความสามารถต่างกัน การเรียนแบบดั้งเดิม สมาชิกมีความสามารถใกล้เคียงกัน
4. การเรียนแบบร่วมมือ มีการแลกเปลี่ยนบทบาทผู้นำภายในกลุ่ม การเรียนแบบกลุ่มดั้งเดิม ผู้นำจะได้รับการเลือกจากสมาชิกในกลุ่ม
5. การเรียนแบบร่วมมือ สมาชิกในกลุ่มมีการช่วยเหลือ สนับสนุน รับผิดชอบ ผลการเรียนของกลุ่มร่วมกัน การเรียนแบบดั้งเดิม อาจมีการแบ่งงานกันไปทำแล้วนำผลมารวมกัน
6. การเรียนแบบร่วมมือ มีจุดมุ่งหมายให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มใช้ความสามารถให้เต็มที่ในการทำงาน และรักษาสัมพันธ์ภาพของสมาชิกภายในกลุ่ม การเรียนแบบเดิมมีจุดมุ่งหมายเพื่อทำงานให้สำเร็จเท่านั้น
7. การเรียนแบบร่วมมือ ได้รับการสอนทักษะทางสังคมในขณะที่ทำงานกลุ่ม แต่การเรียนแบบดั้งเดิม ไม่นับทักษะนี้เท่าที่ควร
8. ในการเรียนแบบร่วมมือ ผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ สังเกตการทำงานของกลุ่ม การเรียนแบบเดิม ผู้สอนให้ผู้เรียนทำงานกันเอง
9. การเรียนแบบร่วมมือ ผู้สอนกำหนดวิธีการในการทำงานกลุ่ม การเรียนแบบดั้งเดิม ผู้สอนในกลุ่มสมาชิกดำเนินการภายในกลุ่มกันเอง

สุทธิดา ลอยฟ้า (2538 : 2) ได้สรุปเป็นตารางเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเรียนแบบร่วมมือและการเรียนแบบดั้งเดิมเพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น ดังตาราง 1

ตาราง 1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนแบบดั้งเดิม

การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ	การเรียนรู้แบบกลุ่มดั้งเดิม
1. สมาชิกมีความรับผิดชอบร่วมกัน	1. มีความรับผิดชอบเฉพาะคน
2. สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบในงานของตนเอง และสมาชิกของกลุ่ม	2. สมาชิกแต่ละคนอาจไม่รับผิดชอบในงานของตนเองและสมาชิกของกลุ่ม
3. สมาชิกมีความสามารถที่แตกต่างกัน	3. สมาชิกมีความสามารถใกล้เคียงกัน
4. สมาชิกผลัดเปลี่ยนกันเป็นหัวหน้า	4. สมาชิกเลือกหัวหน้า
5. สมาชิกแบ่งความรับผิดชอบงานซึ่งกันและกัน	5. สมาชิกรับผิดชอบเฉพาะตนเอง
6. เน้นผลงานและวิธีการ	6. การประเมินเน้นผลงาน
7. ครูจัดการสอนทักษะทางสังคม	7. ทักษะทางสังคมละเลยไม่สนใจ
8. ครูสังเกตการณ์แนะนำการทำงานกลุ่ม	8. ครูละเลยไม่สนใจการทำงานกลุ่ม
9. ครูเน้นวิธีการทำงานกลุ่ม	9. วิธีการทำงานกลุ่มมีน้อย

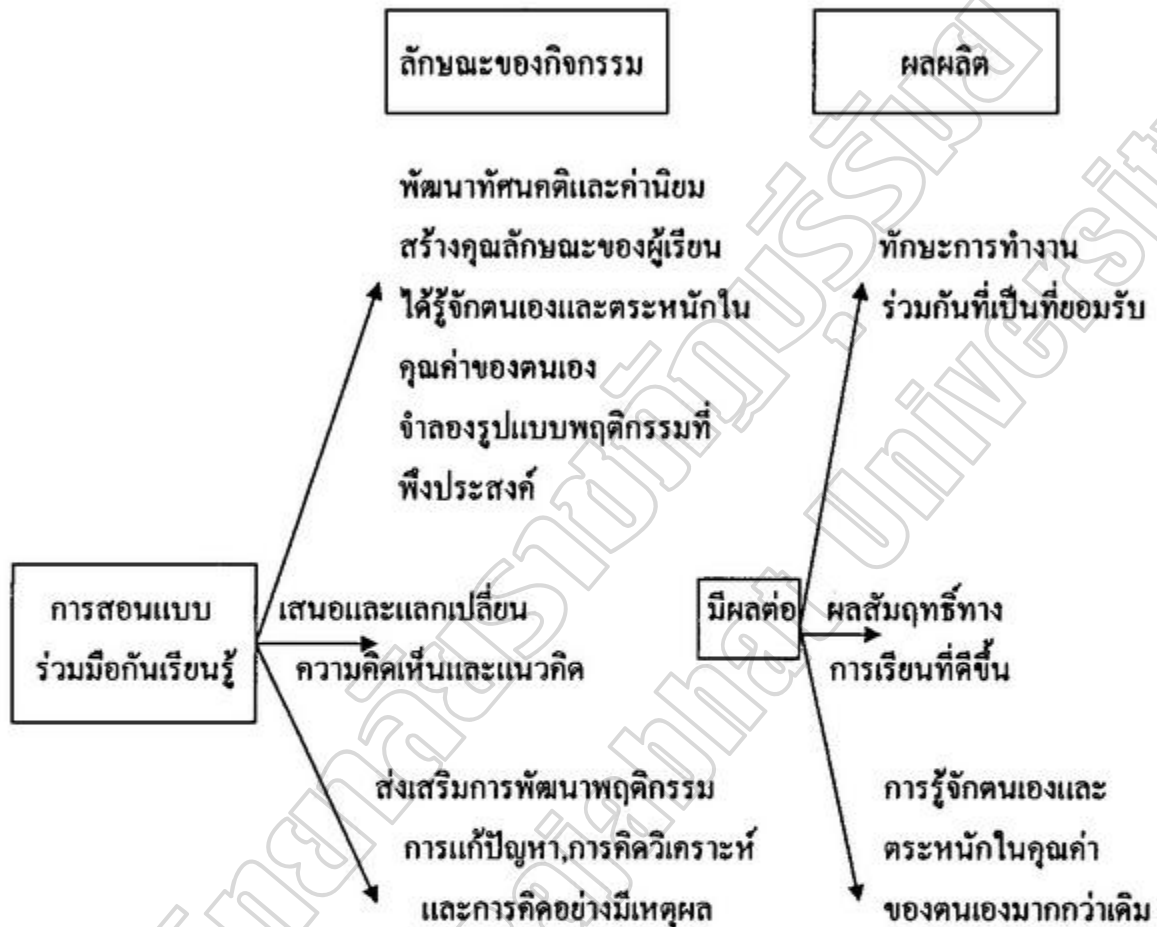
การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเป็นการสอนที่จะพัฒนานักเรียนในด้านวิชาการ และทักษะทางสังคม โดยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันจนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของการเรียนร่วมกันทุกคนได้ โดยคำนึงถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนคนอื่น ๆ ในชั้น สภาพการเรียนการสอนดังกล่าวก่อให้เกิดผลดี มีความสุขในการเรียน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือร่วมใจยังเท่ากับเป็นการเตรียมนักเรียนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข (กรมวิชาการ. 2544 : 4)

การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ มีข้อดีหลายประการ คือ

1. ช่วยพัฒนาความเชื่อมั่นของผู้เรียน
2. ช่วยพัฒนาความคิดของผู้เรียน
3. ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน
4. ช่วยส่งเสริมบรรยากาศในการเรียน
5. ส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์หรือมุมมองกว้างขึ้น
7. ช่วยการปรับตัวในสังคมได้ดีขึ้น

3. แนวคิดในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ

กรอบความคิดรวบยอดที่ประยุกต์เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ แสดงด้วยแผนภูมิ ดังนี้ (Borich, 1992 : อ้างถึงใน สุลัดดา ลอยฟ้า, 2538 : 2)

ภาพประกอบ 6 แนวคิดและลักษณะผลผลิตของรูปแบบการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ

4. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

- 4.1 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาวิชาที่จะสอนจากเอกสารหลักสูตร
- 4.2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาที่สอน
- 4.3 วางแผนจัดกิจกรรมแบบร่วมมือ กำหนดเป็นแผนการสอนได้ครบเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
- 4.4 จัดทำสื่อการเรียนการสอนและเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้
 - 4.4.1 ใ้แนะนำความรู้ที่ระบุแหล่งความรู้ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อสร้างความรู้

4.4.2 ใบมอบหมายงานที่ชี้แนะให้ผู้เรียนปฏิบัติกลุ่มตามรูปแบบการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันคิด ร่วมแก้ปัญหา และร่วมการเรียนรู้

4.4.3 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.4.4 แบบประเมินการพัฒนาทักษะพื้นฐานการอยู่ร่วมกันในสังคม 3 ด้าน คือ

4.4.4.1 ด้านทักษะส่วนบุคคล

4.4.4.2 ด้านทักษะปฏิสัมพันธ์กลุ่ม

4.4.4.3 ด้านทักษะการมีส่วนร่วมทางสังคม

4.4.5 แบบประเมินเจตคติต่อการเรียนการสอนแบบร่วมมือ

4.5 คำเนื่งกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือตามแผนการสอนที่กำหนดไว้

4.6 ประเมินผลจากเครื่องมือที่สร้างขึ้น วิเคราะห์ผล การพัฒนาปรับปรุงในแต่ละขั้นตอนให้สมบูรณ์ขึ้น

วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2545 : 174 - 175) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเรียนแบบร่วมมือไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียม

1.1 แบ่งกลุ่ม แนะนำระเบียบของกลุ่ม บทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มแจ้งจุดประสงค์และการจัดทำกิจกรรม

1.2 ขั้นสอน นำเข้าสู่บทเรียน แนะนำแหล่งข้อมูล และมอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม

1.3 ขั้นทำกิจกรรม ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยที่แต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นขั้นตอนที่สมาชิกในกลุ่มจะได้ร่วมกันรับผิดชอบต่อผลงานของกลุ่ม โดยใช้เทคนิคต่างๆ ในการทำกิจกรรม เช่น แบบ JIGSAW, TGT, STAD, TAI, LT, COMPLEX เป็นต้น ในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง เทคนิคแต่ละครั้ง จะต้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการเรียนแต่ละเรื่อง ในการเรียนครั้งหนึ่งๆ อาจต้องใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือหลายๆ เทคนิคประกอบกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียน

1.4 ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ตรวจสอบถึงผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้เรียนเน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคล ในบางกรณีผู้เรียนอาจต้องซ่อมเสริมส่วนที่ยังขาดตกบกพร่อง ต่อจากนั้นเป็นการทดสอบความรู้

1.5 ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียนประเมินผลการทำงานกลุ่ม และร่วมกันพิจารณาจุดเด่นของผลงานและสิ่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไข

กระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. การจัดกลุ่ม
2. การศึกษาเนื้อหาสาระ
3. การทดสอบ
4. การคิดคะแนน
5. การให้รางวัล

หลักการทั้ง 5 ประการ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษามากที่สุดโดยอาศัยการร่วมมือกัน ช่วยเหลือกัน แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน

ทิตนา แคมมณี (2545 : 203-207) กล่าวถึงกระบวนการเรียนการสอนของกลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

1. กระบวนการเรียนการสอนของรูปลูกจอร์ (JIGSAW)

1.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (Home Group)

1.2 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหาสาระคนละ 1 ส่วน (เปรียบเสมือนได้ชิ้นส่วนของภาพตัดต่อคนละ 1 ชิ้น) และหาคำตอบในประเด็นปัญหาที่ผู้สอนมอบหมายให้

1.3 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา แยกย้ายไปรวมกับสมาชิกกลุ่มอื่น ซึ่งได้รับเนื้อหาเดียวกันตั้งเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group) ขึ้นมา และร่วมกันทำความเข้าใจในเนื้อหาสาระนั้นอย่างละเอียด และร่วมกันอภิปรายหาคำตอบประเด็นที่ผู้สอนมอบหมายให้

1.4 สมาชิกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ กลับ ไปสู่กลุ่มบ้านของเรา แต่ละคนช่วยสอนเพื่อนในกลุ่มให้เข้าใจในสาระที่ตนได้ศึกษากับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เช่นนี้ สมาชิกทุกคนก็จะได้เรียนรู้ภาพรวมของสาระทั้งหมด

1.5 ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบ แต่ละคนจะได้คะแนนเป็นรายบุคคล และนำคะแนนของทุกคนในกลุ่มของเรามารวมกัน (หรือหาค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด ได้รับรางวัล

2. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบเอส.ที.เอ.ดี. (STAD)

STAD (Student Teams-Achievement Divisions) มีกระบวนการดำเนินการจัดกิจกรรมดังต่อไปนี้

2.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (Home Group)

2.2 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราได้รับเนื้อหาสาระและศึกษาเนื้อหาสาระนั้นร่วมกัน เนื้อหาสาระอาจมีหลายตอน ซึ่งผู้เรียนอาจทำแบบทดสอบในแต่ละตอน และเก็บคะแนนของคนในนักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้าย ซึ่งเป็นการทดสอบรวบยอด และนำคะแนนของคนไปหาคะแนนพัฒนาการ (Improvement Score) ซึ่งหาค่าได้ดังนี้

2.2.1 คะแนนพื้นฐาน : ได้จากค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบย่อย ๆ หลาย ๆ ครั้งที่ผู้เรียนแต่ละคนทำได้

2.2.2 คะแนนที่ได้ : ได้จากการนำคะแนนทดสอบครั้งสุดท้ายลบคะแนนพื้นฐาน

2.2.3 คะแนนพัฒนาการ : ถ้าคะแนนได้คือ

-11	ขึ้นไป	คะแนนพัฒนาการ = 0
-1 ถึง -10	ขึ้นไป	คะแนนพัฒนาการ = 10
+1 ถึง 10	ขึ้นไป	คะแนนพัฒนาการ = 20
+11	ขึ้นไป	คะแนนพัฒนาการ = 30

2.3 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา นำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มรวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุด กลุ่มนั้นได้รางวัล

3. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ที.เอ.ไอ. (TAI : Team-Assisted Individualization) ซึ่งมีกระบวนการดังนี้

3.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มตามความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (Home Group)

3.2 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา ได้รับเนื้อหาสาระและศึกษาเนื้อหาพร้อมกัน

3.3 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา จับคู่กันทำแบบฝึกหัด

3.3.1 ถ้าใครทำแบบฝึกหัดได้ 75 % ขึ้นไป ให้ได้รับการทดสอบรวบยอดครั้งสุดท้ายได้

3.3.2 ถ้ายังทำแบบฝึกหัดได้ไม่ถึง 75 % ให้ทำแบบฝึกหัดซ่อม จนกระทั่งทำได้แล้วจึงไปรับการทดสอบรวบยอดครั้งสุดท้าย

3.4 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราแต่ละคน นำคะแนนทดสอบรวบยอดมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนสูงสุด กลุ่มนั้นได้รับรางวัล

4. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ที.จี.ที.(Team Games Tournament) ซึ่งมีการดำเนินการดังนี้

4.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มความสามารถ (เก่ง – กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (Home Group)

4.2 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราได้รับเนื้อหาสาระและศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกัน

4.3 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราแยกย้ายกันเป็นตัวแทนกลุ่ม ไปแข่งขันกับกลุ่มอื่น โดยจัดกลุ่มแข่งขันตามความสามารถ คือ คนเก่งในกลุ่มบ้านของเราแต่ละกลุ่ม ไปรวมกัน คนอ่อนก็ไปรวมกับกลุ่มอ่อนของกลุ่มอื่น กลุ่มใหม่ที่รวมกันนี้ เรียกว่า กลุ่มแข่งขัน กำหนดให้สมาชิกกลุ่มละ 4 คน

4.4 สมาชิกในกลุ่มแข่งขัน เริ่มแข่งขันกันดังนี้

4.4.1 แข่งขันกันตอบคำถาม 10 คำถาม

4.4.2 สมาชิกคนแรกจับคำถามขึ้นมา 1 คำถาม และอ่านคำถามให้กลุ่มฟัง

4.4.3 ให้สมาชิกที่อยู่ซ้ายมือของผู้อ่านคำถามคนแรกตอบคำถามก่อน ต่อไป จึงให้

คนถัดไปตอบจนครบ

4.4.4 ผู้อ่านคำถาม เปิดคำตอบ แล้วอ่านเฉลยคำตอบที่ถูกให้กลุ่มฟัง

4.4.5 ให้คะแนนคำตอบ ดังนี้

4.4.5.1 ผู้ตอบถูกคนแรกได้ 2 คะแนน ผู้ตอบถูกคนต่อไปได้ 1 คะแนน

4.4.5.2 ผู้ตอบถูกคนต่อไปได้ 1 คะแนน

4.4.5.3 ผู้ตอบผิด ได้ 0 คะแนน

4.4.6 ต่อไปสมาชิกกลุ่มที่สองจับคำถามที่ 2 และเริ่มเล่นตามขั้นตอน ข-ค ไปเรื่อย ๆ

จนกระทั่งหมดคำถาม

4.4.7 ทุกคนรวมคะแนนของตนเอง

4.4.7.1 ผู้ที่ได้คะแนนสูงอันดับ 1 ได้โบนัส 10 คะแนน

4.4.7.2 ผู้ที่ได้คะแนนสูงอันดับ 2 ได้โบนัส 8 คะแนน

4.4.7.3 ผู้ที่ได้คะแนนสูงอันดับ 3 ได้โบนัส 5 คะแนน

4.4.7.4 ผู้ที่ได้คะแนนสูงอันดับ 4 ได้โบนัส 4 คะแนน

4.5 เมื่อแข่งขันเสร็จแล้ว สมาชิกกลุ่มกลับไปกลุ่มบ้านของเรา แล้วนำคะแนนของแต่ละคน ได้รวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

5. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบแอล.ที (L.T)

L.T (Learning Together) ซึ่งมีกระบวนการที่ง่ายไม่ซับซ้อน ดังนี้

5.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน

5.2 กลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน ศึกษาเนื้อหาพร้อมกัน โดยกำหนดให้แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ช่วยกลุ่มในการเรียนรู้ ตัวอย่าง เช่น

สมาชิกคนที่ 1 : อ่านคำสั่ง

สมาชิกคนที่ 2 : หาคำตอบ

สมาชิกคนที่ 3 : หาคำตอบ

สมาชิกคนที่ 4 : ตรวจสอบคำตอบ

5.3 กลุ่มสรุปคำตอบพร้อมกัน และส่งคำตอบนั้นเป็นผลงานกลุ่ม

5.4 ผลงานกลุ่มได้คะแนนเท่าไร สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะได้คะแนนนั้นเท่ากัน

ทุกคน

6. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ จี.ไอ (G.I)

“G.I” (Group Investigation) รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนช่วยกันสืบค้นข้อมูลมาใช้ในการเรียนรู้ร่วมกัน โดยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

6.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มตามความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน

6.2 กลุ่มย่อยศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกัน โดย

6.2.1 แบ่งเนื้อหาออกเป็นหัวข้อย่อย ๆ แล้วแบ่งกันไปศึกษาหาข้อมูลหรือ

คำตอบ

6.2.2 ในการเลือกเนื้อหา ควรให้ผู้เรียนอ่อนเป็นผู้เลือกก่อน

6.3 สมาชิกแต่ละคน ไปศึกษาข้อมูล/คำตอบมาให้กลุ่ม กลุ่มอภิปรายร่วมกันและ

สรุปผลการศึกษา

6.4 กลุ่มเสนอผลงานของกลุ่มต่อชั้นเรียน

7. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบคอมเพล็กซ์ (Complex Instruction)

รูปแบบนี้พัฒนาขึ้นโดย โคเฮนและคนอื่น ๆ (Cohen and others. 1994 : 23-24)

เป็นรูปแบบที่คล้ายคลึงกับรูปแบบ จี.ไอ. เพียงแต่จะเน้นการสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มมากกว่าการทำเป็นรายบุคคล นอกจากนั้นงานที่ให้อีกมีลักษณะของการประสานสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทักษะหลายประเภท และเน้นการให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยการจัดงานให้เหมาะสมกับความสามารถ และความถนัดของผู้เรียนแต่ละคน ดังนั้นครูจำเป็นต้องค้นหาความสามารถเฉพาะทางของผู้เรียนที่อ่อน โคเฮน เชื่อว่าหากผู้เรียนได้รับรู้ว่า คนมีความถนัดในด้านใด จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจในการพัฒนาตนเองในด้านอื่น ๆ ด้วยรูปแบบไม่มีการใช้กลไกของการให้รางวัลเนื่องจากเป็นรูปแบบที่ได้ออกแบบให้งานที่แต่ละบุคคลทำ สามารถสนองตอบความสนใจของผู้เรียนและสามารถจูงใจผู้เรียนแต่ละคนอยู่แล้ว

8. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ซี.ไอ.อาร์.ซี. (C.I.R.C.)

รูปแบบ “C.I.R.C” (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียน โดยเฉพาะ รูปแบบนี้ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรมคือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเรียน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้ (Slavin, 1995 : 104-110)

8.1 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถในการอ่าน นักเรียนในแต่ละกลุ่มจับคู่ 2 คน หรือ 3 คน ทำกิจกรรมการอ่านแบบเรียนร่วมกัน

8.2 ครูจัดทีมใหม่โดยให้แต่ละทีมมีนักเรียนต่างระดับความสามารถอย่างน้อย 2 ระดับ ทีมทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น เขียนรายงาน แต่งความ ทำแบบฝึกหัดและบททดสอบต่าง ๆ และมีการให้คะแนนผลงานของแต่ละทีม ทีมใดได้คะแนนร้อยละ 90 ขึ้นไป จะได้รับประกาศนียบัตรเป็น “ซูเปอร์ทีม” หากได้รับคะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80-89 ก็จะได้รับรางวัลรองลงมา

8.3 ครูพบกลุ่มการอ่านประมาณวันละ 20 นาที แจงวัตถุประสงค์ในการอ่าน แนะนำคำศัพท์ใหม่ ๆ ทบทวนศัพท์เก่า ๆ ต่อจากนั้นครูจะกำหนดและแนะนำเรื่องที่จะอ่านแล้วให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ เช่น อ่านเรื่องในใจแล้วจับคู่อ่านออกเสียงให้เพื่อนฟังและช่วยกันแก้จุดบกพร่อง หรือครูอาจจะให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม วิเคราะห์ตัวละคร วิเคราะห์ปัญหา หรือทำนายว่าเรื่องจะเป็นอย่างไรต่อไป เป็นต้น

8.4 หลังจากกิจกรรมการอ่าน ครูนำการอภิปรายเรื่องที่จะอ่าน โดยครูจะเน้นการฝึกทักษะต่าง ๆ ในการอ่าน เช่น การจับประเด็นปัญหา การทำนาย เป็นต้น

8.5 นักเรียนได้รับการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ นักเรียนจะได้รับคะแนนเป็นทั้งรายบุคคลและทีม

8.6 นักเรียนได้รับการสอนและฝึกทักษะการอ่านสัปดาห์ละ 1 วัน เช่น ทักษะการจับใจความสำคัญ ทักษะการอ้างอิง ทักษะการใช้เหตุผล เป็นต้น

8.7 นักเรียนได้รับชุดการเรียนการสอน ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกหัวข้อการเขียนได้ตามความสนใจ นักเรียนช่วยกันวางแผนเขียนเรื่อง ช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องและในที่สุดตีพิมพ์ผลงานออกมานักเรียนได้รับการบ้านให้เลือกอ่านหนังสือที่สนใจ และเขียนรายงานเรื่องที่จะอ่านเป็นรายบุคคล โดยให้ผู้ปกครองช่วยตรวจสอบพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนที่บ้าน โดยมีแบบฟอร์มการตรวจสอบให้

ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียน ที่ใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือดังกล่าวข้างต้นสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เนื้อหาสาระด้วยตนเองและความร่วมมือและช่วยเหลือจาก

เพื่อน ๆ รวมทั้งได้พัฒนาทักษะกระบวนการต่าง ๆ จำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการประชาสัมพันธ์ ทักษะการคิด ทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการแก้ปัญหา เป็นต้น รูปแบบการเรียนการสอนที่ได้คิดสรรมานำเสนอไว้ในบทนี้ล้วนเป็นรูปแบบที่น่าสนใจ มีความแปลกใหม่ และส่งผลต่อประสิทธิภาพในการสอนและการเรียนรู้ทั้งสิ้น หากผู้สอนให้ความสนใจและพยายามศึกษาให้เข้าใจ และลองนำไปใช้อย่างเหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของรูปแบบนั้น ๆ จะสามารถช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ผู้เรียนจะเกิดการกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น มีโอกาสพัฒนาความสามารถในการคิดมากขึ้นและเกิดการพัฒนาอย่างรอบด้าน

5. บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน

กรมวิชาการ (2544 ก.: 17-22) ได้สรุปถึงบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนที่ใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการสอน

1.1 แจกจุดประสงค์ให้ผู้เรียนทราบ ได้แก่ เนื้อหาและทักษะต่าง ๆ การปฏิบัติงานร่วมกันของผู้เรียน

1.2 ขนาดของกลุ่ม ได้แก่ การจับคู่ กลุ่ม 3-4 คน และระยะเวลา เพราะสิ่งเหล่านี้มีผลต่อการเรียนรู้

1.3 การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม เพื่อความเหมาะสมซึ่งจะช่วยให้การดำเนินกิจกรรมบรรลุความสำเร็จเพราะครูผู้สอนจะเป็นผู้จัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม ได้ดีที่สุด อาจจะเป็นกลุ่มที่มีความแตกต่างกันด้านความสามารถ วัฒนธรรม เพศ หรือภูมิหลัง เป็นต้น

1.4 การจัดชั้นเรียน โต๊ะ เก้าอี้ ต้องดำเนินการให้พร้อมก่อนที่ผู้เรียนจะเข้าชั้นเรียน เพื่อความสะดวกและมีระเบียบ และมีผลต่อปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียน

1.5 การจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอน

2. ขั้นเริ่มบทเรียน

2.1 ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวกทั้งผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปสู่ความสำเร็จ

2.2 การอธิบายภาระงาน เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง ชัดเจน นอกจากนี้ ถ้าสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของบทเรียนที่เรียนอยู่ และบทเรียนที่จะต้องเรียนต่อไปได้ก็จะเป็นสิ่งที่ดีที่สุด

2.3 การประเมินความสำเร็จ ผู้เรียนควรรู้วิธีการประเมินผลงานการทำงานกลุ่ม สอนและผู้เรียนอาจร่วมวางหลักเกณฑ์การประเมินผลสำเร็จได้

2.4 การเสริมสร้างความรับผิดชอบของสมาชิกกลุ่ม กระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นตัวใน

การปฏิบัติงานตลอดเวลา

2.5 การระบุพฤติกรรมทางสังคมที่พึงปรารถนา ผู้สอนและผู้เรียนควรร่วมระบุพฤติกรรมต่าง ๆ ทางสังคมที่ต้องการในการทำกิจกรรมร่วมกัน เป็นการเสริมสร้างให้รู้จักใช้ทักษะต่าง ๆ

3. ขั้นการกำกับดูแลการสอน ผู้สอนมีหน้าที่ดูแลผู้เรียนในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม ดังนี้

3.1 พฤติกรรมของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนร่วมทำกิจกรรม ผู้สอนต้องสังเกตความก้าวหน้าของผู้เรียน กระตุ้นผู้เรียนช่วยกันปฏิบัติกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย ผู้สอนควรรู้ว่าเมื่อใดควรช่วยเหลือผู้เรียน บางครั้งผู้เรียนอาจมีบทบาทในการช่วยผู้สอนกำกับ ดูแลพฤติกรรมของเพื่อนด้วย

3.2 ผู้สอนสามารถมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ คือแนะนำการเรียนทั่ว ๆ ไป และสอนทักษะการให้ความร่วมมือ

4. ขั้นการประเมินผลงานและกระบวนการในการทำงาน

4.1 ประเมินผลงานด้านวิชาการ ได้แก่ ประเมินความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียน ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง อาจใช้วิธีการตอบคำถาม การอภิปรายเพื่อหาข้อแก้ไข การทดสอบย่อย

4.2 การประเมินด้านสังคม เป็นการประเมินผลเพื่อให้รู้ว่า สมาชิกของกลุ่มได้ใช้ทักษะทางสังคมอะไรบ้างและอย่างไร

บทบาทของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่กล่าวมาแล้วนั้น จะช่วยให้ครูรู้จักวางแผนการสอน การเตรียมการ การเลือกยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน

6. ประโยชน์ของกลวิธีการเรียนแบบร่วมมือ

สุมณฑา พรหมบุญ และอรพรรณ พรสีมา (2540 : 28-29) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. เตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะเผชิญกับชีวิตจริง เพราะการเรียนแบบร่วมมือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรับผิดชอบต่อการเรียนรู้และการปฏิบัติงานของตนเอง ได้ทำกิจกรรมกลุ่ม ฝึกทักษะการบริหาร การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี และที่สำคัญเป็นการเรียนรู้ที่สัมพันธ์และสอดคล้องกับชีวิตจริงมากที่สุดวิธีหนึ่ง

2. เสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนความเป็นประชาธิปไตย ฝึกการอยู่ร่วมกัน การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้

ต่อสมาชิก ต่อผู้สอน ต่อสถานศึกษา และต่อสังคม

3. ช่วยลดปัญหาทางวินัยในตนเอง เกิดการยอมรับจากเพื่อน ผู้สอน และเกิดการยอมรับตนเอง และเกิดความสุขในการอยู่ร่วมกลุ่มกับเพื่อนๆ

4. ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผู้เรียนทั้งชั้นเรียนสูงขึ้น เข้าใจสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มเพื่อน

สทาท (Stahl, 1994 : 205-207) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้ ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล

1. ผู้เรียนคำนึงถึงการทำงานร่วมกันในกลุ่ม ร่วมมือกัน เนื่องจากผลงานของกลุ่มมีผลต่อสมาชิกทุกคนในกลุ่ม
2. ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน มีปฏิสัมพันธ์ มีการยอมรับบุคคลอื่นภายในกลุ่มมากขึ้น
3. ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของตนเองกับผู้อื่นมากขึ้น
4. ผู้เรียนมีความนับถือตนเองมากขึ้น
5. ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้มากขึ้น
6. ผู้เรียนมีทัศนคติต่อการเรียน
7. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวนี้ สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในตนเอง ทั้งด้านความรู้ ความคิด การทำงานกลุ่ม การรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็น กล่าวแสดงออก มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ขอมรับฟังผู้อื่นอย่างมีเหตุผล มีการช่วยเหลือกันเพื่อความสำเร็จในการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ขอมรับฟังผู้อื่นอย่างมีเหตุผล มีการช่วยเหลือกันเพื่อผลสำเร็จในการเรียนรู้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเองและบุคคลอื่น

แนวคิดเกี่ยวกับความคงทนในการเรียนรู้

1. ความหมายของความคงทนในการเรียนรู้

การเรียนรู้ทุกอย่างต้องมีการเก็บรักษาสิ่งที่เคยเรียนหรือจากประสบการณ์ที่ผ่านมา ซึ่งเท่ากับว่าทุกครั้งที่เกิดการเรียนรู้ก็ย่อมเกิดการจำขึ้นมาบางส่วน เพราะการจำหมายถึง การนำเอาบางส่วนของการตอบสนองที่เกิดจากการเรียนรู้มาแล้วออกมาแสดงให้เห็นอีกในปัจจุบัน ดังนั้น การเรียนรู้และการจำใช้หลักคล้ายกัน ในการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน จึงมักจะมีการศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ร่วมด้วย มีนักการศึกษาให้ความหมายของความคงทนในการเรียนรู้ (Retention) ไว้ดังนี้

(Retention) หมายถึง การคงไว้ซึ่งผลของการเรียน หรือความสามารถที่จะระลึกได้แต่สิ่งเร้าที่เคยเรียน หรือเคยมีประสบการณ์รับรู้มาแล้วหลังจากที่ได้ทอดทิ้งไว้ช่วงระยะเวลาหนึ่ง ก็คือ ความคงทนในการจำและการประเมินผลของการเรียน ว่ามีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นแล้วหรือยัง หรือเกิดการสำเร็จผลที่ได้ก็คือ ผลของการเรียน แต่ถ้าเราคอยให้เวลาล่วงเลยไประยะหนึ่ง อาจเป็น 2 นาที 5 นาที หรือหลายวันแล้วค่อยมีการประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่ได้ในที่นี้ก็คือ ผลของการเรียนรู้และผลของความคงทนในการเรียนรู้นั่นเอง

สุชา จันทน์เอม (2544 : 202) ได้ให้ความหมายว่า ความคงทนในการเรียนรู้ หมายถึง สภาพหรืออาการตอบสนองที่เกิดจากการเรียนรู้มาแล้ว แสดงออกมาให้เห็นอีกในปัจจุบันและบุคคลสามารถถ่ายทอดสิ่งที่เคยรับรู้และเก็บเหตุการณ์ต่างๆที่ได้ประสบมาแล้วออกมาได้อย่างถูกต้อง

พิชัย จันทร์พร้อม (2542 : 23 ; อ้างอิง Adam. n.d.) ได้สรุปเรื่องความคงทนในการเรียนรู้คือ ความสามารถในการระลึกได้กับสิ่งเร้าที่เคยเรียนมาหลังจากที่ได้ทิ้งไว้ช่วงระยะเวลาหนึ่ง หรือ การคงทนไว้ซึ่งผลการเรียนรู้

ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2540 : 80) ได้ให้ความหมายว่า ความคงทนในการเรียนรู้ หมายถึง การที่คนเราสามารถบอกถึงเหตุการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ แล้วสามารถแสดงประสบการณ์ดังกล่าวออกมาในรูปแบบของการระลึกได้หรือการแสดงออกทางพฤติกรรม

สรุปได้ว่า ความคงทนในการเรียนรู้ หมายถึง การคงไว้ซึ่งพฤติกรรมที่เกิดการเรียนรู้และความสามารถที่จะระลึกได้หรือจำในสิ่งที่เคยเรียนรู้มาก่อน และแสดงของการจำออกมาปัจจุบันเมื่อเวลาได้ผ่านไปในช่วงเวลา 2 สัปดาห์ มีการประเมินด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ชนิดของความคงทนในการเรียนรู้

รุจิรี ภู่อาระ (2545 : 34) ได้แบ่งการจำออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1. การทบทวนสิ่งที่จำได้ (Recall) เป็นความสามารถที่จะชี้บอก จำแนก ระบุ อธิบาย บรรยายในสิ่งที่จำได้ต่อผู้อื่นด้วยตนเอง
2. การระลึกได้ (Recognition) เป็นความสามารถที่จะชี้บอก ระบุ จำแนก สิ่งที่เคยจำได้ เมื่อมีสิ่งใหม่ๆที่มีลักษณะคล้ายกับสิ่งที่เคยทำมาแล้ว

จิราภา เต็งไตรรัตน์ และคนอื่นๆ (2544 : 138) ได้กล่าวถึงชนิดของความจำดังนี้

1. การเรียนรู้และประสบการณ์ต่างๆ เพื่อรับข้อมูลและข่าวสารต่างๆ
2. การเก็บ (Retention) สิ่งที่ได้รับรู้และประสบการณ์ไว้
3. การที่สามารถระลึก สิ่งที่ได้รับรู้และประสบการณ์ไว้

3. การที่สามารถระลึก สิ่งที่เรียนรู้และประสบการณ์ไว้

4. การที่สามารถเลือกสิ่งที่เรียนรู้ และประสบการณ์ที่มีไว้มาใช้ได้เหมาะสมกับเวลาและสถานการณ์ต่างๆ ได้

จากแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับชนิดของความจำสรุปได้ว่า การจำที่มีระดับที่แตกต่างออกไปได้แก่ การระลึก ซึ่งเป็นการเรียกความจำโดยไม่ต้องมีอะไรมาช่วยนึกเลย การรู้จักหรือการจำได้ เป็นการเรียกความจำที่ต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงกับสิ่งที่เรียนรู้มาก่อนแล้ว การเรียนซ้ำเป็นการเรียกความจำที่ต้องมีการเรียนซ้ำสิ่งที่เรียนรู้มาแล้ว ส่วนความคงทนในการจำนั้นเป็นการเรียกความจำมาใช้ได้อีกหลังจากทิ้งช่วงไปสักระยะหนึ่ง

3. วิธีวัดความคงทนในการเรียนรู้

วู ชูกิตติกุล (2542 : 297-300) กล่าวถึงวิธีวัดความคงทนในการเรียนรู้ มี 4 วิธีดังนี้

1. การระลึกได้ (Recall) หมายถึง การนำเอาพฤติกรรมที่ได้สะสมพฤติกรรมไว้ หรือสิ่งที่เรียนรู้มาแล้วออกมาใช้ได้ถูกต้อง เช่น เพื่อนบอกหมายเลขโทรศัพท์ที่บ้านไว้ แล้วต่อมายังสามารถบอกหมายเลขนั้นได้ถูกต้องเป็นต้น การระลึกได้เป็นความจำที่เกิดขึ้นเองโดยไม่ตั้งใจ ไม่จำเป็นต้องมีสิ่งใดมาเตือนหรือคลใจหรือแนะ ระลึกได้ขึ้นมาเองโดยไม่ตั้งใจ การใช้ข้อสอบแบบอัตนัยจะเป็นการวัดความจำชนิดนี้

2. การจำได้เพราะเคยรู้จัก (Recognition) หมายถึง การที่สามารถแสดงพฤติกรรมหรือนำเอาสิ่งที่เรียนรู้แล้วออกมาใช้ได้ถูกต้องเมื่อสิ่งเร้านั้นปรากฏขึ้นอีก ลักษณะของการจำแบบรู้จักนั้นเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ เมื่อพบสิ่งเร้าที่คุ้นเคย เช่น สามารถชี้ตัวผู้ต้องหาซึ่งกระชากสร้อยเมื่อ 2 อาทิตย์ก่อนได้ เมื่อตำรวจจับมายืนปะปนกับคนอื่นๆ ก็จำได้ ชี้ได้ถูกต้อง เพราะเคยพบหรือคุ้นเคยจึงสามารถแยกแยะได้ในการวัดการรู้จัก จะใช้ข้อสอบหลายตัวเลือก

3. การเรียนทวนซ้ำ (Relearning) หมายถึง การเรียนรู้เรื่องเดิมใหม่อีกครั้งหนึ่ง หลักรากที่เคยเรียนรู้มาแล้วในอดีต โดยที่ในครั้งใหม่สามารถเรียนรู้ได้รวดเร็วกว่าในครั้งแรก แสดงว่ามีสิ่งที่เรียนรู้ในครั้งแรกเหลือค้างอยู่บ้าง เช่น เคยท่องแม่สูตรคูณได้ แต่ได้หยุดพักไปช่วงหนึ่งทำให้หลงลืมไปจึงท่องใหม่ แต่ในครั้งใหม่ใช้เวลาในการท่องจำน้อยกว่าครั้งแรก ผลต่างของการกระทำเท่ากับใหม่จะวัดเป็นคะแนนความประหยัด (Saving Scores)

4. การบูรณาการความจำใหม่หรือการสร้างเรื่องใหม่ (Reintegration or Reconstruction) คนเราส่วนใหญ่จะจำเรื่องราว เหตุการณ์ หรือสิ่งใดก็ตามไม่ครบถ้วน แต่จำในลักษณะคร่าวๆ (Approximately) นักวิจัยหลายคนชี้ให้เห็นว่าจะไม่มีความจำอย่างชัดเจนทั้งหมด แต่จะมีการปรับปรุงหรือบูรณาการสิ่งต่างๆ ในการจำใหม่ให้อยู่ในทัศนระของตนเอง ซึ่งมีผลทำให้การ

จำกัดไปจากข้อเท็จจริงไม่มากนักน้อย การวัดเพื่อจะทราบว่าความจำเปลี่ยนไปหรือไม่จะใช้คำถามแบบอัตนัย

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวัดความคงทนในการเรียนรู้

ได้มีนักการศึกษาหลายท่านที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับช่วงของระยะเวลา ที่ใช้ในการทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ มีดังต่อไปนี้

แอตคินสัน และชิฟฟริน (Atkinson & Shiffrin. 1968 : 89-195) ได้กล่าวไว้ว่า ในการที่จะทดสอบความคงทนในการเรียนรู้นั้น ควรที่จะเว้นระยะเวลาให้ห่างจากการทดสอบครั้งแรกนั้นควรจะประมาณ 14 วัน เพราะช่วงระยะเวลาที่ความจำระยะสั้นนั้น จะฝังตัวกลายเป็นความจำระยะยาวหรือกลายเป็นความคงทนในการเรียน

เกรเกอร์ (Gregory. 1987 : 29) กล่าวว่า นักจิตวิทยาได้ทำการทดลองและได้กำหนดระยะเวลาในการวัดความคงทนในการเรียนรู้ไว้ ดังต่อไปนี้

ความคงทนในการเรียนรู้จากการรู้สึกลับผัส (Sensory Memory) ควรที่จะวัดหลังจากการเรียนรู้ได้ผ่านมาประมาณ 1 นาที หรือน้อยกว่า เพราะเป็นความจำหลังการเรียนรู้ที่อยู่ในระยะเวลาอันสั้น ที่ตั้งใจจำ หรือใจจดใจจ่อต่อสิ่งนั้นเท่านั้น เมื่อๆ ไม่ได้ใส่ใจในสิ่งเหล่านั้นแล้วความจำก็จะเลือนหายไป

ความคงทนในการเรียนรู้ระยะยาว (Long-Term Memory) ควรที่จะวัดหลังจากการเรียนรู้ผ่านมาในช่วงระยะเวลา 1 นาที จนถึงหลายวัน หรือหลายสัปดาห์ เพราะเป็นความจำที่คงทนถาวรมากกว่าความจำระยะสั้น ไม่ว่าจะทิ้งระยะไว้นานสักเพียงใด ถ้าต้องการที่ให้มีภารกิจฟื้นความจำนั้นๆ ก็อาจจะระลึกออกมาได้ในทันที และก็มี ความถูกต้องอีกด้วย

นูนอลลี (Nunally. 1998 : 35; อ้างถึงใน วราชา ขุนทอง. 2529 : 42) ได้กล่าวว่า เพื่อให้เกิดความคลาดเคลื่อนต่างๆ ได้น้อยลง ควรเว้นช่วงเวลาในการทดสอบครั้งที่ 2 ควรจะให้มีระยะห่างกันอย่างน้อย 2 สัปดาห์

กล่าวโดยสรุปว่า ระยะเวลาที่จะนำมาใช้ในการทดสอบนั้นประมาณ 14 วัน หลังจากผ่านการเรียน เพราะเป็นระยะเวลาที่ความจำสั้นนั้น จะฝังตัวกลายเป็นความจำระยะยาวหรือเกิดความคงทนในการเรียนรู้นั่นเอง

ดังนั้นในการศึกษาทดลองครั้งนี้ผู้วิจัย จึงได้ทำการวัดความคงทนในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือในการทดลองในครั้งนี้ โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านทำการทดสอบหลังเรียนแล้ว 14 วัน เพื่อที่จะได้นำผลมาวิเคราะห์ความคงทนในการเรียนรู้

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยภายในประเทศ

วรณารถ เกื่อนคำ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) กับการสอนตามคู่มือครู พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่สอนตามรูปแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการทดสอบก่อนเรียนแตกต่างจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ไม่ได้รับการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรุณี อุ้นบุญ (2540 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 88.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 และนักเรียนผ่านเกณฑ์ความรอบรู้คิดร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด

คณาพร คมสัน (2540 : 146-147) ได้ศึกษาผลของการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้ที่เรียนด้วยรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู และคะแนนเฉลี่ยลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองหลังการเรียนของผู้ที่เรียน

รัตนา เจียมบุญ (2540 : 58-59) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือประกอบการสอน ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบ TGT และการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีความนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยวิธีการสอนแบบ TGT และการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่า ลักษณะการเรียนแบบ TGT เป็นการเรียนแบบร่วมมือกันของนักเรียน ทำให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสร่วมมือกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนที่เรียนอ่อนจะได้รับความช่วยเหลือจากนักเรียนที่เรียนเก่ง ทำให้เข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

ขวัญหทัย สมัครคุณ (2541 : 94-95) ได้ศึกษาผลของนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือแบบกลุ่มตั้งเป้าหมายร่วมกัน เรียนแบบร่วมมือแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ และเรียนแบบปกติ ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลปรากฏว่า

1. ความคงทนในการเรียนของนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือแบบกลุ่มเป้าหมายร่วมกัน เรียนแบบร่วมมือแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ และเรียนปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือแบบตั้งกลุ่มเป้าหมายร่วมกัน และนักเรียนที่เรียนแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์มีความคงทนในการเรียนแบบภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือแบบกลุ่มตั้งเป้าหมายร่วมกัน มีความคงทนในการเรียนของภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์อย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05

พรรณศรี ปทุมสิริ (2541 : 78) ได้ศึกษาผลของการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน ผลการวิจัยปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน มีค่าสูงกว่าการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน ก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนจากการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในแต่ละด้านหลังจากการทดลอง โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวันมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์การถ่ายทอดข้อมูล และการคิดวิเคราะห์ โดยเฉพาะความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการถ่ายทอดข้อมูลมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุด

นิรมุข สุวรรณมัย (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูศิลปศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมด้วยบุททวิธี่ 4 คาว ในโครงการส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนใน โรงเรียนกรุงเทพมหานคร โดยใช้การสำรวจความคิดเห็นของครูศิลปศึกษาจำนวน 194 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูศิลปศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมด้วยบุททวิธี่ 4 คาวทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับเห็นด้วยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21

พิชัย จันทรพร้อม (2542 : 41) ได้ศึกษาความคงทนในการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เปรียบเทียบการสอนโดยใช้แผนผังมโนทัศน์กับการสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่า การใช้วิธีสอนต่างกันจะทำให้ความคงทนในการเรียนรู้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พวงพยอม แก้วเขียว (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนเพื่อการสื่อสารกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ผลปรากฏว่า นักเรียนได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยการสอนเพื่อการสื่อสารมีความคงทนในการ เรียนรู้ด้านการฟังสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการพูด การอ่าน และการเขียนไม่แตกต่างกัน

อัจฉรา สุขกระโทก (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 78.85 และจำแนกนักเรียนได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 86.66

กุลเชษฐ สุทธิคดี (2544 : 50) ได้ศึกษาผลของการใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือที่ เน้นการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลปรากฏว่า

1. วิธีการเรียนแบบร่วมมือที่เน้นการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม เพื่อพัฒนาทักษะ การพูดของนักเรียนได้ในด้านความคล่องแคล่วในการพูด ด้านความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ และด้านความพยายามในการพูดสื่อสาร

2. นักเรียนมีการพัฒนา และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรเรียนทักษะการพูดภาษา อังกฤษตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ มีความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก มีความกระตือรือร้น ในการทำงาน ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม เคารพกฎกติกาที่ตั้งขึ้นในกลุ่ม

สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือที่เน้นการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม เป็น กิจกรรมที่มีประ โยชน์ต่อการจัดกิจกรรมมีความสนุกสนาน และสร้างบรรยากาศทำทนายแก่นักเรียน

ศรินษา ขัติยะ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลวิธีการอ่านแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความ เข้าใจในการอ่านและทักษะทางสังคมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวกลวิธีการอ่านแบบร่วมมือมีทักษะทางสังคมหลังการทดลองสูง กว่าก่อนการทดลอง

จเด็จ ทศวงษา (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ที่เกิดจากการใช้ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณและการหาร ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีคะแนนเฉลี่ย ความคงทนในการเรียนรู้หลักจากการเรียนแล้ว 4 สัปดาห์ ไม่แตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน

จันทิพา สุริยนต์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องอัตราส่วนและร้อยละ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลปรากฏเป็นดังนี้

1. การเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง อัตราส่วนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่า นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านหมด
2. รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
3. นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน มีความรู้สึกภูมิใจและมั่นใจในตนเอง มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันมากขึ้น ทำให้นักเรียนมีความคุ้นเคยกัน
4. นักเรียนให้ความสนใจกับเพื่อนที่เรียนอ่อนในกลุ่ม ทำให้นักเรียนมีลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ มีทักษะการทำงานกลุ่ม มีความรับผิดชอบ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันรวมถึงเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

มัลไรอัน (Mulryan, 1992 : Abstract) ได้ศึกษาการสอน โดยให้นักเรียนเรียนรู้แบบร่วมมือภายในกลุ่มเล็ก เน้นความแตกต่างระหว่างนักเรียนเกรด 5-6 ในวิชาคณิตศาสตร์ ผลปรากฏว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการแก้ปัญหา มีส่วนช่วยเหลือกันเอง นักเรียนในกลุ่มเก่งมีการตอบสนองที่ดีต่อการทำงานกลุ่ม นักเรียนกลุ่มอ่อนสามารถเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้น

โฮลกูอิน (Holguin, 1997 : Abstract) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อการออกแบบโครงสร้างการเรียนภาษาอังกฤษกับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ทำการวิจัยกับผู้เรียนเกรด 2 จำนวน 20 คน เป็นเวลา 6 เดือน เพื่อศึกษาเกี่ยวกับด้านทักษะการพูด ทักษะทางสังคม และความเชื่อมั่น โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 10 คน โดยเรียนวันละหนึ่งชั่วโมงห้าสัปดาห์ โดยวัดผลจากคะแนนสอบปากเปล่าก่อนและหลังเรียน เพื่อดูทักษะในการพูดและการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและแบบสอบความคิดเห็น ผลวิจัยพบว่า คะแนนความสามารถในการพูดของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม และพบว่าในกลุ่มควบคุมไม่มีนักเรียนคนใดที่มีคะแนนสอบหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน ส่วนทักษะทางสังคมและความเชื่อมั่นในกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

พุทซ์ (Putz, 1997 : Abstract) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ในชั้นเรียนระดับมหาวิทยาลัย ผลจากการวิจัยปรากฏว่า การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือสามารถใช้ในการจัดกิจกรรมในระดับมหาวิทยาลัยได้ และทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางสังคม การยอมรับฟังความคิดเห็นร่วมกัน การพึ่งพาอาศัยกันภายในกลุ่ม

แคร์รีน (Careen, 1998 : Abstract) ได้ศึกษาผลของการเรียนการสอนแบบร่วมมือในการสอนทักษะการพูดในระดับเกรด 6 ในวิชาภาษาฝรั่งเศส ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มทดลองเป็น 2 กลุ่ม ผลปรากฏว่า กลุ่มที่ทดลองใช้ในการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าควบคุม และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับทักษะการฟังเกิดประสิทธิภาพในการเรียนสูง

กิลลีส์ (Gillies, 1999 : Abstract) ได้ศึกษาเรื่องการนำพฤติกรรมด้านความร่วมมือกลับมาใช้ใหม่ในการเรียน โดยศึกษาต่อจากปีที่เด็กได้รับการฝึกฝนและมีประสบการณ์การเรียนรู้แบบร่วมมือกับกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนเกรด 4 จำนวน 148 คน จาก 8 โรงเรียนใน Brisbane, Australia แบ่งนักเรียนเป็น 64 คน ในกลุ่มที่ผ่านการเรียนแบบร่วมมือมาก่อน ส่วนอีก 84 คน ไม่เคยได้รับการฝึกฝนการเรียนรู้แบบร่วมมือมาก่อน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีแนวโน้มที่จะเชื่ออำนาจซึ่งกันและกันและในกลุ่มที่มีความสามารถต่างกันทำงานร่วมกัน นักเรียนที่เคยได้รับการฝึกฝนให้ทำงานเป็นกลุ่ม มีการร่วมมือกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มากกว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกฝนวิธีการเรียนแบบร่วมมืออีกครั้งก็ตาม

แมร์ริง (Mayring, 2002 : Abstract) ได้ศึกษาทักษะด้านต่าง ๆ ในการอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับเกรด 2 ถึงเกรด 4 ซึ่งมีขอบเขตการศึกษาด้านการสะกดคำ การออกเสียง ความเร็วในการตอบคำถาม พูดสื่อสาร ได้ถูกต้องและรวดเร็ว และการสรุปความเข้าใจในการอ่าน ผลปรากฏว่า ทักษะการสะกดคำศัพท์มีความสำคัญมากที่สุดในระดับเกรด 2 และ 3 ส่วนในระดับเกรด 4 นักเรียนจำเป็นต้องได้รับการเรียนรู้ในทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ แต่อย่างไรก็ตาม ทักษะเริ่มต้นคือทักษะการสะกดคำก็เป็นทักษะที่สำคัญที่จะต้องให้นักเรียนทุกระดับชั้น เช่นเดียวกับการสอนกสนอ่านเพื่อความเข้าใจ ก็ควรเริ่มสอนได้ทั้ง 3 ระดับ

เฉิน (Chen, 2004 : Abstract) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบร่วมมือของนักศึกษาในวิทยาลัยได้วันที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผลการศึกษาพบว่า สถิติคะแนนก่อนเรียน, เพศ, แรงจูงใจและบุคลิก ที่จัดกระทำในกลุ่มทดลอง และไม่จัดกระทำในกลุ่มควบคุม ระดับคะแนนจากการทดสอบเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษระดับชาติอยู่ที่ค่า (p & lt .01) และคะแนนรวมทั้งหมดอยู่ที่ค่า (p & lt .05) หลังจากทำการทดลองแล้ว สถิติคะแนน จากการทำแบบทดสอบเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษระดับชาติ, เพศ, แรงจูงใจ และบุคลิกมีผลที่ติดต่อกับกลุ่มทดลอง มากกว่ากลุ่มควบคุม อ่านค่าที่ P-value มีค่าน้อยกว่า .01 และคะแนนจากการทำแบบทดสอบ เรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษระดับชาติกับเพศโดยใช้วิธีการสอนที่ต่างกัน ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ค่า .05 ในกลุ่มทดลองเพศชายทำแบบทดสอบได้ดีกว่ากลุ่มที่ค่า .05

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การที่สอนให้นักเรียนมีความสามารถเกี่ยวกับการอ่านนั้นมีแนวโน้มที่จะส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาใน 3 ด้าน คือ ความเข้าใจในการอ่าน การเรียนรู้ศัพท์และทักษะทางสังคม อีกทั้งครูผู้สอนจะต้องใช้วิธีการสอน สื่อการสอน และกิจกรรมการสอนที่หลากหลายรูปแบบ การใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือมารวมไว้กับทักษะการอ่าน โดยเนื้อหาที่ใช้สอนอ่านควรเป็นเนื้อหาที่เหมาะสมกับ วัย และความสนใจของผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจและส่งเสริมให้มีพฤติกรรมกล้าแสดงออก เกิดความเข้าใจในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น ทำให้ทักษะการอ่านของนักเรียนพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำวิธีการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ความต้องการของหลักสูตรและเวลาที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้โดยการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานุริรัมย์ เขต 1 ตำบลบ้านยาง อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดนุริรัมย์ ซึ่งกำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 5 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 110 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม ตำบลบ้านยาง อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดนุริรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานุริรัมย์เขต 1 ซึ่งกำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ที่สุ่มแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) ได้ 1 ห้องเรียน จำนวน 24 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 8 แผน และ 3 คาบ คาบละ 60 นาที โดยแต่ละแผนการสอน ซึ่งจะประกอบไปด้วยกลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ชั้นนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น

1.2 ชั้นปฏิบัติการกิจกรรมกลุ่มย่อย/กลุ่มการอ่าน

1.2.1 กลุ่มการอ่าน หมายถึง กลุ่มนักเรียนจำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มการอ่านเก่ง (A) และกลุ่มการอ่านอ่อน (B) ซึ่งเป็นสมาชิกในแต่ละกลุ่มมีความสามารถในการอ่านใกล้เคียงกัน และจับคู่กันอ่านเป็นทีม ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันในเนื้อหาการเรียนที่เน้นกิจกรรมการอ่านจับใจความ ผลงานกลุ่ม (A) หรือ (B) ได้คะแนนเท่าไร สมาชิกในกลุ่ม (A) หรือ (B) ก็จะได้คะแนนนั้น เท่ากันทุกคน

1.2.2 กลุ่มย่อย หมายถึง กลุ่มนักเรียนจำนวน 6 กลุ่ม กลุ่มละ 4-6 คน ซึ่งมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน แต่ละกลุ่มจะจับคู่กันเป็นคู่ทีมและปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันในเนื้อหาการเรียนที่เน้นกิจกรรมผสมผสานระหว่างการเขียนและการใช้ภาษา

1.3. ชั้นวัดผล

หลังจากการสร้างแผนการสอนเสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้นำไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน เพื่อที่จะพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำผลมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบก่อนนำมาใช้จริง

2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ซึ่งได้กำหนดขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบ จากหนังสือ และเอกสารประกอบการสอน ดังต่อไปนี้ เทคนิคการเขียนข้อสอบของอังฉรา วงศ์โสธร (2538 : 1 - 383) Testing English as a Second Language ของ แฮริส (Harris. 1979 : 58 - 67) และการทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของ อังฉรา วงศ์โสธร (2538 : 131 - 208)

2.2 สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่มี 4 ตัวเลือก (Multiple Choice)

2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และความเหมาะสมทางด้านภาษา และ

นำแบบทดสอบที่ตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ตำบลบ้านยาง อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 24 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างซึ่งกำลังเรียนอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549

2.4 นำข้อสอบที่วิเคราะห์แล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ในชั้นทดลองภาคสนาม เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3. แบบทดสอบวัดความคงทนในการเรียนรู้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ซึ่งได้จากการนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษฉบับเดิมมาสลับข้อและตัวเลือกของแบบทดสอบ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเชิงทดลองในครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design มีรูปแบบของการวิจัยดังนี้ (ภทรา นิคมานนท์. 2539 :151)

	Pretest		Posttest
G	O ₁	x	O ₂
เมื่อ G	คือ	กลุ่มตัวอย่าง	
O ₁	คือ	การสอบก่อนที่ทำการทดลอง (Pretest)	
x	คือ	การสอนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ	
O ₂	คือ	การสอบหลังจากทำการทดลองเสร็จสิ้นแล้ว (Posttest)	

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีการเก็บข้อมูลมีขั้นตอนในการเก็บดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศก่อนทำการวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะได้ทำความเข้าใจกับนักเรียน ถึงวิธีการเรียน บทบาทของนักเรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีการประเมินผลของการเรียนรู้

2. ทำการทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนทั้งหมด จำนวน 24 คน ทำการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบ เลือกตอบ 4 ตัวเลือก (Multiple Choice) จำนวน 30 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อที่จะได้นำผลของคะแนนที่ได้ไป

เปรียบเทียบกับผลของคะแนนทดสอบหลังเรียน

3. ทำการทดลองสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้สร้างขึ้นมาจำนวน ทั้งหมด 8 แผน แผนละ 3 คาบ คาบละ 60 นาที

4.เมื่อทำการทดลองสอน รวมทั้งสิ้นจำนวน 8 แผนการเรียนรู้ แล้วจึงให้นักเรียน ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับ แบบทดสอบก่อนเรียน โดยที่ผู้วิจัยได้สลับลำดับข้อและตัวเลือกของแบบทดสอบ

5.หลังจากทำการทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษ 14 วัน แล้ว จึงทำการทดสอบวัดความคงทนในการเรียนของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษฉบับเดิม แต่ได้สลับข้อและตัวเลือกของแบบทดสอบ

6.นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน และคะแนนวัดความคงทน ในการเรียน พร้อมทั้งนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยวิธีการทางสถิติ เพื่อที่จะทำการตรวจสอบ สมมติฐานต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้สูตร t - test แบบ Dependent Samples (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 112 - 114) ซึ่งทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows

2. วิเคราะห์ความคงทนในการเรียนภายหลังจากเรียน 14 วัน โดยใช้โปรแกรม สำเร็จรูป SPSS for Windows

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนให้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

เมื่อ	P	แทน	ระดับความยาก
	P_U	แทน	สัดส่วนคนตอบถูกในกลุ่มสูง
	P_L	แทน	สัดส่วนคนตอบถูกในกลุ่มต่ำ

3.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร B (Discrimination Index B) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 87) โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม เป็นเกณฑ์ในการกำหนดผู้รอบรู้และผู้ไม่รอบรู้

$$B = \frac{u}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	u	แทน	จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	n_1	แทน	จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์
	n_2	แทน	จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

3.4 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 :96)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - c)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	x_i	แทน	คะแนนของนักเรียนแต่ละคน
	$\sum x_i$	แทน	ผลรวมของคะแนนทุกคน

$\sum x_i^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน แต่ละคน ยกกำลังสอง
C	แทน	คะแนนของจุดตัดของแบบทดสอบ โดยใช้ เกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม

5.4 สถิติใช้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน

สถิติใช้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนใช้การ

ทดสอบแบบที่ (t – test Dependent Samples) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 112)

$$t = \frac{\sum D}{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบกับค่าวิกฤติ
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างค่าคะแนน
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง หรือจำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏผลการวิเคราะห์ ข้อมูลที่จะนำเสนอตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจการอ่าน ภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	ประชากรที่ศึกษา
n	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
$S.D.$	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
T_1	แทน	การสอบก่อนที่ทำการทดลอง (Pretest)
T_2	แทน	การสอบหลังการทดลองเสร็จสิ้น (Posttest)
t	แทน	ค่าสถิติที่คำนวณจากค่า t -test
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผู้วิจัยกำหนดลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ของข้อมูลดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pretest)

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน (Posttest)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบความแตกต่างคะแนนก่อนเรียนหลังเรียน โดยใช้ *t*-test

Dependent Samples

ตอนที่ 5 ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตอนที่ 6 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนหลังเรียนและคะแนนความคงทนในการเรียนรู้ โดยใช้ *t*-test Dependent Samples

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม ตำบลบ้านยาง อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 24 คน จำแนกเป็นเพศชาย 12 คน และเพศหญิง 12 คน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษและรูปแบบการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผน โดยบทอ่านที่ใช้ในการทดลองเป็นบทอ่านวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งหมด 8 เรื่อง ใช้เวลาในการทดลอง แผนละ 3 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 24 ชั่วโมง ปรากฏผลวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pretest)

ก่อนการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบที่จัดทำขึ้น ทั้งนี้เพื่อวัดความรู้พื้นฐาน ดังผลที่แสดงในตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2 คะแนนการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	คิดเป็นร้อยละของคะแนนเต็ม
1	8	26.67
2	7	23.33
3	8	26.67
4	9	30.00
5	8	26.67
6	9	30.00
7	7	23.33
8	7	23.33
9	7	23.33
10	13	43.33
11	6	20.00
12	8	26.67
13	11	36.67
14	5	16.67
15	10	33.33

ตาราง 2 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	ร้อยละ
16	6	20.00
17	16	53.33
18	8	26.67
19	9	30.00
20	9	30.00
21	8	26.67
22	11	36.67
23	11	36.67
24	11	36.67
คะแนนเฉลี่ย	8.83	29.44
คะแนนสูงสุด	16	53.33
คะแนนต่ำสุด	5	16.67

จากตาราง 2 ผลการทดสอบก่อนเรียน พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 8.83 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 29.44) โดยมีนักเรียนที่คะแนนสูงสุดคือ 16 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 53.33) จำนวน 1 คน นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำสุดคือ 5 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 16.67) จำนวน 1 คน มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 4.16)

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน (Posttest)

หลังจากที่ผู้วิจัยได้นำกลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือไปจัดกิจกรรมการเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน ได้ผลดังที่แสดงในตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 คะแนนการทดสอบความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	ร้อยละ
1	20	66.67
2	19	63.33
3	22	73.33
4	23	76.67
5	21	70.00
6	26	86.67
7	20	66.67
8	24	80.00
9	21	70.00
10	23	76.67
11	22	73.33
12	19	63.33
13	21	70.00
14	25	83.33
15	18	60.00
16	18	60.00
17	19	63.33
18	22	73.33
19	22	73.33
20	22	73.33

ตาราง 3 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	ร้อยละ
21	19	63.33
22	10	33.33
23	17	56.67
24	20	66.67
คะแนนเฉลี่ย	20.54	68.47
คะแนนสูงสุด	26	86.67
คะแนนต่ำสุด	10	33.33

จากตาราง 3 ผลการทดสอบวัดความเข้าใจภาษาอังกฤษหลังเรียน พบว่า นักเรียนที่ใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ย 20.54 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 68.47) โดยมีนักเรียนที่ได้คะแนนสูงสุดคือ 26 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 86.67) จำนวน 1 คน นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำสุดคือ 10 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 33.33) จำนวน 1 คน มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 จำนวน 23 คน (คิดเป็นร้อยละ 95.83)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบผลการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

จากผลการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยได้นำการเปรียบเทียบผลการทดสอบทั้งสองมาเปรียบเทียบกัน โดยแบ่งออกเป็น การเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนรายบุคคลและผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยรวม ได้ผลดังแสดงในตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 เปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นรายบุคคล

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้จากการทดสอบ		ผลต่างของคะแนน	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	คะแนน	ร้อยละ
1	8	20	12	40.00
2	7	19	12	40.00
3	8	22	14	46.67
4	9	23	14	46.67
5	8	21	13	43.33
6	9	26	17	56.67
7	7	20	13	43.33
8	7	24	17	56.67
9	7	21	14	46.67
10	13	23	10	33.33
11	6	22	16	53.33
12	8	19	11	36.67
13	11	21	10	33.33
14	5	25	20	66.67
15	10	18	8	26.67
16	6	18	12	40.00
17	16	19	3	10.00
18	8	22	14	46.67
19	9	22	13	43.33
20	9	22	13	43.33

ตาราง 4 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้จากการทดสอบ		ผลต่างของคะแนน	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	คะแนน	ร้อยละ
21	8	19	9	30.00
22	11	10	1	3.33
23	11	17	6	20.00
24	11	20	9	30.00
คะแนนเฉลี่ย	8.83	20.54	11.71	39.03
คะแนนสูงสุด	16	26	10	33.33
คะแนนต่ำสุด	5	10	5	16.67

จากตาราง 4 ผลของการเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้คะแนนสอบหลังเรียนสูงขึ้น 23 คน (คิดเป็นร้อยละ 95.83) ได้คะแนนสอบหลังเรียนต่ำกว่าก่อนเรียน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 4.16) โดยมีผลต่างของคะแนนสูงสุดก่อนเรียนและหลังเรียน 10 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 33.33) และมีผลต่างของคะแนนต่ำสุดก่อนเรียนและหลังเรียน 5 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 16.67)

ตาราง 5 เปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยรวม

การทดสอบ	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	จำนวนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50	
				คน	ร้อยละ
ก่อนเรียน	8.83	16	5	1	4.16
หลังเรียน	20.54	26	10	23	95.83

จากตาราง 5 การเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยรวมพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ มีคะแนนสอบก่อนเรียนเฉลี่ย 8.83 คะแนน โดยมีคะแนนสอบสูงสุด 16 คะแนน ต่ำสุด 5 คะแนน และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ของคะแนน จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 4.16) คะแนนสอบหลังเรียนเฉลี่ย 20.54 โดยมีคะแนนสอบสูงสุด 26 คะแนนคะแนนสอบต่ำสุด 10 คะแนน และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ของคะแนน จำนวน 23 คน (คิดเป็นร้อยละ 95.83) สรุปได้ว่านักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือมีคะแนนสอบหลังเรียน คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุดและผู้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ของคะแนน สูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบความแตกต่างคะแนนก่อนเรียนหลังเรียนโดยใช้ *t-test*

Dependent Samples

จากผลการทดสอบความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยได้นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนมาทดสอบหาค่าความแตกต่างของคะแนน โดยใช้ค่า *t-test* Dependent Samples ซึ่งได้ผลปรากฏ ดังต่อไปนี้

ตาราง 6 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (n)	คะแนนสอบก่อนเรียน T_1		คะแนนสอบหลังเรียน T_2		t	sig. (2-tailed)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
24	8.83	2.44	20.54	3.18	12.703**	.000

** ที่ระดับนัยสำคัญที่ .01

จากตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้ *t-test* Dependence ผลปรากฏว่า มีค่า *t* เท่ากับ 12.703 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนมีคะแนนสอบหลังเรียนเฉลี่ย 20.54 คะแนน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.18) สูงกว่าก่อนเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ย 8.83 คะแนน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.44)

ตอนที่ 5 ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จากการทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนหลังจากที่ได้รับการสอน โดยใช้ กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ปรากฏผลดังตาราง 6 ดังนี้

ตาราง 7 แสดงผลการทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	ร้อยละ
1	22	73.33
2	20	66.67
3	22	73.33
4	23	76.67
5	21	70.00
6	27	90.00
7	19	63.33
8	23	76.67
9	18	60.00
10	23	76.67
11	22	73.33
12	20	66.67
13	21	70.00
14	24	80.00
15	18	60.00
16	19	63.33
17	19	63.33
18	20	66.67
19	21	70.00
20	22	73.33
21	23	76.67

ตาราง 7 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	ร้อยละ
22	9	30.00
23	16	53.33
24	18	60.00
เฉลี่ย	20.41	68.06
สูงสุด	27	90
ต่ำสุด	9	30

จากตาราง 7 สรุปได้ว่าผลการทดสอบวัดความคงทนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนที่ใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ย 20.50 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 68.33) โดยมีนักเรียนที่ได้คะแนนสูงสุดคือ 26 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 86.67) จำนวน 1 คน นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำสุดคือ 9 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 30.00) จำนวน 1 คน มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 จำนวน 23 คน (คิดเป็นร้อยละ 95.83 ของนักเรียนทั้งหมด)

ตอนที่ 6 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนหลังเรียนและคะแนนความคงทนในการเรียนรู้ โดยใช้ *t*-test Dependent Samples

จากผลการทดสอบวัดความคงทนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้นำเปรียบเทียบผลการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนและผลการทดสอบวัดความคงทนในการเรียนรู้ทั้งสองมาเปรียบเทียบกัน โดยแบ่งออกเป็นการเปรียบเทียบผลการทดสอบหลังเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ทั้งรายบุคคลและโดยภาพรวมได้ผลดังแสดงในตาราง 8 ดังนี้

ตาราง 8 เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนและคะแนนทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียน
ที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นักเรียนคนที่	เปรียบเทียบคะแนน		ผลต่างของคะแนน	
	คะแนนหลังเรียน	คะแนนความคงทน	คะแนน	ร้อยละ
1	20	22	2	6.66
2	19	20	1	3.33
3	22	22	0	0
4	23	23	0	0
5	21	21	0	0
6	26	27	1	3.333
7	20	19	1	3.33
8	24	23	1	3.33
9	21	18	3	10.00
10	23	23	0	0
11	22	22	0	0
12	19	20	1	3.33
13	21	21	0	0
14	25	24	1	3.33
15	18	18	0	0
16	18	19	1	3.33
17	19	19	0	0
18	22	20	2	6.66
19	22	21	1	3.33
20	22	22	0	0

ตาราง 8 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	เปรียบเทียบคะแนน		ผลต่างของคะแนน	
	คะแนนหลังเรียน	คะแนนความคงทน	คะแนน	ร้อยละ
21	19	23	4	13.33
22	10	9	1	3.33
23	17	16	1	3.33
24	20	18	2	6.66
เฉลี่ย	20.54	20.41	.12	.41
สูงสุด	26	27	1	3.33
ต่ำสุด	10	9	1	3.33

จากตาราง 8 ผลของการเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบหลังเรียนและการทดสอบความคงทนในการเรียนรู้เป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างระหว่างคะแนนสูงสุดหลังเรียนและความคงทน และมีผลต่างของคะแนนต่ำสุดหลังเรียนและความคงทน 1 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 3.33)

จากผลการทดสอบความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนและคะแนนสอบวัดความคงทนในการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้นำมาคะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนทั้งหลังเรียนและคะแนนวัดความคงทนในการเรียนรู้มาทดสอบหาค่าความแตกต่างของคะแนน โดยใช้ค่า *t - test* Dependent Samples ซึ่งได้ผลปรากฏ ดังต่อไปนี้

ตาราง 9 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างคะแนนหลังเรียนและคะแนนทดสอบความคงทนในการเรียนรู้โดยใช้ *t-test* Dependent Samples ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือ

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (<i>n</i>)	คะแนนสอบหลังเรียน T_1		คะแนนสอบความคงทน T_2		Sig. (2 tailed)	<i>t</i>
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
24	20.54	3.18	20.41	3.41	.430	.671

จากตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้ *t-test* Dependent Samples ผลปรากฏว่า มีค่า *t* เท่ากับ .671 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ความคงทนในการเรียนรู้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกับผลสัมฤทธิ์หลังเรียน โดยนักเรียนมีคะแนนสอบหลังเรียนเฉลี่ย 20.54 คะแนน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.18) และมีคะแนนความคงทนในการเรียนรู้เฉลี่ย 20.41 คะแนน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.41)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลของการใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยขอเสนอการสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ
 - 6.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้
 - 6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. เพื่อศึกษาความคงทนในความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีคะแนนเฉลี่ยความคงทนในการเรียนรู้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษกับคะแนนเฉลี่ย หลังเรียนไม่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ในเขตตำบลบ้านยาง อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ซึ่งกำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 5 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 110 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม ตำบลบ้านยาง อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามุขมนตรีเขต 1 ซึ่งกำลังเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ที่สุ่มแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) ได้ 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 24 คน

เครื่องมือในการวิจัย

1. แผนการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 8 แผน แผนละ 3 คาบ คาบละ 60 นาที โดยแต่ละแผนการสอน ซึ่งจะประกอบไปด้วยกลวิธีการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ
2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น
3. แบบทดสอบวัดความคงทนในการเรียนรู้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัย ได้สร้างขึ้น ซึ่งได้จากการนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษฉบับ เดิมมาสลับข้อและตัวเลือกของแบบทดสอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจใน การอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นี้ เป็นการ วิจัยแบบ One Group Pretest - Posttest Design โดยผู้วิจัย ได้แบ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 3 ระยะ ตามขั้นตอนดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง

ในระยะที่ 1 ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 24 คน ทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ในวันที่ 13 ธันวาคม 2549 แล้วนำมาตรวจให้คะแนนบันทึกคะแนนไว้เพื่อเป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

ระยะที่ 2 ระยะทดลอง

ในระยะที่ 2 ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยได้ดำเนินการจัดการจัดการเรียนรู้ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำการปฐมนิเทศนักเรียนในวันที่ 18 ธันวาคม 2549 เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอน โดยใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือและเพื่อให้นักเรียน ได้ทราบถึงหลักการ แนวคิด ตลอดจนวัตถุประสงค์ของการเรียนแบบร่วมมือ ขณะดำเนินการจัดการเรียนการสอน นักเรียนให้ความสนใจและให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมเป็นอย่างดี และเมื่อนักเรียนได้เริ่มใช้กระบวนการและแนวคิดต่าง ๆ ของกลวิธีการเรียนแบบร่วมมือที่ได้เรียนรู้และนำมาใช้กับบทอ่านภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 6 กลุ่ม แล้วนำบทอ่านภาษาอังกฤษที่เตรียมไว้ให้แล้วแจกให้แต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหา นักเรียนแต่ละกลุ่มปรึกษากันภายในกลุ่มเกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้รับผิดชอบ แล้วดำเนินการตามใบงานที่ได้ ซึ่งในใบงานที่ได้ก็จะมีกิจกรรมย่อยคือ ให้นักเรียน และสมาชิกภายในกลุ่มอภิปรายเกี่ยวกับบทอ่านของกลุ่มตนเอง เมื่อแต่ละกลุ่มพิจารณาเกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้รับผิดชอบเรียบร้อยแล้ว นักเรียนในแต่ละกลุ่มลงมือทำแบบฝึกหัดช่วยกัน เมื่อดำเนินการตามใบงานเสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้มอบหมายให้แต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยให้เพื่อนแต่ละกลุ่มแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่นำเสนอในแต่ละกลุ่มหน้าชั้นเรียน หลังจากนั้นผู้วิจัยและนักเรียนได้ช่วยกันตรวจแบบฝึกหัดตามใบงาน พร้อมรวมคะแนน ผู้วิจัยชี้แจงเกี่ยวกับเกณฑ์การให้คะแนนของกลุ่มที่จะได้รางวัล โดยกลุ่มใดได้คะแนนรวมสูงสุดจะได้เป็น Super Team ส่วนรองลงมาจะได้เป็น Great Team และ Good Team ตามลำดับ คะแนนที่ได้รายบุคคลในการสอบย่อย (Formative Test) ในแต่ละแผนเป็นคะแนนฐานของนักเรียนแต่ละบุคคลไม่เกี่ยวกับคะแนนกลุ่มซึ่งจะนำไปพิจารณาในการจัดกลุ่มในการดำเนินการจัดการเรียนแบบร่วมมือในครั้งต่อไป

2. ดำเนินการทดลองสอนทุกแผนการจัดการเรียนรู้ (8 แผน) ในระหว่างวันที่ 25 ธันวาคม 2549 ถึงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2550 ตามตาราง 10 ดังนี้

ตาราง 10 ตารางการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549

แผนที่	วัน เดือน ปี	เวลา	หมายเหตุ
1	วันจันทร์ที่ 25 ธันวาคม 2549	09.00 น. – 10.00 น.	จัดตามเวลาของ ตารางการจัดกิจกรรม การเรียนรู้วิชา ภาษาอังกฤษที่ทาง โรงเรียนกำหนด
	วันอังคารที่ 26 ธันวาคม 2549	09.00 น. – 10.00 น.	
	วันพุธที่ 27 ธันวาคม 2549	13.00 น. – 14.00 น.	
2	วันจันทร์ที่ 8 มกราคม 2550	09.00 น. – 10.00 น.	จัดตามเวลาของ ตารางการจัดกิจกรรม การเรียนรู้วิชา ภาษาอังกฤษที่ทาง โรงเรียนกำหนด
	วันอังคารที่ 9 มกราคม 2550	09.00 น. – 10.00 น.	
	วันพุธที่ 10 มกราคม 2550	13.00 น. – 14.00 น.	
3	วันจันทร์ที่ 15 มกราคม 2550	09.00 น. – 10.00 น.	จัดตามเวลาของ ตารางการจัดกิจกรรม การเรียนรู้วิชา ภาษาอังกฤษที่ทาง โรงเรียนกำหนด
	วันอังคารที่ 16 มกราคม 2550	09.00 น. – 10.00 น.	
	วันพุธที่ 17 มกราคม 2550	13.00 น. – 14.00 น.	
4	วันจันทร์ที่ 22 มกราคม 2550	09.00 น. – 10.00 น.	จัดตามเวลาของ ตารางการจัดกิจกรรม การเรียนรู้วิชา ภาษาอังกฤษที่ทาง โรงเรียนกำหนด
	วันอังคารที่ 23 มกราคม 2550	09.00 น. – 10.00 น.	
	วันพุธที่ 24 มกราคม 2550	13.00 น. – 14.00 น.	
5	วันจันทร์ที่ 29 มกราคม 2550	09.00 น. – 10.00 น.	จัดตามเวลาของ ตารางการจัดกิจกรรม การเรียนรู้วิชา ภาษาอังกฤษที่ทาง โรงเรียนกำหนด
	วันอังคารที่ 30 มกราคม 2550	09.00 น. – 10.00 น.	
	วันพุธที่ 31 มกราคม 2550	13.00 น. – 14.00 น.	
6	วันจันทร์ที่ 5 กุมภาพันธ์ 2550	09.00 น. – 10.00 น.	จัดตามเวลาของ ตารางการจัดกิจกรรม การเรียนรู้วิชา ภาษาอังกฤษที่ทาง โรงเรียนกำหนด
	วันอังคารที่ 6 กุมภาพันธ์ 2550	09.00 น. – 10.00 น.	
	วันพุธที่ 7 กุมภาพันธ์ 2550	13.00 น. – 14.00 น.	
7	วันจันทร์ที่ 12 กุมภาพันธ์ 2550	09.00 น. – 10.00 น.	จัดตามเวลาของ ตารางการจัดกิจกรรม การเรียนรู้วิชา ภาษาอังกฤษที่ทาง โรงเรียนกำหนด
	วันอังคารที่ 13 กุมภาพันธ์ 2550	09.00 น. – 10.00 น.	
	วันพุธที่ 14 กุมภาพันธ์ 2550	13.00 น. – 14.00 น.	

ตาราง 10 (ต่อ)

แผนที่	วัน เดือน ปี	เวลา	หมายเหตุ
8	วันจันทร์ที่ 19 กุมภาพันธ์ 2550 วันอังคารที่ 20 กุมภาพันธ์ 2550 วันพุธที่ 21 กุมภาพันธ์ 2550 วันพฤหัสบดีที่ 22 กุมภาพันธ์ 2550	09.00 น. – 10.00 น. 09.00 น. – 10.00 น. 13.00 น. – 14.00 น. 15.00 น. – 16.00 น.	ทดสอบหลังเรียน

ระยะที่ 3 หลังการทดลอง

ในระยะที่ 3 หลังจากสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยดำเนินการทดสอบเองในทุกครั้ง ซึ่งข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่านมีจำนวนทั้งหมด 30 ข้อ ในการทดสอบครั้งนี้ ได้กำหนดขึ้นในวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2550 เวลา 15.00 น. – 16.00 น.

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน หลังจากนักเรียนได้ทำการสอบหลังเรียนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยได้นำผลการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการเปรียบเทียบคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือ

4. หลังจากการทดสอบหลังเรียนแล้ว ผู้วิจัยได้ทิ้งระยะเวลาไว้ 14 วัน เพื่อทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ตามแนวทางของนูนอลลี (Nunnally, 1998 : 35) โดยได้ทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ในวันที่ 8 มีนาคม 2550

จากการดำเนินการวิจัยที่กล่าวมา ผู้วิจัยขอเสนอตารางปฏิบัติงานในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามตาราง 11 ดังนี้

ตาราง 11 ตารางแสดงการปฏิบัติงานในการเก็บรวบรวมข้อมูลของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัย	แหล่งข้อมูล	ระยะเวลา
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน	นักเรียน	ก่อนทดลอง
กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือ	นักเรียน	ทุกชั่วโมงสอน
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียน	นักเรียน	หลังทดสอบ
แบบทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ความเข้าใจใน การอ่านภาษาอังกฤษ	นักเรียน	ทั้งระยะเวลาไว้ 14 วัน สิ้นสุดการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยผลของการใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

การวิจัยผลของการใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม ตำบลบ้านยาง อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 24 คน จำแนกเป็นเพศชาย 12 คนและเพศหญิง 12 คน ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษและรูปแบบการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 3 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง ใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 24 ชั่วโมง โดยเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 6 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ผลการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน โดยรวมได้คะแนนเฉลี่ย 8.83 คะแนน เมื่อจำแนกเป็นรายบุคคลมีนักเรียนได้คะแนนสูงสุด คือ 16 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 53.33) จำนวน 1 คน ได้คะแนนต่ำสุด 5 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 16.67) จำนวน 1 คน และมีนักเรียนได้คะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 4.16)

2. ผลการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน โดยรวมได้คะแนนเฉลี่ย 20.54 คะแนน เมื่อจำแนกเป็นรายบุคคลมีนักเรียนได้คะแนนสูงสุด 26 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 86.67) จำนวน 1 คน ได้คะแนนต่ำสุด 10 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 33.33) จำนวน 1 คน และมีนักเรียนได้คะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 จำนวน 23 คน (คิดเป็นร้อยละ 95.83)

3. ผลการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม ที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยรวมได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด คะแนนต่ำสุด และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์สูงกว่าก่อนเรียน ได้คะแนนจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียนได้คะแนนทดสอบหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน 23 คน (คิดเป็นร้อยละ 95.83) มีคะแนนสอบก่อนเรียนสูงกว่าคะแนนสอบหลังเรียนจำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 4.16) มีผลต่างของคะแนนสูงสุด คือ 10 คะแนน และมีผลต่างของคะแนนต่ำสุด คือ 5 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 16.67)

4. ผลการศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนวัดหนองกระทุ่มผลปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 20.41 โดยมีนักเรียนได้คะแนนสูงสุด คือ 27 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 90.00) จำนวน 1 คน นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำสุด คือ 9 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 30.00) จำนวน 1 คน มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 จำนวน 23 คน (คิดเป็นร้อยละ 95.83 ของนักเรียนทั้งหมด)

5. ผลการเปรียบเทียบผลการทดสอบหลังเรียนและการทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม ที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยรวมได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด คะแนนต่ำสุด และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์สูงกว่าก่อนเรียน ได้คะแนนจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนการทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ .12 คะแนน เมื่อนำมาทดสอบสมมติฐาน ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียนได้

คะแนนทดสอบหลังเรียนมากกว่าคะแนนทดสอบความคงทน 8 คน (คิดเป็นร้อยละ 33.33) มีคะแนนสอบความคงทนสูงกว่าคะแนนสอบหลังเรียนจำนวน 7 คน (คิดเป็นร้อยละ 29.16) มีผลต่างของคะแนนสูงสุด คือ 1 คะแนน และมีผลต่างของคะแนนต่ำสุด คือ 1 คะแนน

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม ตำบลบ้านยาง อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ซึ่งมีผลการศึกษาค้นคว้าอภิปรายได้ดังนี้

1. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากที่ได้รับ การสอนด้วยกลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่แสดงให้เห็นว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการที่เหมาะสมซึ่งสามารถช่วยให้นักเรียนมีทักษะความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 การใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกิจกรรมที่ทำเป็นกลุ่ม ซึ่งการเรียนเป็นกลุ่มนั้นมีการแบ่งกลุ่มโดยให้มีทั้งกลุ่มที่มีทั้งเด็กเก่ง ปานกลางและอ่อนอยู่ด้วยกัน และในกลุ่มก็จะมีจุดมุ่งหมายอันเดียวกัน ทำให้ภายในกลุ่มช่วยกันเพื่อที่จะให้กลุ่มของตนก้าวไปถึงจุดหมาย คนเก่งก็พยายามที่จะช่วยเหลือคนที่อ่อน ทำให้เกิดการเสริมแรงหรือการกระตุ้นภายในกลุ่ม เกิดบรรยากาศในการเรียนรู้เป็นไปแบบเป็นกันเอง ซึ่งทำให้นักเรียนมีความมั่นใจและตระหนักในคุณค่าของตนเอง มีความตั้งใจและมุ่งมั่นที่จะทำให้ทีมของตนเองนั้นประสบผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ จอนสัน และจอนสัน (Johnson and Johnson. 1985, Cited in Woolfolk. 1995 : 375) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยกระตุ้นการเรียนการสอน ซึ่งมีผลทำให้เกิดบรรยากาศในการเรียน ผู้เรียนเกิดความภูมิใจที่ได้รับความรู้ พัฒนาทักษะการคิด ผู้เรียนมีการประสานความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน สอดคล้องกับ จันทิพา สุริยนต์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้สรุปไว้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานมีความรู้สึกภูมิใจและมั่นใจในตนเอง มีทักษะในการช่วยเหลือกันและเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

1.2 นักเรียนได้พัฒนาทักษะทั้งอ่านและเขียนไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งทำให้นักเรียนมองเห็นโครงสร้างของการใช้ภาษาและเข้าใจในบทอ่านมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นกระบวนการกลุ่มยังช่วยให้นักเรียนได้ลองผิด ลองถูก มีการเสนอแนะการอภิปรายภายในกลุ่ม เกี่ยวกับความหมายของคำ ประโยค บริบทหรือแม้กระทั่งการสื่อความหมายโดยการเขียน จากการพัฒนาดังกล่าวทำให้นักเรียนนั้นมีความรู้เพิ่มขึ้นและมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น

1.3 การใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือเป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เพราะในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น นักเรียนเป็นผู้ที่สืบค้นหาข้อมูล โดยการอภิปราย เสนอแนะ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่มเพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ใน บทอ่านด้วยตัวของนักเรียนเอง ทั้งในการเริ่มต้นการอ่าน ขณะอ่านและหลังอ่าน ทำให้กิจกรรม การอ่านมีความหมาย โดยเริ่มกระบวนการจากตัวนักเรียนเองและจบกระบวนการอ่านโดยนักเรียน เองเช่นกัน

1.4 กลวิธีการอ่านช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะที่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง ของตนเอง เนื่องจากการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือเป็นการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งมี สมาชิกที่หลากหลายและกฎเกณฑ์ธรรมชาติในการทำงานเป็นกลุ่ม ดังเช่น ต้องให้ความไว้วางใจ สมาชิกกลุ่ม หลักการอยู่ร่วมกัน ความเสมอภาคของสมาชิกภายในกลุ่ม การยอมรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่น การให้อภัย การยกย่องชมเชยและให้กำลังใจ ฯลฯ ซึ่งทักษะเหล่านี้ล้วนเป็นทักษะที่ทำให้ นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง ซึ่งจะทำให้นักเรียนอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ตามที่ มาตรฐานการศึกษาชาติและมาตรฐานการศึกษาสถานศึกษาได้กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของพุทซ์ (Putz, 1997 : Abstract) โฮลกูอิน (Holguin, 1997 : Abstract) และ ศรีนิยา จัฒติยะ (2544 : บทคัดย่อ) สรุปได้ว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวกลวิธีการอ่านแบบร่วมมือจะมีทักษะทาง สังคมสูง โดยนักเรียนจะมีความเชื่อมั่น มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น อภิปรายข้อโต้แย้งและเสนอแนะต่าง ๆ

2. ใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือช่วยให้นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ หลังจาก ผู้วิจัยได้ใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือในการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่าการใช้กลวิธี การเรียนแบบร่วมมือทำให้เกิดบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดี และมีการช่วยเหลือภายในกลุ่ม เกิดเจต คติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ยังเป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะสนุกสนานจากการแข่งขันและการเสริมแรงโดย การให้รางวัลสำหรับทีมเก่งและรองลงมา ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความประทับใจและเกิดบรรยากาศที่ ผ่อนคลายในชั้นเรียน ในกระบวนการสอนการอ่านแบบร่วมมือในการเรียนรู้อย่างทำให้นักเรียน สามารถที่จะเก็บความรู้ไว้จากการที่นักเรียนได้ทบทวนความรู้เกี่ยวกับบทอ่าน ไม่ว่าจะเป็น การอภิปรายก่อนอ่าน การขอความคิดเห็นจากสมาชิกที่เกี่ยวกับบทอ่านในขณะที่อ่านและการ อภิปรายหลังบทอ่าน การทำแบบฝึกที่เป็นแบบฝึกทดสอบย่อยและทดสอบท้ายบท การทบทวนโดย วิธีต่าง ๆ เหล่านี้ช่วยให้นักเรียนเกิดความจำในระยะยาว นอกจากนี้กระบวนการอ่านโดยกลวิธี การอ่านแบบร่วมมือยังทำให้นักเรียนสามารถสังเคราะห์ความจำในรูปแบบใหม่ของตนเอง ซึ่ง สอดคล้องกับ วฐู ชุกติพิบูล (2542 : 297-300) ซึ่งได้กล่าวถึงความจำลักษณะนี้ว่าการบูรณาการ

ความจำใหม่หรือการสร้างเรื่องใหม่ (Reintegration or Reconstruction) โดยจะไม่มีความจำอย่างชัดเจนทั้งหมด แต่จะมีการปรับปรุงหรือบูรณาการสิ่งต่าง ๆ ในการจำใหม่ให้อยู่ในทัศนะของตนเอง โดยผู้วิจัยสังเกตจากการพูดคุย การเสนอแนะข้อคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับบทอ่าน ซึ่งผู้เรียนจะมีทัศนะเกี่ยวกับบทอ่านในรายละเอียดแตกต่างกันออกไป แต่ยังคงมีความสอดคล้องในความหมายโดยรวม จากเหตุผลดังที่กล่าวมาทั้งหมดเกี่ยวกับบรรยากาศในการใช้กระบวนการกลุ่ม หลักการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การทบทวนซ้ำในกระบวนการอ่านและการบูรณาการความจำที่นักเรียนสังเคราะห์ขึ้นมาใหม่ทำให้นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้และเกิดความจำในเนื้อหาในระยะที่ยาวขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ในการใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือ ผู้สอนควรจัดลำดับเนื้อหาสำหรับการนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยควรเรียงลำดับจากเนื้อหาที่ง่าย ไปจนเนื้อหาที่ยากขึ้น และบทอ่านที่นำไปใช้ ควรเป็นบทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เรื่องราวใกล้ตัวหรือเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน เช่น เรื่องเกี่ยวกับสัตว์ สถานที่ต่าง ๆ ที่อยู่ในห้องเรียนของนักเรียนเอง เป็นต้น
2. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคกลวิธีการเรียนแบบร่วมมือเป็นกิจกรรมกลุ่ม ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นกระบวนการใหม่สำหรับนักเรียนและผู้สอน ดังนั้นผู้สอนควรทำความเข้าใจในกระบวนการดังกล่าวให้ถ่องแท้ก่อนนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ส่วนนักเรียนในช่วงแรก ๆ การแบ่งกลุ่มจะเกิดความวุ่นวายเพราะนักเรียนยังไม่คุ้นเคยและยังไม่เข้าใจขั้นตอนการจัดกิจกรรม ดังนั้นแผนปฐมนิเทศถือเป็นสิ่งสำคัญในการจัดกระบวนการดังกล่าวและให้ผู้สอนมีความอดทนในการจัดกิจกรรมในช่วงแรก ๆ
3. ในการให้การเสริมแรงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคกลวิธีการเรียนแบบร่วมมือ ครูควรมีการวางแผนในการเสริมแรงให้รัดกุม เพราะเนื่องจากการแข่งขันเกิดขึ้น การตั้งกฎกติกาในการประเมินความสามารถของแต่ละกลุ่ม โดยให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมก็เป็นทางออกที่ดี เพราะทุกคนจะเคารพกติกาที่ตนเองตั้งขึ้นและยอมรับผลลัพธ์ที่ได้จากการแข่งขัน สำหรับที่ไม่ได้รางวัลจากการแข่งขัน ครูควรกระตุ้นให้เกิดกำลังใจและให้สมาชิกในกลุ่มได้อภิปรายถึงสาเหตุ ข้อบกพร่องของกลุ่มตนเองเพื่อที่จะนำไปพัฒนาระบบการทำงานกลุ่มในคราวต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยการใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือในทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ในวิชาภาษาอังกฤษ เพราะผู้วิจัยเห็นว่ารูปแบบในการจัดกิจกรรมเกื้อหนุนในการจัดกิจกรรมเชิงบูรณาการ เนื่องจากรูปแบบในการจัดกิจกรรมเปิดให้ครูผู้สอนหรือผู้วิจัยสามารถดำเนินกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ หลากหลายทักษะ และหลากหลายแขนงวิชา

2. ควรมีการวิจัยการใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือกับทักษะการเขียน เนื่องจากในการดำเนินการวิจัยการใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือนั้น ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่านักเรียนสามารถเข้าใจโครงสร้างของระบบการเขียนจากการอ่าน และยังทำให้ผู้เรียนเกิดการสังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากบทอ่าน โดยแสดงผ่านรูปแบบการเขียนของตนเอง ตามภาษาที่นักเรียนเองเข้าใจ จะทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้จากบทอ่านมาใช้ได้ในชีวิตจริง

3. ในการนำกลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยควรเลือกบทอ่านที่ไม่ซับซ้อนและยาวมากนัก ตามพื้นฐานและความรู้เดิมของนักเรียน เพราะจะทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษในอนาคตต่อไป ควรนำเนื้อหาที่ได้มาจัดเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก และควรบอกจุดประสงค์ในการเรียนแต่ละเนื้อหาให้ชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

4. ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับทักษะทางสังคมของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ โดยทั้งนี้ทักษะกลุ่มเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และในสังคมของประชาธิปไตยนั้นถือว่ากระบวนการกลุ่มเป็นทักษะขั้นสูงที่สามารถจะอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามหลักและกระบวนการของระบอบประชาธิปไตย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกรัตน์ ศรีวิจิตร. (2531). การเปรียบเทียบความเข้าใจ และแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีการอ่าน ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารกับการสอนอ่านตามคู่มือครู. ปรินญาณีพันธ์ ศศ.ม.(หลักสูตรและการสอน).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- กมลรัตน์ หล้าสูงงษ์. (2538). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศรีเคษา.
- กรมวิชาการ. (2539). หลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539. กรุงเทพฯ : กุรุสภาลาดพร้าว
- (2544 ก.). การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ : กุรุสภาลาดพร้าว
- (2544 ข.). คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : กุรุสภาลาดพร้าว
- (ม.ป.ป). พฤติกรรมที่สังเกตได้ด้านความรู้ความคิด. หน่วยศึกษานิเทศน์ กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- (2544 ก.). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544. กรุงเทพฯ : องค์การการค้ารับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กาญจนา ไชยพันธุ์. (2542, มีนาคม) “การนำเอาทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้นิยมมาใช้ในการสอน,” วารสารวิชาการ. 2(3) : 34.
- กุลเชษฐ สุทธิดี. (2544). การใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือที่เน้นการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน. การวิจัยอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทาลัยมหาสารคาม. อัดสำเนา.
- ขวัญหทัย สมัครคุณ. (2540). ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและความคงทนในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. จุฬาลงกรณ์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 25
- กฤษณ์ ภิรมย์รักษ์. (2541, มิถุนายน). “ทำอย่างไรให้ลูกศิษย์รักเป็นนักอ่าน,” วารสารวิชาการ. ปีที่ 1(6) : 65-68.
- โครงการส่งเสริมการอ่าน. (2543). บริษัท ซี.พี เซเวนอีเลฟเว่น จำกัด มหาชน. กรุงเทพฯ : ไฮ-ควอนมัลติมีเดีย.

- จงกลณี ชูพงษ์. (2536). ผลของการใช้โดยวี เอส เอ ดี ที่มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ และ การให้ความร่วมมือของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตร และการสอน). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. อุดลำนานา.
- จเด็จ ทศนวงษา. (2545). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องการคูณ และการหารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. อุดลำนานา.
- จันทน์ อินทรสุตร. (2545, กุมภาพันธ์). "การสอนแบบเรียนรู้ร่วมกัน," เพชรบุรีวิทยาลัย. ปีที่ 3(1) : 59.
- จันทรา คันดิพงษ์นุรักษ์. "(2543, ธันวาคม). การจัดการเรียนแบบร่วมมือ," วารสารวิชาการ. ปีที่ 3 (12) : 12.
- จันทิพา สุริยงค์. (2545). การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องอัตราส่วนและร้อยละ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือกันของนักเรียนโรงเรียนโพนแพง พัทธาคม อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
- จิราภา ฉันทานนท์. (2541). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จิราภา เค็งไครร์คน. (2544). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ชวาล แพร่รัตกุล. (2531). เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- ชุติมา สัจจามันท์. (2527). "จะปรับปรุงการอ่านได้อย่างไร". วิทยาจารย์. 8 (12) : 10 – 14
- ชัยพร วิชชาบุช. (2520). ความจำมนุษย์. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- (2525). มุอสารจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เดือนใจ ดันงามตรง. (2534). ภาษาอังกฤษ : กลวิธีการอ่านและการสอน. วารสารการอ่าน. (1) : 7.
- ทรงพร อิศโรชกุล. (2529). แนวความคิดเกี่ยวกับการสอนอ่าน. ภาษาปริทัศน์. 7(2) : 38 – 41.
- ทศนา แคมมณี. (2545). กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : นิชันแอดเวอร์ไทซิ่งกรุ๊ป.
- นิตยา เศษเส. (2540). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อจับใจความ และความ คงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนแบบ กลุ่ม เพื่อนช่วยเพื่อน และการสอนแบบปรกติ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. อุดลำนานา.

- นิรนุช สุวรรณมัย. (2542). ความคิดเห็นของครูศิลปศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมด้วยยุทธวิธี 4 ดาว ในโครงการส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนในโรงเรียนกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. จุฬาลงกรณ์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัคราณา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประสาธ อิศรปริศา. (2524). จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด.
- พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. (2524). กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด.
- พรรณศรี ปทุมสิริ. (2541). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. จุฬาลงกรณ์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัคราณา.
- พวงพยอม แก้วเขียว. (2542). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนการเรียนรู้และเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนเพื่อการสื่อสารและการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา. การวิจัยอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. อัคราณา.
- พิชัย จันทร์พร้อม. (2542). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนธาตุศรีนคร จังหวัดสุรินทร์ที่สอนโดยใช้แผนผังมโนคติกับการสอนตามคู่มือครูของ สสวท. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สุโขทัยธรรมมาธิราช : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. อัคราณา.
- เพ็ญศรี รังสิยากุล. (2528). การอ่านภาษาอังกฤษ 1. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2539). "รูปแบบการวิจัย" ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย. กรุงเทพฯ : อักษรพัฒนา.
- ภิญโญ คล้ายบวร. (2542). หลักการวิเคราะห์และเทคนิคการอ่าน. กรุงเทพฯ : ธีรพงษ์การพิมพ์.
- ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2540). จิตวิทยาทั่วไป. เชียงใหม่ : โครงการตำรามหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาศึกษาศาสตร์. (2527). เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 5 การอ่าน. กรุงเทพฯ : การพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- รัตนา เจียมทอง. (2540). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบ
ร่วมมือประกอบการสอนแบบ TEAM-GAMES-TOURNAMENT กับการสอนตาม
คู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. ประสานมิตร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสาน
มิตร. อุดลำนานา.
- รุจิรี ภู่อาระ. (2545). การพัฒนาหลักสูตร : ตามแนวปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : บั๊ก พอยท์.
- เรวัตติ หิรัญ. (2540). สอนอย่างไรเด็กจึงจะอ่านภาษาอังกฤษให้เข้าใจ. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วฐู ชุกติคุณ. (2542). จิตวิทยา. เพชรบุรี : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- วราชา ขุนทอง. (2529). การเปรียบเทียบความคงทนในการจำของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่
เรียนจากบทเรียน โปรแกรมร้อยกรอง และร้อยแก้ว. วิทยานิพนธ์ ศศ.บ.(โสตทัศน
ศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อุดลำนานา.
- วรุณี อุ่นบุญ. (2540). การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยเน้นการสอน
แบบร่วมมือกันเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น.
- วรรณารถ เตื่อนคำ. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยวิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) และการสอน
ตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วไลพร ฉายา. (2530). ผลของการสอน (Top – Level Structure) ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางกะปิ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (หลักสูตรและ
การสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อุดลำนานา.
- วิสาข์ จิตวิเศษ. (2537). การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร.
วารสารมิตรครู. (27): 43 – 45.
- วีณา สังข์ทองจีน. (2540). ระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อุดลำนานา.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2545). เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544. กรุงเทพฯ : พรินทวนกราฟฟิค จำกัด.

- ศรินษา ขัตติยะ. (2544). การใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สนอง อินตะคร. (2543). แผนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ. เขตการศึกษา 10 :
อุบลกิจออฟเซทการพิมพ์.
- สมนึก กัททิพขรณี. (2537). การวัดผลการศึกษา. ภาควิชาการวัดผลและการวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมนึก กัททิพขรณี และมนตรี อนันต์รักษ์. (ม.ป.ป). เอกสารประกอบวิชาการสร้างเครื่องมือในการวิจัย. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมุทร เข็มเขาวนิช. (2530). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชุม เฉลยทรัพย์. (2531). การส่งเสริมการอ่าน. ปทุมธานี : ม.ป.พ. : 14 – 15.
- สุชา จันทร์เอม. (2544). จิตวิทยาทั่วไปฉบับแก้ไขเพิ่มเติม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชจำกัด. พิมพ์ครั้งที่ 13.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2540). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2537). การสอนทักษะทางภาษา และวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมณฑา พรหมบุญ และคณะ. (2543. เมษายน). “การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ.” วารสารวิชาการ. ปีที่ 3 (4) : 10.
- สุมณฑา พรหมบุญ และอรพรรณ พรสีมา. (2540. กรกฎาคม-ตุลาคม). วารสารครูศาสตร์. 28-29.
- สุรพร ปากะคี. (2531). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน และการเรียนและการระลึกถึงสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ และการสอนตามคู่มือครู. ปรียญานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- สุลัดดา ลอยฟ้า. (2536). รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้. ขอนแก่น : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. อัดสำเนา.
- แสงทอง ดวงสุमित. (2545). การใช้ชุดสื่อประสมประกอบการสอนเรื่องสารเคมี กลุ่มประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การวิจัยอิสระ ศศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. อัดสำเนา.

- โสภี แสนบุญรัตน์. (2541). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และการสอนโดยคอมพิวเตอร์แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) และการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. อัดสำเนา.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2536). เอกสารคำสอน หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- เอนกกุล กวีแสง. (2522). จิตวิทยาการศึกษา. พิษณุโลก : วิทยาลัยการศึกษาพิษณุโลก.
- อังฉรา สุขกระโทก. (2543). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC). วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อังฉรา วงศ์โสธร. (2538). เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ สำหรับวัด และประเมินผลผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- Atkinson, R.C., & Shiffrin R.M. (1968). "Human Memory ; A Proposed System and Its Control Processes" *The Psychology of Learning and Motivation : Advanced in Research and Theory*. New York : Academic Press.
- Burmeister , L. (1974). *Reading Strategy for Second Teachers*. Massachusetts : Addison Wesley.
- Careen, K. A. (1998). *A Study of the Effect of Cooperative Learning Activities on the Aural Comprehension and Oral Proficiency of Grade 6 Core French Students*. n.d.
- Callahan, M., & Clark, J. (1982). *Teaching Factual Reading*. Report of the PSP Literacy Project Metropolitan East Region.
- Carrell, P. L., & Eisterhold J. C. (1983, December). "Schema Theory and ESL Reading Pedagogy". *TESOL Quaterly*. 17 : 289 – 298.
- Chen, Mei-Ling. (2004). *A Study of the effects of cooperative learning strategies on student achievement in English as a foreign language in a Taiwan College (China)*. Spalding : Spalding University

- Coady, J. (1979). "A Psycholinguistic Model of The ESL Reader" **Reading in Second Language**. Rowley, Massachusets : Newbury House.
- Cooper, J.D. and others. (1988). **To What and How of Reading**. 3rd ed. Engle Wood Cliffs: Prentice - Hall.
- Dechant, E. V. (1982). **Improving the Teaching of Reading**. 3rd ed. Engle Wood Cliffs : Prentice - Hall.
- Dubin, F. (1982, July). "What Every EFL – Teaching Should Know About Reading." **English Teaching Forum**. 3(7).
- Duran. R. M. & Pearse E. (2002). **On Track 2. Dynamic Reading**. Bangkok : Master group Management.
- Eskey. D. E. (1981). A Comparison Between Teacher – Centered and Peer – Centered Method of Creative Voice in Writing. **Dissertation Abstracts International**. 3537 –A.
- Finocchiaro, M. (1974. April). "The Functional – National Syllabus." **English Teaching Forum**. 17 (2) : 41 – 46 :April.
- Gilles.R.M. (1999). "Maintenace of cooperative and helping behaviors in reconstituted groups." **The Journal of Education Research**.92,Pp.26-32
- Goodman , K.S. (1971). **The Psychology of Second Language Learning**. Cambridge : Cambridge University Press.
- Goodman , K.S. and others. (1982). **Language and Literacy**. Edited by Frederick V. Gollasch. Boston : Routhedqe & Kegan Paul.
- Gray. W.S. (1984). **On Their Own In Reading**. Chicago : Foresman and company.
- Gregory ,R.J (1987). **Adult Intellectual Assessment**. Newton : allyn and Bacon Inc. Harris
- Gunter. M.A. and others. (1995). **Insturction : A Model Approach**. Boston : Allyn and Bacon.
- Harris, A. J. (2003. January). "Sclcting Appropriate Materials." **Cooperative Learning Research**. : 1.
- Harris, A. J., & Sipay E.R. (1979 A). **Adult Intellectual Assessment**. New York : Longman
- (1979 B). **How to Increase Reading Abillity : A Guide to Developmental and Remedial Methods**. London : Longman Group Ltd.

- Holguin, C. (1997). "A study of cooperative learning as an organizational design in the acquisition of English as a second language in a third grade bilingual classroom (Language acquisition)." **Dissertation Abstract International**. 58(2). p.366
- Johnson, D. Johnson, R. (1995). **Instruction : A Model Approach**. Boston : Allyn and Bacon.
- Krashen, S.D. (1982). **Principles and Practice in Second Language Acquisition**. Wheaton & Co.Ltd.
- Maheady, L. and others. (1994). **Peer – mediated instruction for high – risk students Teaching Reading to High – Risk Learner**. Masschusette : Allyn and Bacon.
- Millis, B.J., & Cottell Jr., P.G. (1998). **Cooperative learning for higher education faculty**. American Council on Education. Oryx Press.
- Muller, A. & Fleming, T. **Children's behavior, collaborative learning**. Canada : Queen's University, n.d.
- Mulryan, C. M. (1992. May-June). "Student Passivity During Cooperative Small Groups in Mathematics," **The Journal of Edupertise in Reading Comprehension**. New York : International Reading Association.
- Pearson, P.H. & Johnson, D. (1994). **Teaching Reading Comprehension**. New York : Holt Einchart and Winton.
- Putz, J. E. (1997). **Cooperative Learning in the College Communication Classroom**. n.d.
- Robinson, R., & Good, T.L. (1987). **Becoming an Effective Reading Teacher**. New York : Harper & Row, Publisers.
- Royce, A. W. (1993). **Development Reading Versatility**. U.S.A.
- Slavin, R. E. (2003. January). "Computer Supported Collaborative Learning." **Cooperative Learning Research**.
- Stahl, R. (1994). **Cooperative Learning in Social Studies**. Arizona : Wesley publishing Company.
- Tuck, P. (1997). **Small Group Lesson : The Recitation Revised**. U.S.A. : University of California.
- Widdowson, H.G. & Shaw, L. (1979). **Teaching Language as Communication**. London : Oxford University Press.

William, E. (1993). **Reading in the Language Classroom**. London : Mcmillian Publisher Ltd.,

10 – 13.

Woolfolk, A. E. (1995). **Instruction : A Model Approach**. Boston : Allyn and Bacon.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๑๕๔๕.๒๐/ว ๔๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นายธัญวิษณุ ไตรรัตน์

ด้วยนางสาวดวงจินดา เย็นจะบก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่องการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ซึ่งในการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร. สุเทียบละอองทอง เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอกความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการ ในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สงวน สหวงษ์)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ที่ ศร ๑๕๔๕.๒๐/ว ๔๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๕ เมษายน ๒๕๔๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นายชัชวาล คัมภีร์วัฒน์

ด้วยนางสาวสุจินดา เข็นจะบก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่องการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ซึ่งในการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร. สุเทียบ ละอองทอง เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการ ในขั้นขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สงวน สหวงษ์)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ที่ ศธ ๑๕๔๕.๒๐/ว ๔๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นายมงคลชัย สารรัมย์

ด้วยนางสาวดวงจินดา เย็นจะบก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำ
วิทยานิพนธ์เรื่องการ ใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ซึ่งในการทำวิทยานิพนธ์
ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร. สุเทียบ
ละอองทอง เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้
ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็น
ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้
ดำเนินการ ในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สงวน สหวงษ์)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๑๕๔๕.๒๐/ว ๘๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านสระเหล็ก

ด้วยนางสาวดวงจินดา เย็นจะบก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่องการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ซึ่งในการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร. สุเทียบ ละอองทอง เป็นประธานควบคุมการศึกษาค้นคว้า ในกรณีนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางสาวดวงจินดา เย็นจะบก ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการเข้าตัวจะประสานงานในรายละเอียดอีกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สงวน สหวงษ์)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ที่ ศธ ๑๕๔๕.๒๐/ว ๘๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ดำเนินการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม

ด้วยนางสาวดวงจินดา เข็นจะบก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่องการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ซึ่งในการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร.สุเทียภละอองทอง เป็นประธานควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการดำเนินการวิจัย โดยการใช้เครื่องมือในการวิจัยกับผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สงวน สหวงษ์)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ภาคผนวก ค

**แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ**

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
แผนการเรียนรู้ เรื่อง แผนปฐมนิเทศ
ระยะเวลา 2 คาบ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549

จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนสามารถทำงานเป็นทีมช่วยกัน เข้าใจขั้นตอนและวัตถุประสงค์ของการร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถบอกวัตถุประสงค์ของการร่วมมือกันเรียนรู้
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนของการร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสานได้
3. นักเรียนสามารถทำงานกลุ่มได้
4. นักเรียนสามารถบอกประโยชน์ของคะแนนฐานและนำคะแนนฐานของกลุ่มและตนเองมาคิดคำนวณคะแนนรางวัลได้

เนื้อหา

หลักการเรียน โดยวิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสานเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนรวมกลุ่มกันทำงาน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มอ่านเก่งและกลุ่มอ่านอ่อน สมาชิกในกลุ่มการอ่านจะถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ซึ่งมีทั้งคนอ่านเก่งและอ่านอ่อนคละกัน สมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยกันทำงานในกลุ่ม ออกความคิดเห็น ช่วยเหลือและปรึกษาหารือกัน โดยสมาชิกต้องคำนึงถึง 3 สิ่งดังนี้

1. รางวัลหรือเป้าหมายของกลุ่ม โดยผู้สอนจะตั้งเป้าหมายหรือรางวัลไว้ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ให้มากขึ้น พยายามพัฒนาการเรียนรู้ของคน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม โดยไม่ได้มีจุดมุ่งหวังเพียงรางวัลเพียงอย่างเดียว
2. ความหมายของแต่ละบุคคลในกลุ่ม ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนถึงแม้จะเป็นลักษณะกลุ่ม แต่มีขั้นตอนที่สามารถบอกถึงความสามารถของสมาชิกแต่ละคนว่ามากหรือน้อยเพียง โดยมีการวัดความสามารถของแต่ละคน แล้วนำมาคำนวณเป็นค่าเฉลี่ยของทั้งกลุ่ม เป้าหมายของกลุ่มจะประสบผลสำเร็จได้ จะต้องขึ้นอยู่กับความสามารถของทุกคนในกลุ่ม

3. สมาชิกทุกคนกลุ่มมีโอกาสช่วยให้กลุ่มประสบผลสำเร็จได้เท่าเทียมกัน ทั้งคนอ่านเก่งและอ่านอ่อน ดังนั้นความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่มจึงขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคนต้องร่วมกันรับผิดชอบในกิจกรรมที่ได้รับและช่วยเหลือกันเพื่อทำกิจกรรมนั้น ๆ ให้สำเร็จ

สื่อการเรียนรู้

1. ตารางการแบ่งกลุ่มนักเรียน (กลุ่มการอ่านและกลุ่มย่อย)
2. ตารางคะแนนฐานของนักเรียนในภาคเรียนที่ 2/2549
3. ตารางการคิดคะแนนความก้าวหน้า
4. ตารางการคิดคะแนนกลุ่มย่อย
5. บัตรกิจกรรมในกลุ่มย่อย

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 นำเสนอบทเรียนทั้งชั้น

1. ครูแจ้งจุดประสงค์ให้นักเรียนทราบ
2. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม นักเรียนในแต่ละกลุ่มจับคู่กันภายในกลุ่ม
3. ครูแจ้งรายชื่อนักเรียนและเพื่อนคู่ทีมในกลุ่มอ่าน โดยให้นักเรียนดูจากตารางแบ่งนักเรียนเข้ากลุ่มอ่าน ซึ่งการแบ่ง แบ่งตามความสามารถที่ใกล้เคียงกันของสมาชิกและเพื่อนคู่ทีมจะทำให้สะดวกและง่ายต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมการอ่านในบางกิจกรรม
4. ครูให้นักเรียนพิจารณารายชื่อสมาชิกในกลุ่มการอ่าน คะแนนฐานและกลุ่มที่สังกัดชี้แจง ให้นักเรียนทราบถึงกาแบ่งกลุ่มการอ่านออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ จำนวน 6 กลุ่ม คละกันตามความสามารถในการเรียน โดยดูจากคะแนนฐาน ซึ่งเป็นคะแนนจากผลการเรียนในภาคเรียนที่ 2/2549 ดังนั้นแต่ละกลุ่มย่อยจึงประกอบไปด้วยคนอ่านเก่งและอ่านอ่อน ทั้งนี้ทุกคนจะมีเพื่อนคู่ทีมเช่นเดียวกันกับกลุ่มอ่าน

5. ครูแจ้งคะแนนฐานของแต่ละคน โดยแต่ละกลุ่มย่อยจะมีคะแนนจากการสอบปลายภาคเรียนที่ 2 ที่ผ่านเป็นเกณฑ์ในการวัดความสามารถในการเรียนของแต่ละคน คะแนนของแต่ละคนเป็นความสามารถเฉพาะตัว คิดความก้าวหน้าโดยการเทียบจากคะแนนฐาน ดังตารางแสดงความก้าวหน้าและคะแนนของแต่ละคนจะนำมาหาค่าเฉลี่ยเพื่อกำหนดเป็นความสามารถของกลุ่ม และเพื่อการรับรางวัล โดยแต่ละครั้งของการทดสอบย่อยจะมีเกณฑ์ในการยอมรับว่าความสามารถของกลุ่มอยู่ในระดับใด ดังตารางการคิดคะแนนกลุ่มย่อย

6. นักเรียนแยกปฏิบัติกิจกรรมในกลุ่มย่อย

ขั้นที่ 2 ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มอ่าน/กลุ่มย่อย

1. นักเรียนแยกออกเป็นกลุ่มย่อยตามรายชื่อที่แบ่งไว้จากกลุ่มอ่าน จำนวน 6 กลุ่ม
2. แต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่ม ตั้งชื่อกลุ่มและปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรกิจกรรม
3. ครูให้แง่คิดในการเลือกหัวหน้ากลุ่ม การตั้งชื่อกลุ่มและการเลือกรางวัลหรือ

เป้าหมายในความสำเร็จของกลุ่ม

ขั้นที่ 3 ขั้นวัดผล

1. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปทบทวน
2. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปวัตถุประสงค์และหลักการของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การประเมินผล

สังเกตจากการร่วมกิจกรรม การตอบคำถามและการสัมภาษณ์ของนักเรียน

บันทึกผลหลังการสอน

1. ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไข

.....

.....

.....

.....

4. บันทึกผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(

ผู้อำนวยการ โรงเรียน

)

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

บัตรกิจกรรมกลุ่มย่อย

คำชี้แจง

ให้นักเรียนดำเนินกิจกรรมตามบัตรกิจกรรม โดยใช้เวลาในการดำเนินกิจกรรม 30 นาที

คำสั่ง

1. ให้นักเรียนเลือกหัวหน้ากลุ่มและตั้งชื่อกลุ่ม
2. กลุ่มของนักเรียนอยากได้สิ่งใดเป็นรางวัลจากการทดสอบ
3. ให้หัวหน้ากลุ่มอ่านข้อความต่อไปนี้ให้สมาชิกในกลุ่มฟัง

“ในการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ นั้น นักเรียนจะต้องรวมกลุ่มกันทำงานทำกิจกรรมตามที่ครูกำหนดให้ โดยทุกคนจะมีเพื่อนคู่ทีมเป็นที่ปรึกษา คู่ทีมจะทำงานร่วมกันให้ความช่วยเหลือกันปรึกษาหารือกัน ขอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน ถ้ามีสิ่งใดไม่เข้าใจให้ปรึกษาเพื่อนคู่ทีม และสมาชิกในกลุ่มก่อนที่จะปรึกษาครู ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนเกิดการพัฒนาทางด้านสติปัญญา สังคมและตระหนักในคุณค่าของตนเอง สมาชิกทุกคนจะต้องปฏิบัติตามกฎและกติกาของการเรียนอย่างเคร่งครัด”

4. เลือกตัวแทนกลุ่มในการนำเสนอข้อมูลของกลุ่มหน้าชั้น

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง **My Close Friends**
ระยะเวลา 3 คาบ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. ผู้เรียนเข้าใจบทสนทนา เรื่องสั้น ๆ เรื่องเล่าและนิทาน (มาตรฐาน ค 1.1.4)
2. ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียง กลุ่มคำและประโยคง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง (มาตรฐาน ค 1.1.2)
3. ผู้เรียนใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบายเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (มาตรฐาน ค 1.2.1)

จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนอ่านเนื้อหาแล้วสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านและสามารถเขียนถ่ายโอนข้อมูลและแลกเปลี่ยนข้อมูลของตนเองกับบุคคลอื่นได้

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถอ่านคำศัพท์ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถถาม/ตอบเกี่ยวกับการให้ข้อมูลของตนเองและเพื่อนในห้องได้
4. นักเรียนสามารถเขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองแล้วนำไปแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนในห้องได้
5. นักเรียนสามารถอ่านเนื้อเรื่องและทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้

เนื้อหาทางภาษา

1. Personal Identified :

1.1 My name's

1.2 I'm from

1.3 I like

2. like + ving :

- I like dancing.

- He/She likes singing.

3. Hobby : Cooking, fishing, reading, swimming, singing, dancing
4. Writing : writing from the story
5. Reading Comprehension

สื่อการเรียนรู้

1. Song : Hello!
2. ชุดกิจกรรม พร้อมเฉลย
3. Information Card
4. Personal Information Activities : Hadfield J. & C. (2001). Oxford Basics : Simple Speaking Activities. 4th ed. Oxford University Press. (p. 20, 40)
5. Reading Paper : My Close Friend

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 นำเสนอบทเรียนทั้งชั้น

1. ครูทักทายนักเรียนและกระตุ้นชั้นเรียน โดยพานักเรียนร้องเพลง Hello!
2. ครูสุ่มนักเรียนแล้วถามเกี่ยวกับข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียน เพื่อสำรวจพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่จะนำเสนอ โดยใช้ประโยคดังนี้

T : Good morning. What's your name?

S1 : My name's

T : Where are you from?

S2 : Umh.....

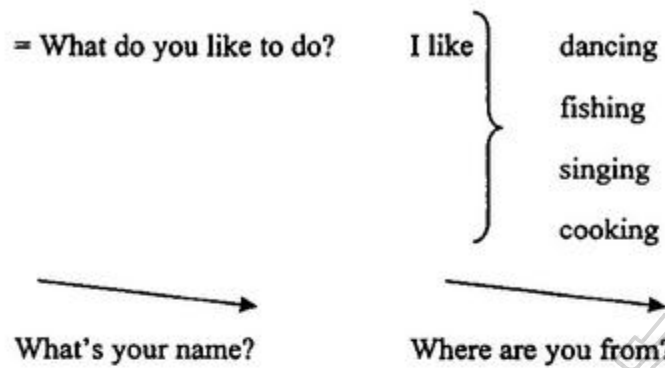
T : What do you like to do in your free time?

S3 : Umh.....

3. ครูนำเสนอประโยคถาม/ตอบเกี่ยวกับข้อมูลดังกล่าว พร้อมยกตัวอย่างประกอบ
ฝึกนักเรียนออกเสียง (Falling Intonation)

= What's your name? My name's

= Where are you from? I'm from

4. ครูให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์พร้อมให้นักเรียนเอาความหมาย

fish	/	/	means
cook	/	/	means
read	/	/	means
swim	/	/	means
sing	/	/	means
dance	/	/	means

5. ครูฝึกให้นักเรียนแต่งประโยคโดยใช้รูปแบบการใช้ like + V+ing

- Dance = I like dancing.
 Swim = I like swimming.
 Read = He/She likes reading.
 Fish = He/She likes fishing.

ขั้นที่ 2 ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มอ่าน/กลุ่มย่อย

1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 ทีม แบ่งเป็นทีม A และ ทีม B (ตามที่จัดไว้แล้ว)

ให้นักเรียนตั้งแถวและยืนสลับกันระหว่างทีม A และ ทีม B ดังรูปภาพ (Personal Information Activities)

A	B	A	B	A	B
A	B	A	B	A	B
A	B	A	B	A	B
A	B	A	B	A	B
A	B	A	B	A	B

2. ครูแจกบัตรข้อมูล (Information Card) ให้กับนักเรียนทุกคน และให้นักเรียนทีม A จับคู่กับนักเรียนทีม B แล้วแลกเปลี่ยนซักถามข้อมูลเพื่อเติมในบัตรข้อมูล

Name

Address

Hobby

S(A) : What's your name?

B(B) : My name's

Etc.

3. เมื่อดำเนินกิจกรรมเสร็จสิ้นแล้วครูเก็บบัตรข้อมูลทุกคนไว้เพื่อใช้ในกิจกรรมกลุ่มย่อยต่อไป

4. ครูให้นักเรียนเข้ากลุ่มย่อยตามรายชื่อที่จัดไว้แล้วจากกลุ่มอ่าน

5. หัวหน้ากลุ่มรับของกิจกรรมจากครูและปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มย่อยตามที่ระบุใน

บัตรกิจกรรม

6. ครูให้นักเรียนที่เป็นคู่ทีมตรวจสอบความถูกต้องในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละกิจกรรมพร้อมลงชื่อกำกับไว้ในแบบประเมินผลการปฏิบัติและเน้นให้มีความซื่อสัตย์และช่วยเหลือกันอย่างเต็มที่

7. นักเรียนในแต่ละทีมทำกิจกรรมตามชุดกิจกรรมที่กำหนดให้ ครูจับเวลาตามที่กำหนดไว้ในของกิจกรรม

ขั้นที่ 3 ขั้นวัดผล

1. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน

2. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

การประเมินผล

1. การสังเกตการณ์ร่วมกิจกรรมกลุ่มของนักเรียน

2. ตรวจสอบผลงานของกลุ่มจากการปฏิบัติตามชุดกิจกรรม

บันทึกผลหลังการสอน**1. ผลการเรียนรู้**

.....

.....

.....

2. ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไข

.....

.....

.....

4. บันทึกผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(

ผู้อำนวยการ โรงเรียน

)

Hello! Song

Hello Hello Hello Hello and how are you?

I'm glade to be with you. And you? And you? And you?

La La La La La La La La La La La La

(Repeat)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

ชุดกิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง

1. ให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มจับคู่กับเพื่อนคู่ทีม ปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนดให้เสร็จภายใน 30 นาที
2. กิจกรรมในครั้งนี้มีทั้งหมด 3 กิจกรรม ให้นักเรียนปฏิบัติให้ครบทุกกิจกรรม โดยเริ่มจากกิจกรรมที่ 1 กิจกรรมที่ 2 และกิจกรรมที่ 3 ตามลำดับ
3. เมื่อปฏิบัติครบทุกกิจกรรมแล้ว หัวหน้าทีมให้สมาชิกเปลี่ยนกันตรวจเป็นคู่ทีม โดยคู่คำตอบจากบัตรเฉลย แล้วลงชื่อไว้ในแบบประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม
4. ให้หัวหน้ากลุ่มรวบรวมบัตรกิจกรรม บัตรเฉลยไว้ในซองแล้วส่งครู

คำชี้แจง : ให้หัวหน้าทีมแจกเนื้อเรื่อง My Close Friends ให้กับเพื่อนในกลุ่ม

My Close Friends

My close friends in my class are very interesting. Jane is from Nonthaburi. She¹ likes cooking. Tony is from Petchaburi. He² likes fishing. Nong and Watana are from Bangkok. They³ like dancing. We⁴ are from different cities. We like different things but we are good friends.

เฉลยกิจกรรมที่ 1

1. interesting	means	น่าสนใจ
2. different	means	ต่างต่าง
3. She ¹	refers to	Jane
4. He ²	refers to	Tony
5. They ³	refers to	Nong and Watana
6. We ⁴	refers to	Jane, Tony, Nong and Watana

เฉลยกิจกรรมที่ 2

.....F.....1. Tony likes dancing.

.....T.....2. My close friends are from different cities.

.....F.....3. Nong and Watana are from Nonthaburi.

.....F.....4. Jane likes fishing.

.....T.....5. They are good friends.

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

กิจกรรมที่ 3 ให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่ย่าน (ไม่อนุญาตให้ช่วยกัน)

1. Where is Nong from?

.....

2. Does Tony like fishing?

.....

3. Which person like cooking?

.....

4. Who is from Bangkok?

.....

5. Are they good friends?

.....

ลงชื่อ.....

()

...../...../.....

เฉลยกิจกรรมที่ 3

1. Where is Nong come from?

..... She is from Bangkok

2. Does Tony like fishing?

..... Yes, he does.

3. Who like cooking?

..... Jane.

4. Who is from Petchaburi?

..... Tony.

5. Are they good friends?

..... Yes, they are.

It is nex to

5. Vocabulary : airport, department store, clothing store, shoe store, restaurant, food shop, drugstore, toy store, theater
3. Reading Comprehension
4. Writing : My community
5. Pronunciation

สื่อการเรียนรู้

1. ชุดกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจพร้อมเฉลย
2. Writing Activity : My community
3. Reading Paper : New Shopping Centre
4. Sentence Stripe
5. Games : Missing Word
6. Pictures about places

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 นำเสนอบทเรียนทั้งชั้น

1. ครูทักทายนักเรียนและนำรูปภาพเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ แล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกคำศัพท์เกี่ยวกับภาพสถานที่ต่าง ๆ ที่เห็น และให้นักเรียนเติมคำที่หายไป (Missing Word Games)

 te _ _ l _

 _ est _ ar _ nt

2. เมื่อนักเรียนช่วยกันหาได้ครบทุกคำแล้ว ครูทบทวนคำศัพท์ที่ได้ พร้อมทั้งนำออกเสียงเพื่อฝึกให้นักเรียนออกเสียงได้ถูกต้อง

Airport	/	/	means
Department	/	/	means

Store	/	/	means
clothing store	/	/	means
shoe store	/	/	means
restaurant	/	/	means
food shop	/	/	means
drugstore	/	/	means
toy store	/	/	means
theater	/	/	means

3. ครูยกตัวอย่างสถานการณ์ถามตอบโดยใช้รูปแบบของ Yes/No Question (Rising Sound/Falling Sound)

Is there in your village?

Yes, there is. / No, there is not (isn't).

Are there in your village?

Yes, there are / No, there are not (aren't).

ขั้นที่ 2 ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มอ่าน/กลุ่มย่อย

1. ครูให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนคู่ทีมฝึกพูดประโยคถามตอบ โดยใช้แถบประโยค พร้อมทั้งให้เพื่อนคู่ทีมช่วยกันหาความหมายและการนำไปใช้

Where is

It's next to

It's in

It's outside

It's inside

There is

There are

2. ครูสุ่มทีมออกมานำเสนอหน้าชั้นแสดงบทบาทสมมติการถามตอบในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยให้นักเรียนจับฉลากเลือกสถานการณ์

3. เมื่อดำเนินการเสร็จแล้วนักเรียนเข้ากลุ่มย่อยตามรายชื่อที่จัดไว้แล้วจากกลุ่มอ่าน

4. หัวหน้ากลุ่มรับชองกิจกรรมจากครูและปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มย่อยตามที่ระบุใน บัตรกิจกรรม

5. ครูให้นักเรียนที่เป็นคู่ทีมตรวจสอบความถูกต้องในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละ กิจกรรมพร้อมลงชื่อกำกับไว้ในแบบประเมินผลการปฏิบัติและเน้นให้มีความซื่อสัตย์และช่วยเหลือ กันอย่างเต็มที่

6. นักเรียนในแต่ละทีมทำกิจกรรมตามชุดกิจกรรมที่กำหนดให้ ครูจับเวลาตามที่ กำหนดไว้ในชองกิจกรรม

7. ครูให้นักเรียนสรุปเรื่องที่อ่าน โดยสุ่มนักเรียนในแต่ละกลุ่มสรุปเนื้อเรื่องที่อ่าน

8. ครูให้นักเรียนเขียนเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชนของนักเรียนเอง โดยใช้ชื่อ

หัวข้อว่า “My Community”

ขั้นที่ 3 ขั้นวัดผล

1. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน โดยไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกัน

2. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนแล้วให้คะแนน

รางวัลในแต่ละกลุ่ม กลุ่มไหนได้คะแนนสูงสุดเป็น SUPER TEAM ส่วนรองลงมาเป็น GREAT TEAM และ GOOD TEAM ตามลำดับ

การประเมินผล

1. การสังเกตการณ์ร่วมกิจกรรมกลุ่มของนักเรียน

2. ตรวจสอบผลงานของกลุ่มจากการปฏิบัติตามชุดกิจกรรม

3. การทำข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

บันทึกผลหลังการสอน

1. ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไข

.....

.....

.....

4. บันทึกผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(

ผู้อำนวยการ โรงเรียน

)

ชุดกิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง

1. ให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มจับคู่กับเพื่อนคู่ทีม ปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนดให้เสร็จภายใน 30 นาที
2. กิจกรรมในครั้งนี้มีทั้งหมด 3 กิจกรรม ให้นักเรียนปฏิบัติให้ครบทุกกิจกรรม โดยเริ่มจากกิจกรรมที่ 1 กิจกรรมที่ 2 และกิจกรรมที่ 3 ตามลำดับ
3. เมื่อปฏิบัติครบทุกกิจกรรมแล้ว หัวหน้าทีมให้สมาชิกเปลี่ยนกันตรวจเป็นคู่ทีม โดยดูคำตอบจากบัตรเฉลย แล้วลงชื่อไว้ในแบบประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม
4. ให้หัวหน้ากลุ่มรวบรวมบัตรกิจกรรม บัตรเฉลยไว้ในซองแล้วส่งครู

คำสั่ง ให้หากลุ่มแจกบทอ่านเรื่อง New Shopping Center แล้วให้เพื่อนที่อยู่ในทีมอ่าน
พร้อมให้ช่วยกันเดาคำศัพท์ (ตัวหนา) ที่กำหนดให้ แล้วทำเริ่มทำใบงานที่ 1

The New Shopping Center

There is a new shopping center outside **Bangkok**, next to the airport. There are many stores in the shopping center. There are three **big department stores**. There are many clothing stores for men, women and **children**. There are five shoe stores, six restaurants, two food shops and two drugstores. There is a very **big toy store** and a very big theater. Most of people are very happy to go shopping there.

กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์กับความหมายให้ถูกต้อง เมื่อทำเสร็จแล้วให้นักเรียนเปลี่ยนกับเพื่อนคู่ทีมเพื่อตรวจข้อสอบพร้อมเซ็นชื่อกำกับ (ไม่อนุญาตให้ปรึกษากัน)

คำศัพท์	ความหมาย
.....1. airport	a. ภัตตาคาร
.....2. restaurants	b. ประชาชน
.....3. food shops	c. สนามบิน
.....4. drugstores	d. ร้านขายยา
.....5. people	e. ร้านอาหาร

ลงชื่อ

()

ผู้ตรวจ

เฉลยกิจกรรมที่ 1

คำศัพท์	ความหมาย
..... ^c1. airport	a. ภัตตาคาร
..... ^a2. restaurants	b. ประชาชน
..... ^e3. food shops	c. สนามบิน
..... ^d4. drugstores	d. ร้านขายยา
..... ^b5. people	e. ร้านอาหาร

กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนตอบคำถามจากเนื้อเรื่องที่อ่าน แล้วให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจกับเพื่อนคู่ทีมให้(ไม่อนุญาตให้ปรึกษากัน)

1. Where is the new shopping center?

.....

2. What are there in the shopping center?

.....

3. Can we buy a robot in a drugstore?

.....

4. Do most of people like to go to shopping center?

.....

5. How many restaurants does shopping center have?

.....

ลงชื่อ

()

ผู้ตรวจ

เฉลยกิจกรรมที่ 2

1. Where is the new shopping center?

It's outside Bangkok, next to the airport.

2. What are there in the shopping center?

There are many stores in the shopping center.

3. Can we buy a robot in a drugstore?

No, we can not/ can't.

4. Do most of people like to go to shopping center?

Yes, they do.

5. How many restaurants does shopping center have?

There are six restaurants.

กิจกรรมที่ 3 ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนบอกรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน
 ของตนเอง แล้วให้หัวทีมรวบรวมส่งให้ครูผู้สอน (อนุญาตให้ปรึกษากันได้)

There are many places in my community. There is

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

()

ผู้ตรวจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบรไนท์
 BUNIRAM RAJABHAT UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Penguins
ระยะเวลา 3 คาบ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. ผู้เรียนเข้าใจบทสนทนา เรื่องสั้น ๆ เรื่องเล่าและนิทาน (มาตรฐาน ต.1.1.4)
2. ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียง กลุ่มคำและประโยคง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง (มาตรฐาน ต.1.1.2)
3. ผู้เรียนใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบายเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (มาตรฐาน ต.1.2.1)

จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนอ่านเนื้อหาในบทอ่านแล้วสามารถบอกรายละเอียดเกี่ยวกับสัตว์หรือสิ่งของ และสามารถเขียนสรุปเชิงเปรียบเทียบได้

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถเขียนสรุปเปรียบเทียบข้อมูลได้ถูกต้อง

เนื้อหาทางภาษา

1. Comparision : faster than
Adv + er + than
2. Yes/No Questions
3. Animals/ Sciences
4. Present Simple Tense
5. Metrics: Pounds, Miles, Feet/foot
5. Vocabulary :
6. Reading Comprehension

7. Writing : Comparison

8. Pronunciation

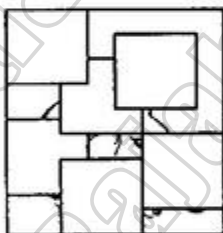
สื่อการเรียนรู้

1. ชุดกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจพร้อมเฉลย
2. Word Card
3. Pictures : Penguin
4. Games : Guesing Games
5. Work Sheet

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 นำเสนอบทเรียนทั้งชั้น

1. ครูทักทายนักเรียนและนำรูปภาพของเพนกวิน โดยปิดรูปภาพไว้ส่วนหนึ่งแล้วให้นักเรียนเดาว่าเป็นอะไร (Guessing Game) ครูเป็นคนใบ้แล้วให้นักเรียนหาคำตอบโดยการถามคำถามเกี่ยวกับภาพ ถ้าถามคำถามถูกต้องก็เปิดให้ดูส่วนอื่น ๆ ของภาพต่อไป

What is this?

Is it animals?

Is it the pencil?

2. เมื่อนักเรียนช่วยกันเปิดภาพ ได้ครบทุกภาพแล้วครูเพิ่มเติมคำศัพท์ที่เกี่ยวกับเพนกวิน ให้นักเรียนหาความหมายพร้อมฝึกออกเสียงคำศัพท์ (Word Card)

Fly / / means

Swim / / means

Push / / means

Southern / / means

Hemisphere / / means

Emperor	/	/	means
Penguin	/	/	means

ขั้นที่ 2 ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มอ่าน/กลุ่มย่อย

1. ครูให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนคู่ที่ฝึกการใช้ประโยคเปรียบเทียบ โดยครูยกตัวอย่างประโยคดังนี้

The penguin swims **faster than** a turtle.

The turtle swims **slower than** the penguin.

2. ครูนำเสนอคำคุณศัพท์ที่ใช้เปรียบเทียบ พร้อมให้คู่ที่ช่วยกันเติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ (Work Sheet I)

Fast	=	faster than
Slow	=	slower than
Tall	=	taller than
Short	=	shorter than

3. เมื่อดำเนินการเสร็จแล้วให้นักเรียนเข้ากลุ่มย่อยตามรายชื่อที่จัดไว้แล้วจากกลุ่มอ่าน
 4. หัวหน้ากลุ่มรับชองกิจกรรมจากครูและปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มย่อยตามที่ระบุในบัตรกิจกรรม

5. ครูให้นักเรียนที่เป็นคู่ที่ตรวจสอบความถูกต้องในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละกิจกรรมพร้อมลงชื่อกำกับไว้ในแบบประเมินผลการปฏิบัติและเน้นให้มีความซื่อสัตย์และช่วยเหลือกันอย่างเต็มที่

6. นักเรียนในแต่ละทีมทำกิจกรรมตามชุดกิจกรรมที่กำหนดให้ ครูจับเวลาตามที่กำหนดไว้ในชองกิจกรรม

7. ครูให้นักเรียนสรุปเรื่องที่อ่าน โดยสุ่มนักเรียนในแต่ละกลุ่มสรุปเนื้อเรื่องที่อ่าน

8. ครูให้นักเรียนเขียนเปรียบเทียบตามเนื้อหาหรือเหตุการณ์ที่กำหนดให้มา

ขั้นที่ 3 ชั้นวัดผล

1. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียนที่ได้เรียนมา

2. ครูสุ่มนักเรียนถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้เรียนมา

3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนแล้วให้คะแนนรางวัลในแต่ละกลุ่ม กลุ่มไหนได้คะแนนสูงสุดเป็น SUPER TEAM ส่วนรองลงมาเป็น GREAT TEAM และ GOOD TEAM ตามลำดับ

การประเมินผล

1. การสังเกตการณ์ร่วมกิจกรรมกลุ่มของนักเรียน
2. ตรวจสอบผลงานของกลุ่มจากการปฏิบัติตามชุดกิจกรรม
3. การทำข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

บันทึกผลหลังการสอน

1. ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไข

.....

.....

.....

.....

4. บันทึกผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ผู้อำนวยการ โรงเรียน

(

)

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

Work Sheet I : ให้นักเรียนใช้คำในวงเล็บเติมประโยคห้าสมบูรณ์และถูกต้อง แล้วให้นักเรียนเปลี่ยนกับเพื่อนคู่ทิมเพื่อตรวจความถูกต้อง

1. Pricha is than Danai. (tall)
2. I swim than Somchai. (fast)
3. Thongchai is than Supaporn. (short)
4. The plan is than the boat. (fast)
5. The birds fly than the plan. (slow)

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ชุดกิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง

1. ให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มจับคู่กับเพื่อนคู่ทีม ปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนดให้เสร็จภายใน 30 นาที
2. กิจกรรมในครั้งนี้มีทั้งหมด 3 กิจกรรม ให้นักเรียนปฏิบัติให้ครบทุกกิจกรรม โดยเริ่มจากกิจกรรมที่ 1 กิจกรรมที่ 2 และกิจกรรมที่ 3 ตามลำดับ
3. เมื่อปฏิบัติครบทุกกิจกรรมแล้ว หัวหน้าทีมให้สมาชิกเปลี่ยนกันตรวจเป็นคู่ทีม โดยดูคำตอบจากบัตรเฉลย แล้วลงชื่อไว้ในแบบประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม
4. ให้หัวหน้ากลุ่มรวบรวมบัตรกิจกรรม บัตรเฉลยไว้ในซองแล้วส่งครู

Penguin

Penguins are **flightless** birds. They cannot fly. But they are very good at swimming. When they swim, their wings push them at a **speed – up to 25** miles per hour. They can swim much faster than a human. They live only in the southern **hemisphere**. The emperor penguin is 4 feet high when it stands up and weighs about 40 pounds.

กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่ให้มา (Penguin) แล้วเดาความหมายคำศัพท์ที่ให้เขียนลงในใบงาน (อนุญาตให้ปรึกษากันได้) แล้วทำแบบฝึกหัดจับคู่คำศัพท์ (ไม่อนุญาตให้ปรึกษากัน)

Speed – up	means
Flightless	means
Hemisphere	means

Column A

1. weighs
2. miles
3. fly
4. push
5. emperor
6. pounds
7. stand up
8. human
9. feet
10. live

Column B

- a. น้ำหนัก
- b. คืบ
- c. อาศัย
- d. ไมล์
- e. ฟุต
- f. บิน
- g. มนุษย์
- h. ปอนด์
- i. ยืนขึ้น
- j. จักรพรรดิ

ลงชื่อ.....

()

.....

เฉลยกิจกรรมที่ 1

Column A

1. weighs (a)
2. miles (d)
3. fly (f)
4. push (b)
5. emperor (j)
6. pounds (h)
7. stand up (i)
8. human (g)
9. feet (e)
10. live (c)

Column B

- a. น้ำหนัก
- b. ค้าง
- c. อาศัย
- d. ไมล์
- e. ฟุต
- f. บิน
- g. มนุษย์
- h. ปอนด์
- i. ยืนขึ้น
- j. จักรพรรดิ

เฉลยกิจกรรมที่ 2

-F.....1. Human swim faster than the penguin.
-T.....2. Penguins are very good at swim.
-T.....3. The emperor penguin is 4 feet high.
-F.....4. Penguins live only in the northern hemisphere.
-F.....5. Penguins can fly.

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

เฉลยกิจกรรมที่ 3

1.Penguins.....cannot fly.
2. They are good.....at swimming.
3. Their speed is 25miles.....per hour.
4. They swim. faster.....than a human.
5. They.....live.....in the southern hemisphere.

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Anong's House
 ระยะเวลา 3 คาบ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. ผู้เรียนเข้าใจบทสนทนา เรื่องสั้น ๆ เรื่องเล่าและนิทาน (มาตรฐาน ต 1.1.4)
2. ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียง กลุ่มคำและประโยคง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง (มาตรฐาน ต 1.1.2)
3. ผู้เรียนใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบายเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (มาตรฐาน ต 1.2.1)

จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนอ่านเนื้อหาในบทอ่านแล้วสามารถบอกตำแหน่งของสถานที่และสามารถบอกตำแหน่งข้อมูลจากแผนที่ได้

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ที่อยู่ในเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
5. นักเรียนสามารถเขียนสรุปข้อมูลสั้น ๆ ที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้

เนื้อหาทางภาษา

1. Directions
2. Present Simple
3. Reading Comprehension
4. Writing : Descriptive Our Class
5. Pronunciation
6. Vocabulary

สื่อการเรียนรู้

1. ชุดกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจพร้อมเฉลย
2. English Reading Comprehension Formative Test
3. Report Writing Work Sheet
4. Word Cards
5. Work Sheet

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 นำเสนอบทเรียนทั้งชั้น

1. ครูทักทายนักเรียนก่อนนำเข้าสู่บทเรียน ครูตั้งคำถามโดยใช้ประโยคต่อไปนี้ สุ่ม

นักเรียนตอบคำถาม

T : Where is your house?

Ss : My house is

T : Where do you live?

Somsak : I live in

Etc.

2. ครูนำเสนอคำศัพท์เกี่ยวกับตำแหน่งสิ่งของต่าง ๆ นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตาม

ครู พร้อมหาความหมายจากภาพที่ครูให้ดู

In	/	/	means
Under	/	/	means
On	/	/	means
In front of	/	/	means
Behind	/	/	means
Near	/	/	means
Next to	/	/	means
Opposite	/	/	means

ขั้นที่ 2 ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มอ่าน/กลุ่มย่อย

1. ครูให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนคู่ทีมพร้อมให้นักเรียนศึกษาใบงานที่ให้ (Work

Sheet)

การใช้ in, on, at ในการบอกที่อยู่บ้านเลขที่

In ใช้หน้าหน้าชื่อตำบล อำเภอ และจังหวัด

On ใช้หน้าหน้าชื่อถนน

At ใช้หน้าหน้าบ้านเลขที่

การถามเกี่ยวกับที่อยู่

Where do you live?

What's your address?

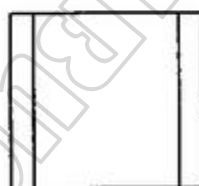
การอ่านบ้านเลขที่

50 / 1 Sukhumvit Road = Fifty slash one Sukkhumvit Road

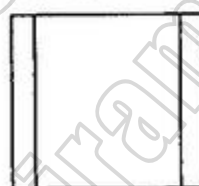
Etc.

2. ครูให้นักเรียนและเพื่อนคู่ทีมช่วยกันแต่งประโยคให้ตรงตามรูปภาพที่ให้

(work Sheet)

Lek is

Is he in the car now?

No. He's

Etc.

4. เมื่อดำเนินการเสร็จแล้วนักเรียนเข้ากลุ่มย่อยตามรายชื่อที่จัดไว้แล้วจากกลุ่มอ่าน

5. หัวหน้ากลุ่มรับชองกิจกรรมจากครูและปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มย่อยตามที่ระบุใน

บัตรกิจกรรม

6. ครูให้นักเรียนที่เป็นคู่ทีมตรวจสอบความถูกต้องในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละกิจกรรมพร้อมลงชื่อกำกับไว้ในแบบประเมินผลการปฏิบัติและเน้นให้มีความซื่อสัตย์และช่วยเหลือกันอย่างเต็มที่

7. นักเรียนในแต่ทีมทำกิจกรรมตามชุดกิจกรรมที่กำหนดให้ ครูจับเวลาตามที่กำหนดไว้ในซองกิจกรรม

8. ครูให้นักเรียนสรุปเรื่องที่อ่าน โดยสุ่มนักเรียนในแต่ละกลุ่มสรุปเนื้อเรื่องที่อ่าน

9. ครูให้นักเรียนเขียนแต่งเรื่องจากภาพที่กำหนดให้ โดยใช้คำบอกตำแหน่งต่าง ๆ ที่

เรียนมา

ขั้นที่ 3 ขั้นวัดผล

1. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน โดยไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกัน

2. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนแล้วให้คะแนน

รางวัลในแต่ละกลุ่ม กลุ่มไหนได้คะแนนสูงสุดเป็น SUPER TEAM ส่วนรองลงมาเป็น GREAT TEAM และ GOOD TEAM ตามลำดับ

การประเมินผล

1. การสังเกตการณ์ร่วมกิจกรรมกลุ่มของนักเรียน

2. ตรวจสอบผลงานของกลุ่มจากการปฏิบัติตามชุดกิจกรรม

3. การทำข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

บันทึกผลหลังการสอน

1. ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไข

.....

.....

.....

.....

4. บันทึกผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(

ผู้อำนวยการ โรงเรียน

)

มหาวิทยาลัยราชภัฏบรไนส์
Bunirama Rajabhat University

ชุดกิจกรรมที่ 4

คำชี้แจง

1. ให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มจับคู่กับเพื่อนคู่ทีม ปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนดให้เสร็จภายใน 30 นาที
2. กิจกรรมในครั้งนี้มีทั้งหมด 3 กิจกรรม ให้นักเรียนปฏิบัติให้ครบทุกกิจกรรม โดยเริ่มจากกิจกรรมที่ 1 กิจกรรมที่ 2 และกิจกรรมที่ 3 ตามลำดับ
3. เมื่อปฏิบัติครบทุกกิจกรรมแล้ว หัวหน้าทีมให้สมาชิกเปลี่ยนกันตรวจเป็นคู่ทีม โดยคู่คำตอบจากบัตรเฉลย แล้วลงชื่อไว้ในแบบประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม
4. ให้หัวหน้ากลุ่มรวบรวมบัตรกิจกรรม บัตรเฉลยไว้ในซองแล้วส่งครู

Anong's House

Anong lives on Prachatipok Road. This is her house. There is a small garden in front of the house. A big tree is behind it. Her house is near Wirat's. His house is big. There is a swing under a big tree in front of his house. A garden chair is opposite the swing.

กิจกรรมที่ 1 ให้แต่ละกลุ่มอ่านเนื้อเรื่องที่ให้ (Anong's House) แล้วตอบคำถามต่อไปนี้
(ไม่อนุญาตให้ปรึกษากัน)

1. Where is the big tree?

.....

2. Is a garden opposite the house?

.....

3. Whose house is near Anong's house?

.....

4. Where does Anong live?

.....

5. What is there under a big tree?

.....

ลงชื่อ.....

()

...../...../.....

เฉลยกิจกรรมที่ 1

1. Where is the big tree?

It's behind the house.

2. Is a garden chair opposite the house?

No, it is not.

3. Whose house is near Anong's house?

Wirat's house.

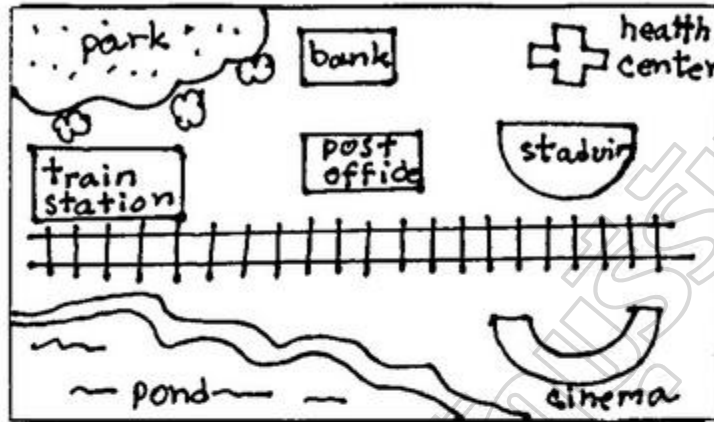
4. Where does Anong live?

She lives on Prachaipok Road.

5. What is there under a big tree?

The swing is under the big trees.

กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วเติมประโยคให้สมบูรณ์ (ไม่อนุญาตให้ปรึกษากัน)

1. The pond isthe train station.
2. The park is the station.
3. The stadium is the cinema.
4. The post office is the bank
5. The health center is the bank

ลงชื่อ.....

()

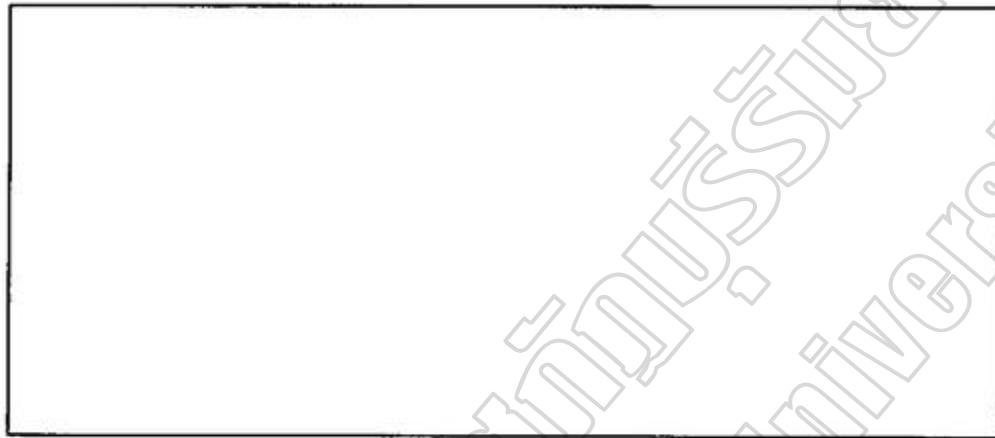
.....

เฉลยกิจกรรมที่ 2

1. The pond is in front of the train station.
2. The park is behind the station.
3. The stadium is opposite the cinema.
4. The post office is in front of the bank
5. The health center is next to the bank

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

กิจกรรมที่ 3 ให้นักเรียนวาดรูปภาพห้องเรียนของนักเรียนเองแล้วเขียนบรรยายภาพห้องเรียน (อนุญาตให้ปรึกษากันได้)

This is my classroom. There is large board class.
 The picture of the King and the Queen is the wall. The teacher's
 table is the windows. There are twenty desk and chairs for the
 students this class. But now there are six chairs the
 teacher's table. A big cupboard isthe board. There are a lot of
 books..... it. They are for students. A waste basket is
 cupboard.

ลงชื่อ.....
 ()
/...../.....

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง **Good Habits**
ระยะเวลา 3 คาบ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. ผู้เรียนเข้าใจบทสนทนา เรื่องสั้น ๆ เรื่องเล่าและนิทาน (มาตรฐาน ค 1.1.4)
2. ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียง กลุ่มคำและประโยคง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง (มาตรฐาน ค 1.1.2)
3. ผู้เรียนใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อขอและ ให้ข้อมูล อธิบายเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (มาตรฐาน ค 1.2.1)

จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนอ่านเนื้อหาในบทอ่านแล้วสามารถบอกรายละเอียดสำคัญของการดูแลสุขภาพได้ และสามารถเขียนสรุปข้อมูลจากเรื่องที่อ่านเป็นภาษาของตนเองสั้น ๆ ได้

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ที่อยู่ในเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถเขียนสรุปข้อมูลสั้น ๆ ที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้

เนื้อหาทางภาษา

1. Healthy
2. Nutrients
3. Reading Comprehension
4. Writing : How to be healthy?
5. Pronunciation
6. Simple Present tense
7. Vocabulary

สื่อการเรียนรู้

1. ชุดกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจพร้อมเฉลย
2. English Reading Comprehension Formative Test
3. Report Writing Work Sheet
4. Word Cards
5. Spider Mapping
6. Work Sheet

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 นำเสนอบทเรียนทั้งชั้น

1. ครูทักทายนักเรียนพร้อมทั้งถามเกี่ยวกับสุขภาพของนักเรียน โดยการสุ่มนักเรียนถามนักเรียน โดยให้เพื่อน ๆ ช่วยกันตอบได้

T : Good afternoon. How are you, today?

Ss : I'm fine, thank you. And you?

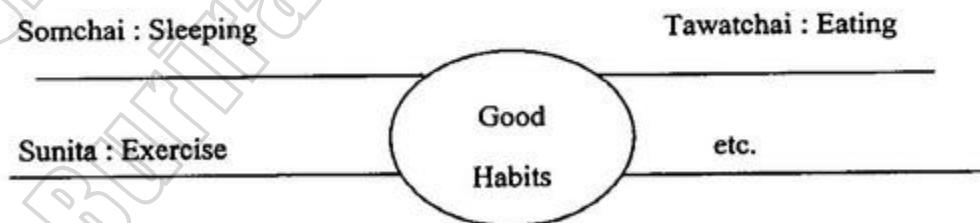
T : How's everything with you, Somsak?

Somsak : I'm O.K.

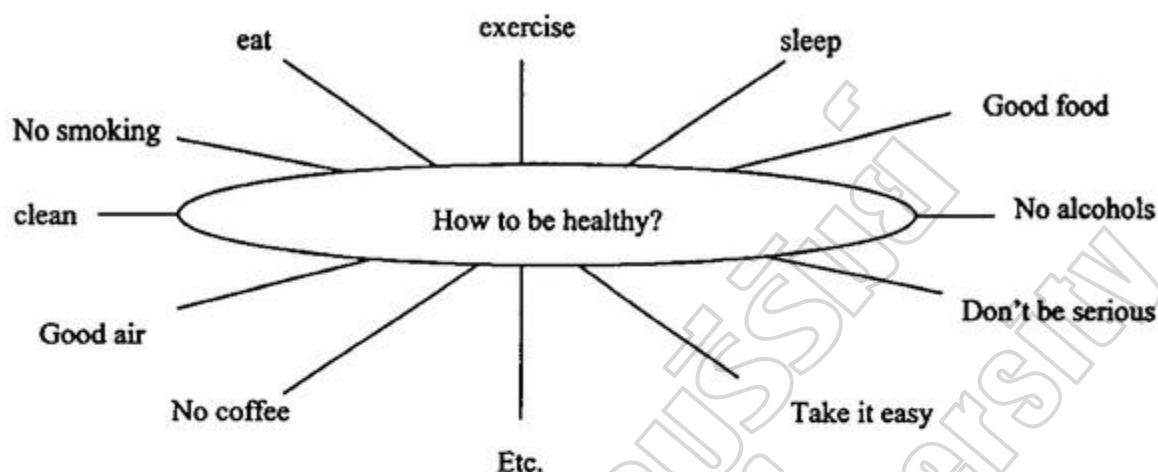
Etc.

2. ครูนำหัวข้อเขียนบนกระดานแล้วนำคำตอบของแต่ละคน โดยสรุปขึ้นบน

กระดาน

3. ครูและนักเรียนช่วยกันนำคำศัพท์ที่ได้จากแต่ละความคิดเห็นมาสรุปร่วมกัน

ขั้นที่ 2 ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มอ่าน/กลุ่มย่อย

1. ครูเพิ่มคำศัพท์เกี่ยวกับบทอ่าน พร้อมให้นักเรียนช่วยกันเดาความหมายของ

คำศัพท์และนำนักเรียนอ่านและออกเสียง

Fresh	/	/	means
Active	/	/	means
Prevents	/	/	means
Growth	/	/	means
Nutrients	/	/	means
Exercise	/	/	means
Medical	/	/	means
Advise	/	/	means

2. ครูให้นักเรียนกับเพื่อนคู่ทีมของคนใน แต่ละทีมฝึกออกเสียง โดยใช้บัตรคำที่มี

ผลัดกันอ่านออกเสียงแบบออกความหมาย

3. นักเรียนกับเพื่อนคู่ทีมช่วยกันเติมคำในประโยคในใบงานที่ 1 ให้สมบูรณ์แล้วให้
เปลี่ยนให้เพื่อนคู่ทีมตรวจ (ดูใบงานที่ 1)

- We need _____ and sleep.
- Cleanliness can _____ bacteria and germs.
- You should _____ about 6 – 8 hours per a day.

4. เมื่อดำเนินการเสร็จแล้วนักเรียนเข้ากลุ่มย่อยตามรายชื่อที่จัดไว้แล้วจากกลุ่มอ่าน
5. หัวหน้ากลุ่มรับชองกิจกรรมจากครูและปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มย่อยตามที่ระบุใน

บัตรกิจกรรม

6. ครูให้นักเรียนที่เป็นคู่ทีมตรวจสอบความถูกต้องในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละกิจกรรมพร้อมลงชื่อกำกับไว้ในแบบประเมินผลการปฏิบัติและเน้นให้มีความซื่อสัตย์และช่วยเหลือกันอย่างเต็มที่

7. นักเรียนในแต่ละทีมทำกิจกรรมตามชุดกิจกรรมที่กำหนดให้ ครูจับเวลาตามที่กำหนดไว้ในชองกิจกรรม

8. ครูให้นักเรียนสรุปเรื่องที่อ่าน โดยสุ่มนักเรียนในแต่ละกลุ่มสรุปเนื้อเรื่องที่อ่าน

9. ครูให้นักเรียนเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน (Report Writing Work Sheet)

ขั้นที่ 3 ขั้นวัดผล

1. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน โดยไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกัน
2. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน
3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนแล้วให้คะแนนรางวัลในแต่ละกลุ่ม กลุ่มไหน ได้คะแนนสูงสุดเป็น SUPER TEAM ส่วนรองลงมาเป็น GREAT TEAM และ GOOD TEAM ตามลำดับ

การประเมินผล

1. การสังเกตการณ์ร่วมกิจกรรมกลุ่มของนักเรียน
2. ตรวจสอบผลงานของกลุ่มจากการปฏิบัติตามชุดกิจกรรม
3. การทำข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

บันทึกผลหลังการสอน

1. ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไข

.....

.....

.....

4. บันทึกผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(

ผู้อำนวยการ โรงเรียน

)

ชุดกิจกรรมที่ 5

คำชี้แจง

1. ให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มจับคู่กับเพื่อนคู่ทีม ปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนดให้เสร็จภายใน 30 นาที
2. กิจกรรมในครั้งนี้มีทั้งหมด 3 กิจกรรม ให้นักเรียนปฏิบัติให้ครบทุกกิจกรรม โดยเริ่มจากกิจกรรมที่ 1 กิจกรรมที่ 2 และกิจกรรมที่ 3 ตามลำดับ
3. เมื่อปฏิบัติครบทุกกิจกรรมแล้ว หัวหน้าทีมให้สมาชิกเปลี่ยนกันตรวจเป็นคู่ทีม โดยคู่คำตอบจากบัตรเฉลย แล้วลงชื่อไว้ในแบบประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม
4. ให้หัวหน้ากลุ่มรวบรวมบัตรกิจกรรม บัตรเฉลยไว้ในซองแล้วส่งครู

Good Habits

Rest and sleep

Everyone needs rest and sleep. Children should have ten hours to sleep every night. Then they will be fresh and active.

Cleanliness

Cleanliness prevents the growth of bacteria and other germs. We should keep our bodies clean.

Nutrients

The six nutrients are proteins, carbohydrates, fats and oils, vitamins, minerals and water. They give us energy to do everything.

Exercise

Exercise makes blood move around the body and to the brain. It keeps the body strong and healthy.

Medical check up

People will be healthy if they have a check up with doctors every year. The doctors will advise them how to take care of themselves.

กิจกรรมที่ 1 ให้แต่ละกลุ่มอ่านเนื้อเรื่องที่ให้ (Good Habits) แล้วเดาความหมายของคำศัพท์ที่เป็นตัวหนาในเนื้อเรื่อง แล้วเปิดดูเฉลยและให้เพื่อนุ้ทีมเซ็นชื่อกำกับ (อนุญาตให้ปรึกษากันได้)

Rest	means
Fresh	means
Prevent	means
Growth	means
Nutrients	means
They	refers to
Blood	means
Brain	means
Advise	means
Them	refers to

ลงชื่อ.....

()

...../...../.....

เฉลยกิจกรรมที่ 1

Rest	meansพักผ่อน.....
Fresh	meansสดชื่น.....
Prevent	meansปกป้อง.....
Growth	meansการเติบโต.....
Nutrients	meansสารอาหาร.....
They	refers tonutrients.....
Blood	meansเลือด.....
Brain	meansสมอง.....
Advise	meansให้คำแนะนำ.....
Them	refers topeople.....

เฉลยกิจกรรมที่ 2

-F.....1. Cleanliness prevents the growth of your brain.
-T.....2. Exercise is good for your body and your brain.
-F.....3. You need to check up with doctor every month.
-T.....4. Children should have ten hours to sleep every night.
-F.....5. Cleanliness, exercise, medical check up, rest and sleep are
nutrients.

กิจกรรมที่ 3 ให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่ย่าน (ไม่อนุญาตให้ช่วยกัน)

1. What does nutrients have?

.....

2. Do you check up with doctors every year?

.....

3. How do you prevent the growth of bacteria and germs?

.....

4. Do you need rest and sleep?

.....

5. Is an exercise good for you health?

.....

ลงชื่อ.....

()

...../...../.....

เฉลยกิจกรรมที่ 3

1. What do nutrients have?

..... They have proteins, carbohydrates, fats and oils, vitamins, minerals and water.

2. How often should you check up with doctors in one year?

..... Once.

3. How do you prevent the growth of bacteria and germs?

..... We should keep our bodies clean.

4. Do you need rest and sleep?

..... Yes, I do.

5. Is an exercise good for you health?

..... Yes, it is.

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

สื่อการเรียนรู้

1. ชุดกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจพร้อมเฉลย
2. Word Card
3. Pictures : ice cream
4. Work Sheet
5. Games : Binggo
6. Word Card

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 นำเสนอบทเรียนทั้งชั้น

1. ครูทักทายนักเรียนและสุ่มถามคำถามทั่ว ๆ ไป

T : Good morning,

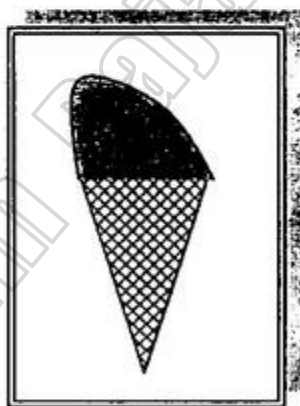
How are you?

Ss :

Etc.

2. ครูให้นักเรียนดูภาพไอศกรีมแล้วฝึกถามตอบสั้น ๆ (Yes/No Question) เกี่ยวกับ

รูปภาพ

What's this? It is an

Is it banana? Yes, it is. / No, it isn't.

Did you like it? Yes, I did. / No, I didn't.

3. ครูนำเสนอคำศัพท์โดยใช้บัตรคำติดบนกระดานแล้วฝึกออกเสียงพร้อมให้

นักเรียนช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์

Ago / / means

Ate	/	/	means
Was called	/	/	means
Rich	/	/	means
Later	/	/	means
Now	/	/	means
Began	/	/	means
Cost	/	/	means
Was	/	/	means

ขั้นที่ 2 ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มอ่าน/กลุ่มย่อย

1. ครูให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนคู่ทีมฝึกการใช้ประโยคที่มีรูปประโยคเกี่ยวกับการกล่าวถึงเหตุการณ์ในอดีต โดยใช้กริยาในช่องที่สอง พร้อมให้นักเรียนและเพื่อนคู่ทีมทำแบบฝึกหัดเติมคำในประโยค (Work Sheet)

Last week, I to Chainmai.

Last year ago, they some banana.

Iin class, yesterday.

Etc.

2. ครูแจกใบงานให้นักเรียนและเพื่อนคู่ทีมแล้วให้นักเรียนเลือกเขียนประโยคที่มีกริยาช่องที่สองจากเนื้อเรื่องที่ให้ แล้วให้นักเรียนฝึกอ่านกับเพื่อนคู่ทีม

3. เมื่อดำเนินการเสร็จแล้วนักเรียนเข้ากลุ่มย่อยตามรายชื่อที่จัดไว้แล้วจากกลุ่มอ่าน

4. หัวหน้ากลุ่มรับซองกิจกรรมจากครูและปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มย่อยตามที่ระบุในบัตรกิจกรรม

5. ครูให้นักเรียนที่เป็นคู่ทีมตรวจสอบความถูกต้องในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละกิจกรรมพร้อมลงชื่อกำกับไว้ในแบบประเมินผลการปฏิบัติและเน้นให้มีความซื่อสัตย์และช่วยเหลือกันอย่างเต็มที่

6. นักเรียนในแต่ละทีมทำกิจกรรมตามชุดกิจกรรมที่กำหนดให้ ครูจับเวลาตามที่กำหนดไว้ในซองกิจกรรม

7. ครูให้นักเรียนสรุปเรื่องที่อ่าน โดยสุ่มนักเรียนในแต่ละกลุ่มสรุปเนื้อเรื่องที่อ่าน

8. ครูให้นักเรียนเขียนเปรียบเทียบเนื้อหาที่ให้มา

ขั้นที่ 3 ขั้นวัดผล

1. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน โดยไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกัน
2. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน
3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนแล้วให้คะแนนรางวัลในแต่ละกลุ่ม กลุ่มไหนได้คะแนนสูงสุดเป็น SUPER TEAM ส่วนรองลงมาเป็น GREAT TEAM และ GOOD TEAM ตามลำดับ

การประเมินผล

1. การสังเกตการณ์ร่วมกิจกรรมกลุ่มของนักเรียน
2. ตรวจสอบผลงานของกลุ่มจากการปฏิบัติตามชุดกิจกรรม
3. การทำข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

บันทึกผลหลังการสอน

1. ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไข

.....

.....

.....

.....

4. บันทึกผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(

ผู้อำนวยการโรงเรียน

)

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

ชุดกิจกรรมที่ 6

คำชี้แจง

1. ให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มจับคู่กับเพื่อนคู่ทีม ปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนดให้เสร็จภายใน 30 นาที
2. กิจกรรมในครั้งนี้มีทั้งหมด 3 กิจกรรม ให้นักเรียนปฏิบัติให้ครบทุกกิจกรรม โดยเริ่มจากกิจกรรมที่ 1 กิจกรรมที่ 2 และกิจกรรมที่ 3 ตามลำดับ
3. เมื่อปฏิบัติครบทุกกิจกรรมแล้ว หัวหน้าทีมให้สมาชิกเปลี่ยนกันตรวจเป็นคู่ทีม โดยคู่คำตอบจากบัตรเฉลย แล้วลงชื่อไว้ในแบบประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม
4. ให้หัวหน้ากลุ่มรวบรวมบัตรกิจกรรม บัตรเฉลยไว้ในซองแล้วส่งครู

Ice
Cream

Many years ago, people ate fruit with ice.
Later, they¹ began to eat cream with ice. This was
called ice cream.

At first, ice cream was just for rich people. It² cost a lot of
money to make. But people found easier way to make ice cream.
Now it is no longer just for rich people. Ice cream has become
one of the world's best-liked foods.

มหาวิทยาลัยราชภัฏ
Buriram Rajabhat University

กิจกรรมที่ 1 : ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง Ice Cream แล้วช่วยกันเดาความหมายของคำศัพท์
 ที่ให้ต่อไปนี้กับเพื่อนคู่ทีมของนักเรียน เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้วให้เปลี่ยนกันตรวจกับ
 เพื่อนคู่ทีม

1. easier	means	
2. began	means	
3. best-liked	means	
4. rich	means	
5. longer	means	
6. cost	means	
7. cream	means	
8. fruit	means	
9. they ¹	refers to	
10. It ²	refers to	

ลงชื่อ.....

()

...../...../.....

เฉลยกิจกรรมที่ 1

1. easier	means ง่ายกว่า
2. began	means เริ่มต้น
3. best-liked	means นิยม, ชอบมาก
4. rich	means ร่ำรวย
5. longer	means นานกว่า
6. cost	means ราคา
7. cream	means ครีม
8. fruit	means ผลไม้
9. they ¹	refers to people
10. It ²	refers to Ice cream

กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนแต่ละคนอ่านเนื้อเรื่องอีกครั้ง แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง โดยทำเครื่องหมาย T ข้างหน้าข้อที่นักเรียนคิดว่าถูก และเครื่องหมาย F หน้าข้อที่นักเรียนคิดว่าข้อนั้นผิด (ไม่อนุญาตให้นักเรียนช่วยกัน)

-1. At first, ice cream was for general people.
-2. First time, ice cream had fruit and ice.
-3. Now, ice cream is the world's best-liked food.
-4. At first, the cost is very cheap.
-5. Ice cream is a kind of fruit.

ลงชื่อ.....

()

...../...../.....

เฉลยกิจกรรมที่ 2

-F.....1. At first, ice cream was for general people.
-T.....2. First time, ice cream had fruit and ice.
-T.....3. Now, ice cream is the world's best-liked foods.
-F.....4. At first, it cost very cheap.
-F.....5. Ice cream is kind of fruit.

กิจกรรมที่ 3 ให้นักเรียนนำคำที่อยู่ด้านล่างนี้ เติมลงในประโยคให้สมบูรณ์ เร็วแล้ว
เปลี่ยนให้เพื่อนคู่ทีมตรวจ พร้อมเซ็นชื่อกำกับ

Rich people	expensive	cream with ice
children	best- liked foods	

1. Many years ago, ice cream was just for
2. At first, making ice cream was
3. Ice cream was
4. Now, ice cream is for the
5. Ice cream is a kind of

ลงชื่อ.....

()

...../...../.....

เฉลยกิจกรรมที่ 3

1. Many years ago, ice cream was just for rich people
2. At first, making ice cream was expensive
3. Ice cream was cream with ice
4. Now, ice cream is for the children
5. Ice cream is a kind of best-liked foods

สื่อการเรียนรู้

1. ชุดกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจพร้อมเฉลย
2. Word Card
3. Flash Card
4. Work Sheet
5. Pictures

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 นำเสนอบทเรียนทั้งชั้น

1. ครูและนักเรียนทักทาย ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้
2. ครูกระตุ้นนักเรียน โดยให้นักเรียนเล่าถึงวิธีการทำความสะอาดผักและผลไม้ที่

นักเรียนทำประจำ

3. ครูนำเสนอภาพเกี่ยวกับวิธีการล้างผัก โดยมีคำศัพท์ที่สำคัญหรือประโยชน์สั้น ๆ อธิบายเกี่ยวกับภาพ (Flash Card)

	Peel off		soak	
--	----------	--	------	--

4. ครูนำนักเรียนออกเสียงคำศัพท์

Peel off	/	/	means
Run through	/	/	means
Soak	/	/	means
Take away	/	/	means

ขั้นที่ 2 ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มอ่าน/กลุ่มย่อย

1. ครูให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนคู่ทีมฝึกออกเสียงคำศัพท์ โดยครูนำนักเรียนออกเสียง แล้วให้นักเรียนฝึกกับเพื่อนคู่ทีม โดยใช้รูปภาพแล้วให้เพื่อนออกเสียงคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่ ยกขึ้นมา

Vegetables	/	/	means
Toxin	/	/	means

Reduce	/	/	means
Bowl of water	/	/	means
Tablespoon	/	/	means
Vinegar	/	/	means
Grow	/	/	means

2. ให้นักเรียนกับเพื่อนคู่ทีมทำแบบฝึกหัดเติมคำ โดยเติมประโยคให้สมบูรณ์ด้วย

คำศัพท์ที่ให้ (Work Sheet)

1. the outer part of vegetables.
 2. The water the vegetables.
 3. the vegetables for 15 minutes.
- Etc.

3. เมื่อดำเนินการเสร็จแล้วนักเรียนเข้ากลุ่มย่อยตามรายชื่อที่จัดไว้แล้วจากกลุ่มอ่าน
4. หัวหน้ากลุ่มรับซองกิจกรรมจากครูและปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มย่อยตามที่ระบุใน

บัตรกิจกรรม

5. ครูให้นักเรียนที่เป็นคู่ทีมตรวจสอบความถูกต้องในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละกิจกรรมพร้อมลงชื่อกำกับไว้ในแบบประเมินผลการปฏิบัติและเน้นให้มีความซื่อสัตย์และช่วยเหลือกันอย่างเต็มที่

6. นักเรียนในแต่ละทีมทำกิจกรรมตามชุดกิจกรรมที่กำหนดให้ ครูจับเวลาตามที่กำหนดไว้ในซองกิจกรรม

7. ครูให้นักเรียนสรุปเรื่องที่อ่าน โดยสุ่มนักเรียนในแต่ละกลุ่มสรุปเนื้อเรื่องที่อ่าน

8. ครูให้นักเรียนเขียนเปรียบเทียบเนื้อหาที่ให้มา

ขั้นที่ 3 ขั้นวัดผล

1. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน โดยไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกัน

2. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนแล้วให้คะแนน

รางวัลในแต่ละกลุ่ม กลุ่มไหนได้คะแนนสูงสุดเป็น SUPER TEAM ส่วนรองลงมาเป็น GREAT TEAM และ GOOD TEAM ตามลำดับ

การประเมินผล

1. การสังเกตการณ์ร่วมกิจกรรมกลุ่มของนักเรียน
2. ตรวจสอบผลงานของกลุ่มจากการปฏิบัติตามชุดกิจกรรม
3. การทำข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

บันทึกผลหลังการสอน

1. ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไข

.....

.....

.....

.....

4. บันทึกผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(

ผู้อำนวยการ โรงเรียน

)

ชุดกิจกรรมที่ 7

คำชี้แจง

1. ให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มจับคู่กับเพื่อนคู่ทีม ปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนดให้เสร็จภายใน 30 นาที
2. กิจกรรมในครั้งนี้มีทั้งหมด 3 กิจกรรม ให้นักเรียนปฏิบัติให้ครบทุกกิจกรรม โดยเริ่มจากกิจกรรมที่ 1 กิจกรรมที่ 2 และกิจกรรมที่ 3 ตามลำดับ
3. เมื่อปฏิบัติครบทุกกิจกรรมแล้ว หัวหน้าทีมให้สมาชิกเปลี่ยนกันตรวจเป็นคู่ทีม โดยดูคำตอบจากบัตรเฉลย แล้วลงชื่อไว้ในแบบประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม
4. ให้หัวหน้ากลุ่มรวบรวมบัตรกิจกรรม บัตรเฉลยไว้ในซองแล้วส่งครู

How to Wash Vegetables

Peel off the **outer part** of the vegetables. This takes away some **toxin**.

Run water through the vegetables for 2 minutes. This reduces toxin by 54 – 63%.

Soak the vegetables for 15 minutes in a bowl of water with 1 tablespoon salt or 1 tablespoon **vinegar**. This reduces toxin by 60 – 84%.

Soak the vegetables for 15 minutes in a bowl of warm water with 1 tablespoon **baking powder**. This reduces toxin by 90 – 95%.

Try this at home or grow your own vegetables!

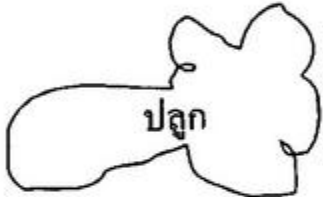
กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนกับเพื่อนคู่ทีมช่วยกันหาความหมายของคำที่เน้นตัวหนังสือสีดำ
 แล้วนำคำศัพท์ดังกล่าวมาใส่ให้ตรงกับความหมายที่อยู่ด้านล่าง (ให้ปรึกษากันได้) เมื่อ
 คำเนิการเสร็จแล้วให้เปลี่ยนกันตรวจแล้วเซ็นชื่อกำกับ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

...../...../.....

เฉลยกิจกรรมที่ 1

outer part

reduce

grow

baking powder

soak

toxin

vinegar

กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนแต่ละคนอ่านเนื้อเรื่องอีกครั้ง แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง โดยทำเครื่องหมาย T ข้างหน้าข้อที่นักเรียนคิดว่าถูก และเครื่องหมาย F หน้าข้อที่นักเรียนคิดว่าข้อนั้นผิด (ไม่อนุญาตให้นักเรียนช่วยกัน)

-1. Run water through the vegetables, this can reduces toxin.
-2. Soak the vegetable with 1 tablespoon sugar, can reduces toxin.
-3. Baking powder can reduces toxin.
-4. Peel off the outer part of the vegetables, cannot reduce toxin.
-5. We use 1 tablespoon of vinegar to wash vegetable.

ลงชื่อ.....

()

...../...../.....

เฉลยกิจกรรมที่ 2

-T.....1. Run water through the vegetables, this can reduces toxin.
-F.....2. Soak the vegetable with 1 tablespoon sugar, can reduces toxin.
-T.....3. Baking powder can reduces toxin.
-F.....4. Peel off the outer part of the vegetables, cannot reduce toxin.
-T.....5. We use 1 tablespoon of vinegar to wash vegetable.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

กิจกรรมที่ 3 ให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่ย่าน (ไม่อนุญาตให้ปรึกษากัน)

1. Can water reduce toxin?

.....

2. How long do we soak the vegetables in vinegar?

.....

3. How much baking powder do we put in the bowl?

.....

4. How do we wash the vegetables by water?

.....

5. Can peeling off the outer part of vegetables reduce toxin?

.....

ลงชื่อ.....

()

...../...../.....

เฉลยกิจกรรมที่ 3

1. Can water reduce toxin?

Yes, it can.

2. How long do we soak the vegetables in vinegar?

15 minutes.

3. How much baking powder do we put in the bowl?

1 tablespoon

4. How do we wash the vegetables by water?

Run water through the vegetables for 2 minutes.

5. Can peeling off the outer part of vegetables reduce toxin?

Yes, it can.

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง Tata Young
ระยะเวลา 3 คาบ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. ผู้เรียนเข้าใจบทสนทนา เรื่องสั้น ๆ เรื่องเล่าและนิทาน (มาตรฐาน ค 1.1.4)
2. ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียง กลุ่มคำและประโยคง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง (มาตรฐาน ค 1.1.2)
3. ผู้เรียนใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบายเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (มาตรฐาน ค 1.2.1)

จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนอ่านเนื้อหาในบทอ่านแล้วสามารถบอกรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลและสามารถเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน โดยใช้คำกริยาในการดำเนินเรื่อง

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถฟังและออกเสียงตามคำศัพท์หรือประโยคได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกความหมายของคำกริยาได้
3. นักเรียนสามารถใช้คำกริยาในการแต่งประโยคได้
4. นักเรียนสามารถอ่านบทอ่านแล้วบอกรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลในเรื่องได้
5. นักเรียนสามารถร่วมกันเรียนรู้และช่วยเหลือกันภายในกลุ่มได้

เนื้อหาทางภาษา

1. Grammar : conjunction, present simple, past simple
2. Pronunciation
3. Vocabulary
4. Writing
5. Reading Comprehension

สื่อการเรียนรู้

1. ชุดกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจพร้อมเฉลย
2. Word Card
3. Picture
3. Sentence Stripe
4. Work Sheet
5. Reading Paper : Tata Young
6. Game

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 นำเสนอบทเรียนทั้งชั้น

1. ครูทักทายนักเรียนแล้วให้นักเรียนบอกบุคคลที่นักเรียนชื่นชอบพร้อมบอก

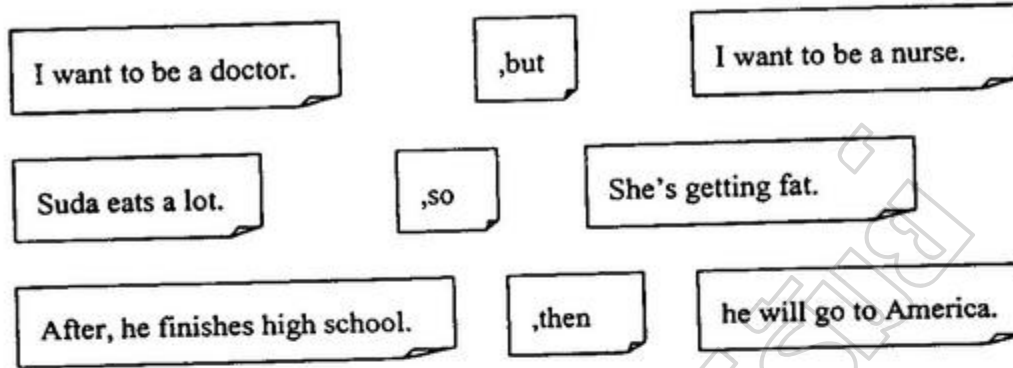
เหตุผล

2. ครูให้นักเรียนเล่นเกมหาคำศัพท์คำกริยา โดยดูจากการแสดงรูปภาพของครู และการแสดงบทบาทตามคำกริยาที่ครูและเพื่อนตั้ง
3. ครูฝึกนักเรียนออกเสียงคำศัพท์และหาความหมายของคำศัพท์กลุ่มเป้าหมาย

Popular	/	/	means
Feels	/	/	means
Advertising	/	/	means
Business	/	/	means
Miss	/	/	means
Then	/	/	means
But	/	/	means
Plan	/	/	means
Private	/	/	means
So	/	/	means

ขั้นที่ 2 ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มอ่าน/กลุ่มย่อย

1. ครูให้นักเรียนดูภาพ และร่วมกับเพื่อนดูที่มลงแต่งประโยคจากภาพ โดยใช้ข้อความจากแถบประโยคมาต่อกัน โดยใช้คำเชื่อมที่ให้

2. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงการ ใช้คำเชื่อมอีกครั้ง
3. เมื่อดำเนินการเสร็จแล้วนักเรียนเข้ากลุ่มย่อยตามรายชื่อที่จัดไว้แล้วจากกลุ่มอ่าน
4. หัวหน้ากลุ่มรับชองกิจกรรมจากครูและปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มย่อยตามที่ระบุใน

บัตรกิจกรรม

5. ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูคอยทำหน้าที่ดูแล แนะนำ สนับสนุนการทำงานกลุ่มและการช่วยเหลือภายในกลุ่มอย่างใกล้ชิด โดยที่นักเรียนสามารถใช้คิกชันนารีประกอบการเรียนรู้ได้ ครูอธิบายเมื่อนักเรียนมีปัญหาไม่สามารถหาคำตอบได้ และส่งเสริมให้แต่ละกลุ่มใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนตั้งใจเนื้อหา เพื่อช่วยอธิบายหรือทบทวนให้นักเรียนที่เรียนอ่อนและยังไม่เข้าใจ ให้เข้าใจดีทุกคน

6. ครูให้นักเรียนที่เป็นคู่ทีมตรวจสอบความถูกต้องในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละกิจกรรมพร้อมลงชื่อกำกับไว้ในแบบประเมินผลการปฏิบัติและเน้นให้มีความซื่อสัตย์และช่วยเหลือกันอย่างเต็มที่

7. นักเรียนในแต่ละทีมทำกิจกรรมตามชุดกิจกรรมที่กำหนดให้ ครูจับเวลาตามที่กำหนดไว้ในชองกิจกรรม

8. ครูให้นักเรียนสรุปเรื่องที่อ่าน โดยสุ่มนักเรียนในแต่ละกลุ่มสรุปเนื้อเรื่องที่อ่าน

9. ครูให้นักเรียนเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน โดยใช้หลักและทักษะการเขียนที่ได้เรียนมาลงในใบงาน (Work Sheet)

ขั้นที่ 3 ขั้นวัดผล

1. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน โดยไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกัน
2. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน
3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนแล้วให้คะแนนรางวัลในแต่ละกลุ่ม กลุ่มไหนได้คะแนนสูงสุดเป็น SUPER TEAM ส่วนรองลงมาเป็น GREAT TEAM และ GOOD TEAM ตามลำดับ

การประเมินผล

1. การสังเกตการณ์ร่วมกิจกรรมกลุ่มของนักเรียน
2. ตรวจสอบผลงานของกลุ่มจากการปฏิบัติตามชุดกิจกรรม
3. การทำข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

บันทึกผลหลังการสอน

1. ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไข

.....

.....

.....

.....

4. บันทึกผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(

ผู้อำนวยการ โรงเรียน

)

ชุดกิจกรรมที่ 8

คำชี้แจง

1. ให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มจับคู่กับเพื่อนคู่ทีม ปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนดให้เสร็จภายใน 30 นาที
2. กิจกรรมในครั้งนี้มีทั้งหมด 3 กิจกรรม ให้นักเรียนปฏิบัติให้ครบทุกกิจกรรม โดยเริ่มจากกิจกรรมที่ 1 กิจกรรมที่ 2 และกิจกรรมที่ 3 ตามลำดับ
3. เมื่อปฏิบัติครบทุกกิจกรรมแล้ว หัวหน้าทีมให้สมาชิกเปลี่ยนกันตรวจเป็นคู่ทีม โดยดูคำตอบจากบัตรเฉลย แล้วลงชื่อไว้ในแบบประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม
4. ให้หัวหน้ากลุ่มรวบรวมบัตรกิจกรรม บัตรเฉลยไว้ในซองแล้วส่งครู

Tata

Tata is one of the most popular singers in Thailand, but she really wants to study. She feels that singing and acting are not the only thing in life. Her plan is to study at Thammasat University. Then she might work in advertising or her family's business. She studied for five months in San Francisco, and then she came back to Thailand and studied English, Maths, history and social studies with a private teacher. When she was in America, she missed Thailand and her friends here, so she wrote a song about her feelings called "Tata's Song"

กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนและเพื่อนในทีมอ่านเนื้อเรื่องในชุดกิจกรรมแล้วให้นักเรียนช่วยกันจับคู่ความหมายของคำศัพท์ (อนุญาตให้ปรึกษากันได้) แล้วเปลี่ยนกันตรวจให้เพื่อนคู่ทีมเซ็นชื่อกำกับ

A	B
.....1. popular	a. telling people about a product., etc. in a newspaper, on television etc., so that more people will buy it.
.....2. acting	b. pretending to be someone in a story on the radio, on TV etc.
.....3. advertising	c. was homesick for her family and friends.
.....4. business	d. buying and selling of goods and services.
.....5. missed	e. causing lots of people to think the same way as someone famous

ลงชื่อ.....

()

...../...../.....

A	B
..... ^e 1. popular	a. telling people about a product., etc. in a newspaper, on television etc., so that more people will buy it.
..... ^t 2. acting	b. pretending to be someone in a story on the radio, on TV etc.
..... ^a 3. advertising	c. was homesick for her family and friends.
..... ^d 4. business	d. buying and selling of goods and services.
..... ^c 5. missed	e. to be famous

กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนแต่ละคนอ่านเนื้อเรื่องอีกครั้ง แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง โดยทำเครื่องหมาย T ข้างหน้าข้อที่นักเรียนคิดว่าถูก และเครื่องหมาย F หน้าข้อที่นักเรียนคิดว่าข้อนั้นผิด (ไม่อนุญาตให้นักเรียนช่วยกัน)

-1. Tata wrote a song about her family called "Tata's Song".
-2. Tata studied for five years in San Francisco.
-3. Tata feels that singing is not only thing in her life.
-4. Tata studied with private teacher in Thailand.
-5. She wants to study at Thammasart University.

ลงชื่อ.....

()

...../...../.....

เฉลยกิจกรรมที่ 2

-F.....1. Tata wrote a song about her family called "Tata's Song".
-F.....2. Tata studied for five years in San Francisco.
-T.....3. Tata feels that singing is not only thing in her life.
-T.....4. Tata studied with private teacher in Thailand.
-T.....5. She wants to study at Thammasart University.

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

กิจกรรมที่ 3 ให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่ย่าน (ไม่อนุญาตให้ช่วยกัน)

1. Is Tata the most popular singer in Thailand?

.....

2. Where does Tata want to study in Thailand?

.....

3. How does she feel about singing and acting?

.....

4. Does she study history with private teacher in Thailand?

.....

5. Where did she write "Tata's Song"?

.....

ลงชื่อ.....

()

...../...../.....

เฉลยกิจกรรมที่ 3

1. Is Tata very famous singer in Thailand?

..... Yes, she is.

2. Where does Tata want to study in Thailand?

..... Thammasart University.

3. How does she feel about singing and acting?

..... Acting and singing are not certainly./the only thing in her life.

4. Does she study history with private teacher in Thailand?

..... Yes, she does.

5. Where did she write "Tata's Song"?

..... America.

ภาคผนวก ง

แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

**แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

คำชี้แจง

1. แบบข้อสอบนี้ต้องการวัดผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 40 ข้อ เวลา 60 นาที
2. ให้ผู้เรียนอ่านข้อความหรือเรื่องราวที่กำหนดให้ แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว โดยทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบให้ตรงกับข้อที่ต้องการตอบ
3. ห้ามผู้เรียนเขียนข้อความหรือเครื่องหมายใด ๆ ลงในกระดาษคำตอบ

อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 1 – 5

My close friends in my class are very interesting. Jane is from Nonthaburi. She likes cooking. Tony is from Petchaburi. He¹ likes fishing. Nong and Watana are from Bangkok. They like dancing. We are from different cities. We like different things but we are good friends.

1. What does the word "He¹" (line 2) refer to?
 - a. Nong
 - b. Tony
 - c. Wattana
 - d. Jane
2. Who is from Bangkok?
 - a. Nong and Watana
 - b. Jane
 - c. Tony
 - d. b and c are corrected.
3. Do Nong and Wattana like fishing?
 - a. Yes, they like fishing.
 - b. No, they don't.
 - c. Yes, they do.
 - d. No, they like dancing.
4. Tony : What do Tony like to do in your free time?
Nong : _____ .
 - a. He likes dancing
 - b. They like dancing
 - c. He likes fishing
 - d. They like fishing

5. Samart : Where are you from?

Suwan : _____ .

- a. I'm from Buriram b. I'm in Buriram
- c. I'm at my school d. I'm Jane's brother

อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 6 – 10

There is a new shopping center outside Bangkok, next to the airport. There are many stores in the shopping center. There are three big department stores. There are many clothing stores for men, women and children. There are five shoe stores, six restaurants, two food shops and two drugstores. There is a very big toy store and a very big theater. Most of people are very happy to go shopping there

6. What are there in the restaurants?

- a. There are many clothes.
- b. There is some food.
- c. There are a lot of toys.
- d. There is some medicine.

7. Where is the new shopping center?

- a. It's near the theater.
- b. It's very far from the airport.
- c. It's outside Bangkok.
- d. It's in Nontaburi.

8. How many drugstores are there?

- a. Four b. Five
- c. Three d. Two

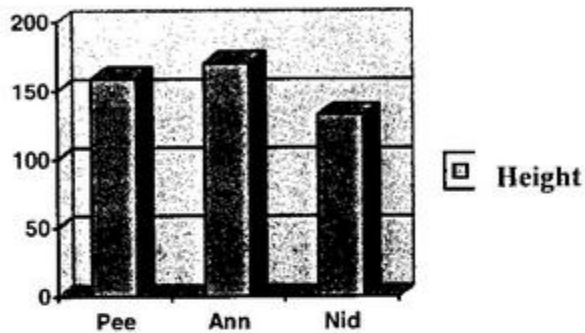
ใช้ตัวเลือกต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 9 – 10

- a. The theater. b. The clothing stores.
- c. The restaurants d. The big toy stores.

9. John wants to see the movie "Ju-On", where should he go?

10. My son wants to buy a robot, where should he go?

ดูกราฟต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 11 – 12

11. Nid is _____ than Pee.

- a. short b. tall
c. shorter d. taller

12. Ann is _____ than Nid.

- a. faster b. taller
c. shorter d. shower

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม 13 – 15

Penguins are flightless birds. They cannot fly. But they are very good at swimming. When they swim, their wings push **them** at a speed – up to 25 miles per hour. They can swim much faster than a human. They live only in the southern hemisphere. The emperor penguin is 4 feet high when it stands up and weighs about 40 pounds.

13. What does the word “**them**” refer to?

- a. human b. penguins
c. birds d. wings

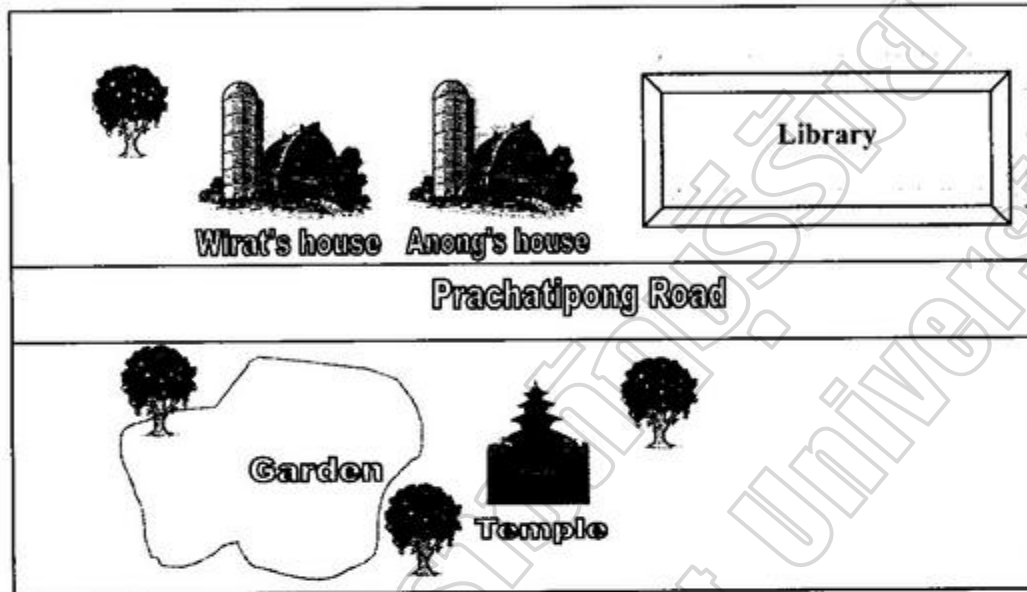
14. How tall is the emperor penguin?

- a. 40 pounds b. 4 feet
c. 25 miles d. a and c are corrected.

15. The human swim _____ than the penguins.

- a. slower b. faster
c. taller d. shorter

ให้นักเรียนดูแผนที่ด้านล่างแล้วตอบคำถามข้อ 16 - 20

16. Where is the temple?
- It's opposite Anong's house.
 - It's near library.
 - It's near Wirat's house.
 - It's opposite Prachatipong Road.
17. Is the library near Anong's house?
- Yes, it is.
 - Yes, it's near Wirat's house.
 - No, it's opposite Anong's house.
 - No, It's near the temple.

ใช้ตัวเลือกด้านล่างต่อไปนี้เลือกตอบในข้อ 18 - 20

- in
 - on
 - at
 - under
18. The chair is _____ the garden.
19. The swing is _____ the tree.
20. Anong live _____ Prachatipong Road.

อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 21 – 25

How to be healthy

1. Everyone needs rest and sleep. Children should have ten hours to sleep every night. Then they will be fresh and active.

2. Cleanliness prevents the growth of bacteria and other germs. We should keep our bodies clean.

3. The six nutrients are proteins, carbohydrates, fats and oils, vitamins, minerals and water. They¹ give us energy to do everything.

4. Exercise makes blood move around the body and to the brain. It keeps the body strong and healthy.

5. People will be healthy if they have a check up with doctors every year. The doctors will advise them how to take care of themselves.

21. What does the word “they¹” refer to?

- a. Nutrients
- b. water
- c. energy
- d. proteins

22. How many hours should children have to sleep?

- a. 8
- b. 9
- c. 10
- d. 11

23. How do we protect our bodies from bacteria and germs?

- a. We should keep the bodies strong.
- b. We should keep our bodies clean.
- c. We should check up our body with doctor every year.
- d. We should rest and sleep.

24. Are cleanliness, exercise, medical check up, and rest and sleep nutrients?

- a. No, they are suggestion.
- b. Yes, they are.
- c. No, they are warning.
- d. Yes, they are good for your health.

25. Which item is nutrients?

- a. exercise b. oil
c. doctor d. bacteria

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำข้อสอบข้อ 26 – 30

Many year ago, people 26 fruit with ice. Later, they 27 to eat cream with ice.

This was called ice cream.

At 28, ice cream was just for rich people. 29, the people found easier way to make it. 30, it has become one of the word's best-like foods.

26. a. eat b. ate c. eaten d. eats
27. a. began b. begun c. begin d. begins
28. a. last b. first c. finally d. next to
29. a. After that b. Finally c. Then d. Now
30. a. Then b. After that c. Now d. At first

เติมประโยคต่อไปนี้ให้สมบูรณ์

31. We should to _____ water through the vegetables for 2 minutes
a. peel b. run c. take d. soak
32. Peel _____ the outer part of vegetables. This takes away some toxin.
a. on b. of c. off d. out

ใช้บทอ่านต่อไปนี้ตอบข้อ 33 - 35

Soak the vegetables for 15 minutes in a bowl of water with 1 tablespoon salt or 1 tablespoon vinegar. This reduces toxin by 60 – 84%.

Soak the vegetables for 15 minutes in a bowl of warm water with 1 tablespoon baking powder. This reduces toxin by 90 – 95%.

33. How long should we soak the vegetables in the water?
a. ten minutes b. fifteen minutes
c. twenty minutes d. twenty-five minutes
34. What does the word "vinegar" means?
a. ผัก b. ซอญโด้ะ
c. น้ำยาล้างผัก d. น้ำส้มสายชู

35. If we want to reduce some toxin by 90 – 95 %, what are we going to do?

- a. Soak the vegetables for 15 minutes.
- b. Put 1 tablespoon salt in the water.
- c. Put 1 teaspoon vinegar in the water.
- d. Soak the vegetables in the bowl of warm water with 1 tablespoon baking power.

อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 36 – 40

Tata is one of the most popular singers in Thailand, but she really wants to study. She feels that singing and acting are not the only thing in life. Her plan is to study at Thammasat University. Then she might work in advertising or her family's business. She studied for five months in San Francisco, and then she came back to Thailand and studied English, Maths, history and social studies with a private teacher. When she was in America, she missed¹ Thailand and her friends here, so she wrote a song about her feelings called "Tata's Song"

36. What is the Tata's plan?

- a. Singer
- b. Actress
- c. Study at Thamasat
- d. Go to America

37. Tata wrote song about here friend. Song's name is _____ .

- a. El' ninyo
- b. Sexy, bitchy, naughty
- c. Dhoom Dhoom
- d. Tata's song

38. In Thailand, who does Tata study with?

- a. Private teacher
- b. Her friends
- c. Tata's dad
- d. Tata's family

39. What does the word "missed¹" mean?

- a. เรียน
- b. คิดถึง
- c. กังวล
- d. ต้องการ

40. How long did Tata study in San Francisco?

- a. Five months
- b. Six months
- c. Four months
- d. Seven months

ภาคผนวก จ

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยวิทยา
Buriram Rajabhat University

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
โดยการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมผังความสัมพันธ์ความหมาย เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 8 แผน

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในระดับช่องความเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดตามการเกณฑ์การประเมินดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	เหมาะสมที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่.....

เรื่อง ระดับ ประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง 1. แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้นี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญประเมินการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง

2. โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้					
1. ประเมินผลได้ชัดเจน.....
2. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน.....
3. สามารถสอนให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้.....
เนื้อหาสาระ					
1. ความถูกต้องตามโครงสร้าง.....
2. มีประโยชน์ต่อผู้เรียน.....
3. มีความเหมาะสมกับผู้เรียน.....
กิจกรรมการเรียนรู้					
1. กิจกรรมเร้าความสนใจของผู้เรียน.....
2. เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม.....
3. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ.....
4. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....
5. เหมาะสมกับเวลาที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้.....
6. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้.....
สื่อการเรียนรู้					
1. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ.....
2. สามารถจัดหาเนื้อหาและสร้างชิ้นได้.....
3. เร้าความสนใจของผู้เรียน.....
4. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....

(ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้					
1. เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน.....
2. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ.....
3. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....
4. เครื่องมือวัดมีความเหมาะสม.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ

()

...../...../.....

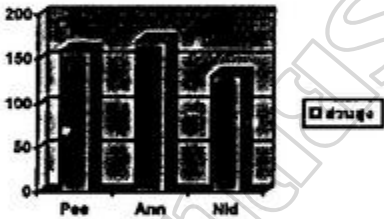
แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง
ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน (IOC)

- จุดประสงค์ที่ 1 นักเรียนอ่านเนื้อหาแล้วสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านและสามารถเขียนถ่ายโอนข้อมูลและแลกเปลี่ยนข้อมูลของตนเองกับบุคคลอื่นได้ (ข้อ 1 – 5)
- จุดประสงค์ที่ 2 นักเรียนอ่านเนื้อหาในบทอ่านแล้วสามารถบอกรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ และสามารถเขียนบอกรายละเอียดสถานที่ต่าง ๆ ภายในชุมชนของตนเองได้ (ข้อ 6 – 10)
- จุดประสงค์ที่ 3 นักเรียนอ่านเนื้อหาในบทอ่านแล้วสามารถบอกรายละเอียดเกี่ยวกับสัตว์หรือสิ่งของและสามารถเขียนสรุปเชิงเปรียบเทียบได้ (ข้อ 11 – 15)
- จุดประสงค์ที่ 4 นักเรียนอ่านเนื้อหาในบทอ่านแล้วสามารถบอกตำแหน่งของสถานที่และสามารถบอกตำแหน่งข้อมูลจากแผนที่ได้ (ข้อ 16 – 20)
- จุดประสงค์ที่ 5 นักเรียนอ่านเนื้อหาในบทอ่านแล้วสามารถบอกรายละเอียดสำคัญของการดูแลสุขภาพได้และสามารถเขียนสรุปข้อมูลจากเรื่องที่อ่านเป็นภาษาของตนเองสั้น ๆ ได้ (ข้อ 21 – 25)
- จุดประสงค์ที่ 6 นักเรียนอ่านเนื้อหาในบทอ่านแล้วสามารถสรุปลำดับรายละเอียดเกี่ยวเหตุการณ์สถานที่หรือบุคคลและสามารถแต่งประโยคสรุปเรื่องที่อ่านได้ (ข้อ 26 – 30)
- จุดประสงค์ที่ 7 นักเรียนอ่านเนื้อหาในบทอ่านแล้วสามารถบอกขั้นตอนในการปฏิบัติกิจกรรมที่บทอ่านระบุและสามารถเขียนถ่ายโอนข้อมูลโดยสรุปได้ (ข้อ 31 – 35)
- จุดประสงค์ที่ 8 นักเรียนอ่านเนื้อหาในบทอ่านแล้วสามารถบอกรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลและสามารถเขียนสรุปเรื่องที่อ่านโดยใช้คำกริยาในการดำเนินเรื่อง (ข้อ 36 – 40)

<u>เกณฑ์การประเมิน</u>	+ 1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อสอบและจุดประสงค์มีความสอดคล้อง
	0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อสอบและจุดประสงค์มีความสอดคล้องกัน
	- 1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อสอบและจุดประสงค์ไม่สอดคล้องกัน

ร.	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
1.	<p>อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 1-5</p> <p>My close friends in my class are very interesting. Jane is from Nonthaburi. She likes cooking. Tony is from Petchaburi. He likes fishing. Nong and Watana are from Bangkok. They like dancing. We are from different cities. We like different things but we are good friends.</p> <p>1. What does the word "He" refer to?</p> <p>a. Nong b. Tony c. Wattana d. Jane</p> <p>2. Who is from Bangkok?</p> <p>a. Nong and Watana b. Jane c. Tony d. b and c are corrected.</p> <p>3. Do they like fishing?</p> <p>a. Yes, they like fishing. b. No, they don't. c. Yes, they do. d. No, they like dancing.</p> <p>4. Tony : What do you like to do in your free time?</p> <p>Nong : _____ .</p> <p>a. I'm Montree b. I'm from Buriram c. I like papaya salad d. I like singing</p>				

ที่	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
1 (๓๖)	<p>5. Samart : Where are you from?</p> <p>Suwan : _____ .</p> <p>a. I'm from Buriram</p> <p>b. I'm in Buriram</p> <p>c. I'm at my school</p> <p>d. I'm Jane's brother</p>				
2	<p>อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 6 – 10</p> <p>There is a new shopping center outside Bangkok, next to the airport. There are many stores in the shopping center. There are three big department stores. There are many clothing stores for men, women and children. There are five shoe stores, six restaurants, two food shops and two drugstores. There is a very big toy store and a very big theater. Most of people are very happy to go shopping there</p> <p>6. What are there in the restaurants?</p> <p>a. There are many clothes.</p> <p>b. There is some food.</p> <p>c. There are a lot of toys.</p> <p>d. There is some medicine.</p>				
	<p>7. Where is the new shopping center?</p> <p>a. It's near the theater.</p> <p>b. It's very far from the airport.</p> <p>c. It's outside Bangkok.</p> <p>d. It's in Nontaburi.</p>				
	<p>8. How many drugstores are there?</p> <p>a. Four</p> <p>b. Five</p> <p>c. Three</p> <p>d. Two</p>				

ที่	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
2 (ค)	ใช้ตัวเลือกต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 9 – 10 a. The theater. b. The clothing stores. c. The restaurants d. The big toy stores. 9. John wants to see the movie "Ju-On". Where should he go?				
	10. My son wants a robot. Where should he go?				
3	ดูกราฟต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 11 – 12 11. Nid is _____ than Pee. a. short b. tall c. shorter d. taller				
	12. Ann is _____ than Nid. a. faster b. taller c. shorter d. shower				

ที่	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
3	<p>อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม 13 – 15</p> <p>(คำ) Penguins are flightless birds. They cannot fly. But they are very good at swimming. When they swim, their wings push them at a speed – up to 25 miles per hour. They can swim much faster than a human. They live only in the southern hemisphere. The emperor penguin is 4 feet high when it stands up and weighs about 40 pounds.</p> <p>13. What does the word “them” refer to?</p> <p>a. human</p> <p>b. penguins</p> <p>c. swimming</p> <p>d. speed</p> <p>14. How tall is the emperor penguin?</p> <p>a. 40 pounds</p> <p>b. 4 feet</p> <p>c. 25 miles</p> <p>d. a and c are corrected.</p> <p>15. The people swim _____ than the penguins.</p> <p>a. slower</p> <p>b. faster</p> <p>c. taller</p> <p>d. shorter</p>				
4	<p>ให้นักเรียนดูแผนที่แล้วตอบคำถามข้อ 16 – 20</p> <p>16. Where is the temple?</p> <p>a. It's opposite Anong's house.</p> <p>b. It's near library.</p> <p>c. It's near Wirat's house.</p> <p>d. It's opposite Prachatipong Road.</p>				

ที่	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
4 (ต่อ)	<p>17. Is the library near Anong's house?</p> <p>a. Yes, it is.</p> <p>b. Yes, it's near Wirat's house.</p> <p>c. No, it's opposite Anong's house.</p> <p>d. No, It's near the temple.</p>				
	<p>ใช้ตัวเลือกด้านล่างต่อไปนี้เลือกตอบในข้อ 18 – 20</p> <p>a. in</p> <p>b. on</p> <p>c. at</p> <p>d. under</p>				
	18. The chair is _____ the garden.				
	19. The swing is _____ the tree.				
	20. Anong live _____ Prachatipong Road.				
5	<p>อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 21 – 25</p> <p style="text-align: center;">How to be healthy</p> <p>1. Everyone needs rest and sleep. Children should have ten hours to sleep every night. Then they will be fresh and active.</p> <p>2. Cleanliness prevents the growth of bacteria and other germs. We should keep our bodies clean.</p> <p>3. The six nutrients are proteins, carbohydrates, fats and oils, vitamins, minerals and water. They give us energy to do everything.</p> <p>4. Exercise makes blood move around the body and to the brain. It keeps the body strong and healthy.</p> <p>5. People will be healthy if they have a check up with doctors every year. The doctors will advise them how to take care of themselves.</p>				

ที่	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
5 (ข้อ)	21. What does the word "they" refer to? a. Nutrients b. water c. energy d. proteins				
	22. How many hours should children sleep? a. 8 b. 9 c. 10 d. 11				
	23. How do we protect our bodies from bacteria and germs? a. We should keep the bodies strong. b. We should keep our bodies clean. c. We should check up our body with doctor every year. d. We should rest and sleep.				
	24. Are cleanliness, exercise, medical check up, and rest & sleep nutrients? a. No, they are suggestion. c. Yes, they are. c. No, they are warning. d. Yes, they are good for your health.				

ที่	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
	<p>25. Which item is nutrient?</p> <p>a. exercise</p> <p>b. oils</p> <p>c. doctor</p> <p>d. bacteria</p>				
6	<p>อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำข้อสอบข้อ 26 – 30</p> <p>Many year ago, people <u>26</u> fruit with ice.</p> <p>Later, they <u>27</u> to eat cream with ice. This was called ice cream.</p> <p>At <u>28</u>, ice cream was just for rich people.</p> <p><u>29</u>, the people found easier way to make it.</p> <p><u>30</u>, it has become one of the word's best-like foods.</p> <p>26. a. eat</p> <p>b. ate</p> <p>c. eaten</p> <p>d. cats</p> <p>27. a. began</p> <p>b. begun</p> <p>c. begin</p> <p>d. begins</p> <p>28. a. last</p> <p>b. first</p> <p>c. finally</p> <p>d. next to</p>				

ที่	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
6 (ค)	29. a. After that b. Finally c. Then d. Now 30. a. Then b. After that c. Now d. At first				
7	เต็มประ โยคต่อไปนี้ให้สมบูรณ์ 31. We should _____ water through the vegetables for 2 minutes a. peel b. run c. take d. soak				
	32. Peel _____ the outer part of vegetables. This takes away some toxin. a. on b. off c. off d. out ใช้บทอ่านต่อไปนี้ออกข้อ 33 - 35 Soak the vegetables for 15 minutes in a bowl of water with 1 tablespoon salt or 1 tablespoon vinegar. This reduces toxin by 60 – 84%. Soak the vegetables for 15 minutes in a bowl of warm water with 1 tablespoon baking powder. This reduces toxin by 90 – 95%.				

ที่	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
7 (ค๑)	33. How long should we soak the vegetables in the water? a. ten minutes b. fifteen minutes c. twenty minutes d. twenty-five minutes				
	34. What does the word "vinegar" means? a. ผัก b. ซ็อน โด๊ะ c. ท็อกซิน d. น้ำส้มสายชู				
	35. If we want to reduce some toxin by 90 – 95 %, what are we going to do? a. Soak the vegetables for 15 minutes. b. Put 1 tablespoon salt in the water. c. Put 1 teaspoon vinegar in the water. d. Soak the vegetables in the bowl of warm water with 1 tablespoon baking power.				
8	อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 36 – 40 Tata is on of the most popular singers in Thailand, but she really wants to study. She feels that singing and acting are not the only thing in life. Her plan is to study at Thammasat University. Then she might work in advertising or her family's business. She studied for five months in San Francisco, and then she came back to Thailand and studied English, Maths, history and social studies with a private teacher. When she was in America, she missed Thailand and her friends here, so she wrote a song about her feelings called "Tata's Song"				

ที่	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
8 (ข้อ)	36. What is the Tata's plan? a. Singer b. Actress c. To study at Thamasat d. Go to America				
	37. Tata wrote song about here friend. Song's name is _____ a. El' ninyo b. Sexy, bitchy, naughty c. Dhoom Dhoom d. Tata's song				
	38. In Thailand, who does Tata study with? a. Private teacher b. Her friends c. Tata's dad d. Tata's family				
	39. What does the word "missed" mean? a. เวียน b. คิดถึง c. กังวล d. ต้องการ				
	40. How long did Tata study in San Francisco? a. Five years b. Six years c. Four years d. Seven years				

ลงชื่อ

ผู้ประเมิน

()

...../...../.....

ภาคผนวก ค

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ตาราง 12 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์ที่	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	ค่า IOC	ผลการพิจารณา
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1	2	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1	3	1	1	0	2	.67	ใช้ได้
1	4	0	1	1	2	.67	ใช้ได้
1	5	0	1	1	2	.67	ใช้ได้
2	6	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	7	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	8	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	9	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	10	0	1	1	2	.67	ใช้ได้
3	11	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3	12	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3	13	0	1	1	2	.67	ใช้ได้
3	14	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3	15	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	16	1	0	1	2	.67	ใช้ได้
4	17	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	18	1	1	0	2	.67	ใช้ได้
4	19	0	1	0	1	.33	ใช้ไม่ได้
4	20	0	1	0	1	.33	ใช้ไม่ได้
5	21	1	0	1	2	.67	ใช้ได้
5	22	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5	23	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5	24	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ตาราง 12 (ต่อ)

จุดประสงค์ที่	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	ค่า IOC	ผลการพิจารณา
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
5	25	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	26	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	27	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	28	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	29	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	30	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	31	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	32	0	1	1	2	.67	ใช้ได้
7	33	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	34	0	1	1	2	.67	ใช้ได้
7	35	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8	36	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8	37	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8	38	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8	39	1	1	0	2	.67	ใช้ได้
8	40	0	0	1	1	.33	ใช้ไม่ได้

จากตาราง 12 พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในข้อ 19 20 และข้อ 40 มีผลในการพิจารณาอยู่ในระดับใช้ไม่ได้ นอกจากนั้นทุกข้อมีผลในการพิจารณาอยู่ในระดับใช้ได้

ตาราง 13 ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อสอบที่	จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูก (R)	จำนวนคนที่ตอบทั้งชิ้น (T)	ค่า $P=R/T$	แปลผล
1	6	23	0.26	ยาก
2	8	23	0.35	ยาก
3	9	23	0.39	ยาก
4	5	23	0.22	ยาก
5	9	23	0.39	ยาก
6	7	23	0.30	ยาก
7	16	23	0.70	ยาก
8	8	23	0.35	ยาก
9	8	23	0.35	ยาก
10	9	23	0.39	ยาก
11	9	23	0.39	ยาก
12	9	23	0.39	ยาก
13	9	23	0.39	ยาก
14	14	23	0.61	ง่าย
15	10	23	0.43	ค่อนข้างยาก
16	3	23	0.13	ยากมาก
17	2	23	0.09	ยากมาก
18	11	23	0.48	ค่อนข้างยาก
19	11	23	0.48	ค่อนข้างยาก
20	8	23	0.35	ยาก
21	9	23	0.39	ยาก
22	13	23	0.57	ค่อนข้างง่าย
23	11	23	0.48	ค่อนข้างยาก
24	7	23	0.30	ยาก
25	12	23	0.52	ค่อนข้างง่าย

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อสอบที่	จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูก (R)	จำนวนคนที่ตอบทั้งสี่ (T)	ค่า $P=R/T$	แปลผล
26	5	23	0.22	ยาก
27	13	23	0.57	ค่อนข้างง่าย
28	9	23	0.39	ยาก
29	9	23	0.39	ยาก
30	1	23	0.04	ยากมาก
31	8	23	0.35	ยาก
32	0	23	0.00	ยากมาก
33	7	23	0.30	ยาก
34	14	23	0.61	ง่าย
35	9	23	0.39	ยาก
36	9	23	0.39	ยาก
37	9	23	0.39	ยาก
38	9	23	0.39	ยาก
39	13	23	0.57	ค่อนข้างง่าย
40	3	23	0.13	ยากมาก

จากตาราง 13 พบว่า ข้อสอบที่อยู่ในระดับยากมาก คือ ข้อที่ 16 17 30 32 ระดับความยากง่ายที่ 0.13 0.09 0.04 และ 0.00 ตามลำดับ ส่วนที่เหลือคือข้อที่อยู่ในระดับที่นำไปใช้ได้ โดยระดับค่าความยากง่ายที่สูงสุด คือ ข้อที่ 7 ระดับความยากง่ายที่ 0.70 ค่อนข้างง่าย

ตาราง 14 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อที่	จำนวนนักเรียนใน กลุ่มสูงที่เลือกตอบ (RU)	จำนวนนักเรียนใน กลุ่มต่ำที่เลือกตอบ (RL)	จำนวนนักเรียน ที่นำมาวิเคราะห์ (T)	ค่าอำนาจจำแนก $r=(RU-RL)/(T/2)$
1	5	1	23	0.33
2	5	3	23	0.17
3	6	3	23	0.25
4	4	1	23	0.25
5	8	1	23	0.58
6	4	3	23	0.08
7	11	5	23	0.50
8	7	1	23	0.50
9	6	2	23	0.33
10	7	2	23	0.42
11	6	3	23	0.25
12	4	5	23	0.08
13	6	3	23	0.25
14	9	5	23	0.33
15	7	3	23	0.33
16	5	1	23	0.08
17	1	1	23	0.00
18	7	4	23	0.25
19	7	4	23	0.25
20	6	2	23	0.33
21	4	5	23	0.08
22	8	5	23	0.25
23	7	4	23	0.25
24	5	2	23	0.25

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	จำนวนนักเรียนใน กลุ่มสูงที่เลือกตอบ (Ru)	จำนวนนักเรียนใน กลุ่มต่ำที่เลือกตอบ (Rl)	จำนวนนักเรียน ที่นำมาวิเคราะห์ (T)	ค่าอำนาจจำแนก $r=(Ru-Rl)/(T/2)$
25	8	4	23	0.33
26	4	1	23	0.25
27	8	5	23	0.25
28	6	3	23	0.25
29	6	3	23	0.25
30	1	0	23	0.08
31	6	2	23	0.33
32	0	0	23	0.00
33	5	2	23	0.25
34	9	5	23	0.33
35	6	3	23	0.25
36	3	6	23	0.25
37	6	3	23	0.25
38	6	3	23	0.25
39	8	5	23	0.25
40	2	1	23	0.08

จากตาราง 14 พบว่า แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านมีค่าอำนาจจำแนกน้อยที่สุด
คือ ข้อที่ 17 และ 33 ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.00 ส่วนข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกมากที่สุดคือ ข้อที่ 5 มี
ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.58

ตารางที่ 15 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

นักเรียนคนที่	X_i	X_i^2	$X_i - C$	$(X_i - C)^2$
1	12	144	12	144
2	19	361	5	25
3	10	100	14	196
4	17	289	7	49
5	12	144	12	144
6	13	169	11	121
7	12	144	12	144
8	11	121	13	169
9	9	81	15	225
10	21	441	3	9
11	19	361	5	25
12	12	144	12	144
13	21	441	3	9
14	17	289	7	49
15	23	529	1	1
16	18	324	6	36
17	17	289	7	49
18	10	100	14	196
19	16	256	8	64
20	21	441	3	9
21	8	64	16	256
22	7	49	17	289
23	15	225	9	81
รวม (Σ)	340	5506	212	2434

จากตาราง 15 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตรของ โลเวทท์ (Lovett) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์จากผลการสอบครั้งเดียว

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X_i - \sum X_i^2}{(k-1) \sum (X_i - C)^2}$$

จุดตัดที่ (C = 24)

$$\begin{aligned} \text{ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ} &= 1 - \frac{(23 \times 340) - (5506)}{(23 - 1) \times 2434} \\ &= 0.895 \end{aligned}$$

178343

ดท
480,704
2162.2
2050

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวดวงจินดา เย็นจะบก
วัน เดือน ปี เกิด	19 ตุลาคม 2515
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	197 หมู่ 5 บ้านหนองโคน ตำบลหนองโคน อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ 31130 โทร 08-6255-0896
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู (คศ. 2)
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม ตำบลบ้านยาง อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ 31130 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 Website : http://bys.brkl.org
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2534 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลำปลายมาศ ตำบลลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2538 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาตลวงกรณ์ (ในพระบรมราชูปถัมภ์) อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. 2550 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาหลักสูตรและการสอน(ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์